

UFO-DEBAT

ufo-nyt

27. årg. Jan/Febr. 1985 Nr. 1

SUFOI ©

Fly møder flyvende trekant
Ildkugle over Femø
Bilstop-tilfælde
UFO ved Østersøen

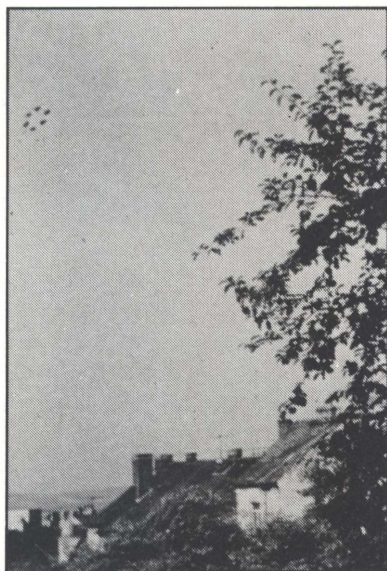
Abonnement 130 kr. årligt · Løssalg 26 kr. pr. nummer

ufo-nyt

27. årg. Jan/Febr. 1985 Nr. 1

UDGIVES AF
SKANDINAVISK UFO INFORMATION
POSTBOX 6, 2820 GENTOFTE
(01) 69 88 06

FORSIDEN:

Seks uidentificerede objekter i formationsflyvning over Tjekkoslaviet. Fotoet er givet af lederen af Ondrejov-observatoriet i Tjekkoslaviet til astronomen J. Allen Hynek. Læs side 23.

SATS & MONTAGE, SVENDBORG
SVENDBORG TRYK

INDHOLD:	SIDE
Leder: Status og opfordring	3
Frankrig: Gepans mest betydningsfulde sag	4
Portræt: Dr. Willy Smith	11
Rapporter: Fly møder flyvende trekant	12
Danske fotosager: Ildkugle over Femø	15
Foredrag i Aabenraa	17
Ufologi: Bilstop-tilfælde	18
Bag Jerntæppet: UFOer i Øst, 1. del	23
Indrapporteringer: Danmark	32
Grenada: Sir Eric Gairy ikke genvalgt	34
Rumfart: Tid / rum barrieren	36
UFO-klassiker: Eastern Airlines, 1948	41
Udefra: UFO ved Østersøen	44
Aktiviteter: Nye rapportoptagere i 1984	46

SUFOI reg. nr.
ISSN

3148/3149
0049-4976

ABONNEMENT:

UFO-NYT udk. 6 gange årligt. Det bestilles ved indbetaling af abonnementsprisen DKr. 130,- for 1985 til giro 9 11 77 25, SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte. Abonnementspris for Grønland og lande uden for Skandinavien er DKr. 165,-.

COPYRIGHT:

Nyhedsmediernes kan, i henhold til ophavsretsloven og med kildeangivelse, bringe signerede artikler i uddrag. (Hele artikler kun efter skriftlig aftale med redaktionen).

ADRESSEÆNDRINGER bedes hurtigst muligt meddelt direkte til SUFOIs Ekspedition, Postboks 6, 2820 Gentofte.

FÆLLESABONNEMENT MED VISION

UFO-NYTs abonnenter har ret til en rabat på kr. 30, hvis De også tegner abonnement på tidsskriftet VISION. Det vil sige, at UFO-NYT plus VISION 1985 samlet koster kr. 240. Beløbet kan indbetales til SUFOI, der også sørger for, at Abonnementet bliver registreret hos VISION.

SUFOI

Ekspedition og regnskab:
Skandinavisk UFO Information - SUFOI,
Postbox 6, 2820 Gentofte
Giro 9 11 77 25

SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til opklaringen af UFO-fænomenerne ved indsamling og bearbejdning af observationsberetninger samt at udvide kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.

Det er SUFOIs opfattelse, at de mange observationsberetninger udgør et vigtigt videnskabeligt forskningsgrundlag. Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

Ved et UFO forstår vi: »Et uidentificeret flyvende objekt, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse, foretaget af kompetente forskere, ikke kan forklares som værende et kendt, naturligt fænomen.«

SUFOI ledes af **Repræsentantskabet**

Den daglige ledelse varetages af formanden og de to næstformænd.

Repræsentantskabet består af 1 repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

REPRÆSENTANTSKAB

SUFOIs formand, Rapportcentral: Torben Birkeholm, Frydendalsvej 8, 9000 Aalborg. 08 - 16 33 19.

Næstformand, Datakonsulent: Per Andersen, Damsbo Vænge 13 st.tv., 2500 Valby. 01 - 30 27 47.

Næstformand, Arkivar: Jørgen Bengtvig, Galgebakken, Skrånt 3-15 A, 2620 Albertslund. 02 - 64 44 69.

Redaktionsgruppe:

Ansvarshavende redaktør: Henrik Pedersen, Købmagergade 59, 1. 1150 København K.

Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg. 09 - 21 39 46.

Ole Henningsen, Duegård, Højrebyvej 59, 4920 Søllested. 03 - 94 11 69.

Foredragsafdeling: Bent Eriksen,

Avlsbrugervej 23, 2. tv., 7000 Fredericia. 05 - 92 00 81.

SUFOIs Udklipscentral: Niels Chr. Krag, Skanderupvej 6, 2610 Rodovre. 01 - 70 90 86.

Teknisk Konsulent: Ole Christensen, Hesseldam 32, 6200 Åbenrå. 04 - 62 56 48.

Fotoafdeling: Kim Møller Hansen,

Ellekiersvej 14, Benløse, 4100 Ringsted.

SUFOIs Efterforskningsafdeling: Lars K. Lassen, Lyshøjgårdsvej 97, st.tv., 2500 Valby. 01 - 30 46 44.

SUFOIs Alarmcentral: Ole J. Knudsen, Vestre Ringgade 208, 5., 8000 Århus C. 06 - 19 88 90.

Stabsgruppens Sekretariat: Helen Lemvig-Müller, Baunegårdsvej 3, 4., 2820 Gentofte. 01 - 68 10 54.

Repræsentanter på Sjælland:

Jørgen H. Olsen, Elmevej 17,

4450 Jyderup. 03 - 47 63 65.

Jørgen Nielsen, Sct. Hansgade 6,

4000 Roskilde. 02 - 35 11 49.

Repræsentanter på Fyn:

Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17,

5700 Svendborg. 09 - 21 39 46.

Repræsentanter i Jylland:

Jann E. A. Nielsen, Teisensvej 8,

9400 Nørresundby. 08 - 17 85 39

Flemming Rasmussen, Rugmarken 2,

8520 Lystrup. 06 - 22 59 20.

Bent Eriksen, Avlsbrugervej 23, 2. tv.,

7000 Fredericia. 05 - 92 00 81.

Inge H. Svane, Hybenvænget 23,

6360 Tinglev. 04 - 64 33 70.

Repræsentanter i Norge:

Finn W. Kalvik, Arm. Hansensvei 11,

N-50 30 Landås, Norge. - Kontakt for

UFO-NYTs læsere i Norge. 05 - 28 01 26.

SUFOI • UFO-NYT

De i »UFO-NYT« offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at SUFOI nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger.

Red.

LEDER

Status og opfordring

Af Torben Birkeholm

1984 er nu gået, og vel var det ikke noget »skæbneår« for SUFOI, men alligevel skete der ting som fik betydning, også for de kommende år.

Vi har måttet sige farvel til dygtige medarbejdere, blandt andre formanden Peter A. Hansen og den forrige formand Flemming Ahrenkiel. Begge har trukket sig tilbage efter mange års arbejde, til fordel for andre gøremål. Vi har grund til at takke dem for betydningsfuld indsats for SUFOI, og vi føler savnet af disse erfarne medarbejdere.

Heldigvis har SUFOI fået tiltrængt arbejdskraft i form af et hold nyuddannede rapportoptagere. Både på kort og lang sigt vil vi få gavn af deres entusiasme og iver. Også på andre arbejdsområder kunne vi sige velkommen til nye ansigter en tendens der forhåbentlig øges.

De senere år har været præget af et fald i antallet af observationer meldt

til SUFOI. Den første del af 1984 så ud til at følge tendensen, men i andet halvår vendte billedet, og flere masseobservationer talte godt i statistikken, selvom de fleste havde naturlige årsager.

Vi er ikke herre over antallet af observationer, men kan til gengæld forsøge at påvirke befolkningen til at melde observationerne til SUFOI. Genem avisomtale, udstillinger, publikationer og anden udadvendt virksomhed kan vi øge kendskabet til vort arbejde.

Dette arbejde kræver mange resourcer, også i 1985. Vi kan selvfølgelig gøre det bedre — men ikke alene!

Har du lyst til at hjælpe SUFOI, vil vi gerne høre fra dig. Vi kan alle hjælpe med at fastholde og endda øge den seriøse og fornuftige holdning til de kontroversielle UFO-fænomener. I 1985 kan vi måske virkelig gøre vore ønsker om fremgang. Hjælp os med det — GODT NYTÅR! □

FRANKRIG

Gepans mest betydningsfulde sag

Den 8. januar 1981 var den lille landsby Trans-en-Provence, der ligger ca. 65 km vest for byen Nice ved den solbeskinnede franske riviera, skueplads for en UFO-observation, der højst sandsynlig vil gå over i historien, da den blev gjort til genstand for en meget omhyggelig undersøgelse af GEPAN. Den rapport, GEPAN udfærdigede over observationen, fik navnet Technical Note No. 16 og blev afleveret til CNES den 1. marts 1983 efter et par års forskning og analyse. Det er denne rapport, der danner grundlaget for denne artikel.

Den 8. januar 1981 havde en 52-årig mand fra den sydfranske landsby Trans-en-Provence en UFO-observation, der mundede ud i, hvad der senere fik be-

tegnelsen »den mest frugtbare« UFO-undersøgelse i GEPANs historie (se UFO-NYT nr. 5/84 side 17). Om selve observationen er Alain Esterle, tidli-

gere leder af GEPAN, citeret i Flying Saucer Review vol. 29, nr. 1 for at have sagt: »For første gang har vi her en kombination af faktorer, der leder os hen mod en accept af, at der virkelig skete det, observatøren beskriver.«

Observationsstedet

Landsbyen Trans-en-Provence ligger som nævnt i det sydlige Frankrig ikke så langt fra Nice. Den nærmeste større by er Draguignan, der ligger tre kilometer nordvest for Trans. Observatøren bor sammen med sin kone på en landejendom ca. to kilometer sydøst for Trans ved vejen CD 1 på den nordlige skråning af Rise-dalen, som løber øst-vest. Der ligger ikke så mange huse i dette område, men de få, der er her, har alle døre og vinduer ud mod dalen. For at kunne udnytte skråningerne bedst muligt, har det været nødvendigt at anlægge markerne som terrasser. Niveauforskellen mellem de enkelte terrasser er gennemsnitlig to meter.

Observatørens hus er bygget direkte ind i skråningen og dækker derfor over flere niveau. Den til ejendommen hørende jord er udlagt på en måde, der giver det størst mulige udbytte. På venstre side af huset fører en trappe op til hoveddøren, mens der på højre side blot er en skråning op mod husets terrasse i niveau 1.

Fra vejen går der en sti langs ejendommen og ca. 400 m op ad skråningen, hvor den ender ved et nedlagt landbrug. Denne sti bruges også, hvis man vil køre ind på ejendommen via den sydøstlige indkørsel.

Observationen

Fredag den 9. januar 1981 modtog politiet i byen Draguignan en opring-

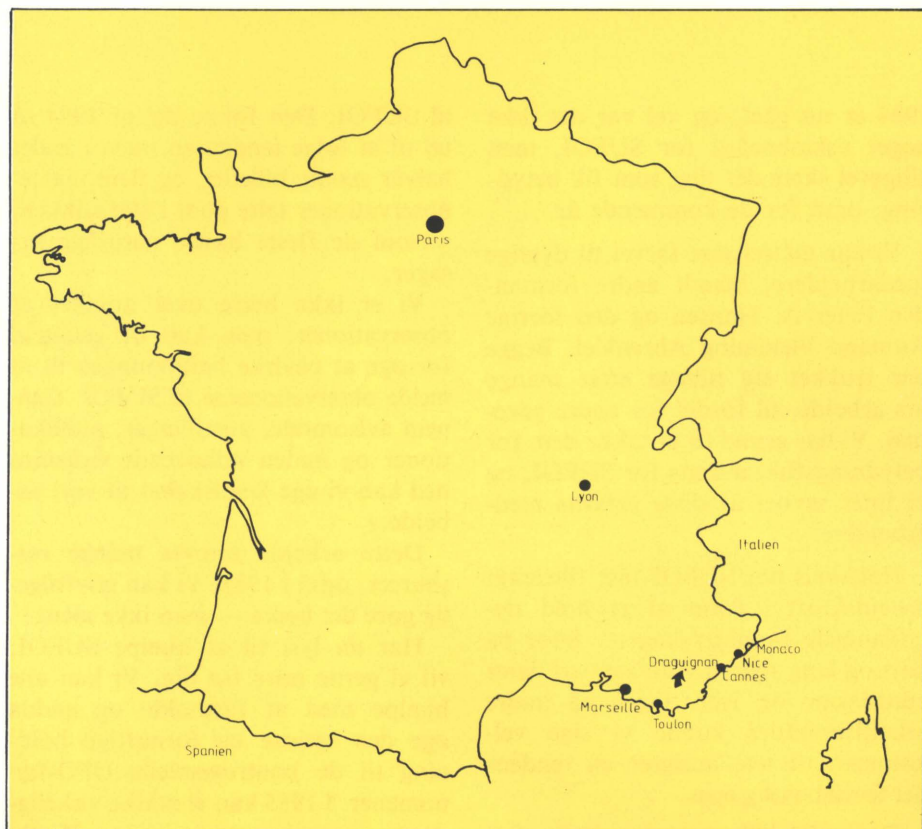

Fig. 1. Kort over Frankrig. Trans-en-Provence ligger 3 km sydøst for Draguignan.

ning om en observation af et uidentificeret flyvende objekt, der var set dagen før i nærheden af landsbyen Trans-en-Provence. At objektet tilsyneladende havde efterladt aftryk i jordbunden, gjorde ikke sagen mindre interessant, og kl. 11.30 var politiet på stedet, hvor de ifølge deres forholdsordre udsurgte vidnet, fotograferede og indsamlede jordbundsprøver.

Observatøren var den 52-årige forhenværende murer Renato Nicolai, der til politiet berettede:

»Jeg har sammen med min kone boet her på ejendommen de sidste 14 år. Min kone arbejder som rengøringsassistent for socialforvaltningen, for hvem jeg også har arbejdet, indtil jeg i november 1979 gik på førtidspension.

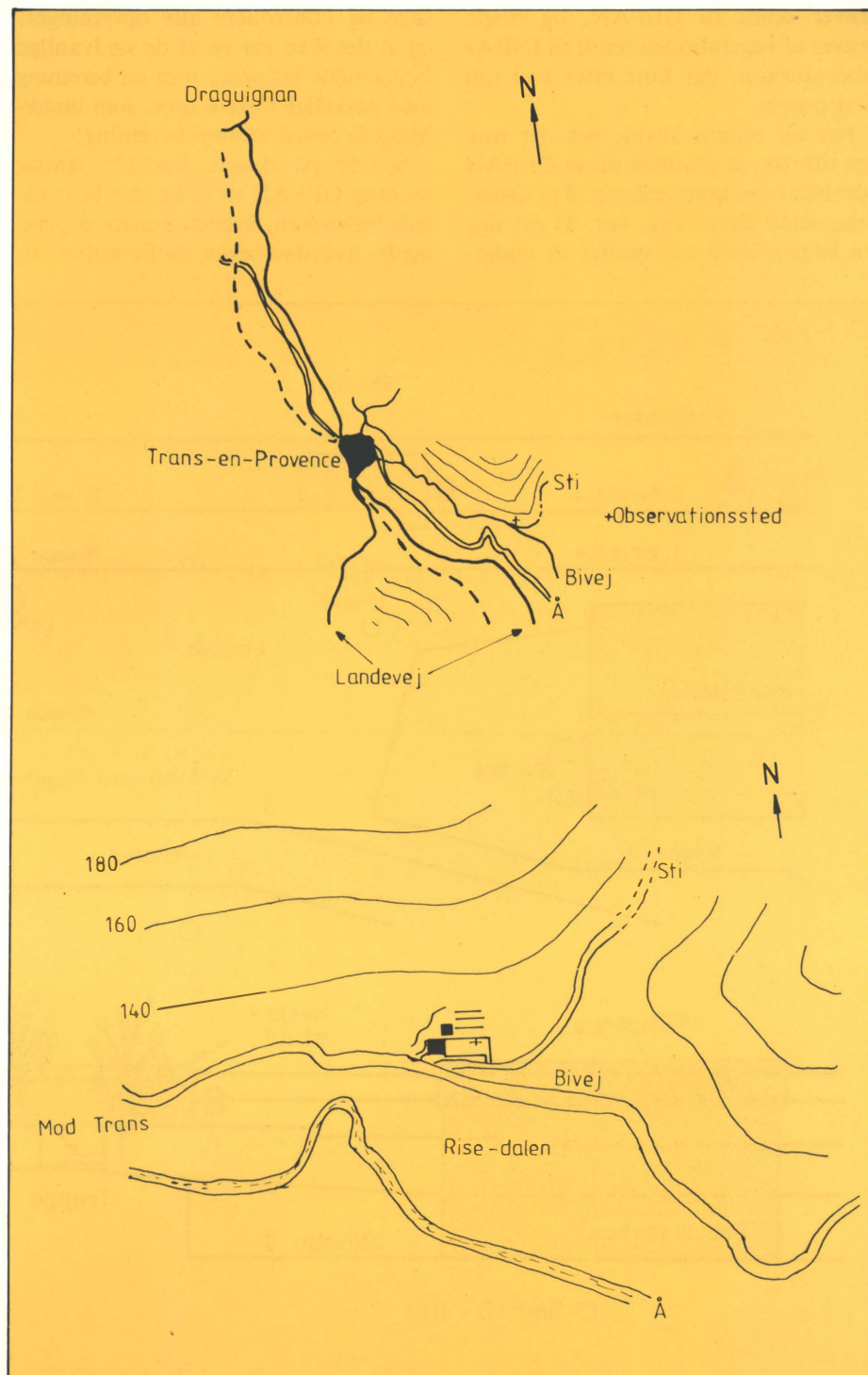
I går, den 8. januar 1981, befandt jeg mig bag mit hus, som er bygget på en terrasse, hvor jeg var ifærd med at bygge et skur til en vandpumpe. Langs husets bagside og ud til den sydøstlige indkørsel er der et fladt område.

Der var begyndt at blive køligere, og klokken var vel omkring 17, da jeg pludselig blev opmærksom på en svag fløjten. Jeg vendte mig om og så et skib svæve over et fyrretræ, der står i skellet. Fra skibet, der tilsyneladende var ifærd med at lande, sås ingen flammer.

Mens skibet nu lagde an til landing, gik jeg hen mod hestestalden over hvis tag, jeg ville få et bedre udsyn i den retning, skibet befandt sig. Da jeg kom hen til stalden, var skibet allerede landet. I det samme ændredes den svage fløjten til en konstant hyletone, og skibet lettede, svævede et kort øjeblik i trætophøjde, hvorefter det med en meget høj hastighed fløj i retning mod skoven, altså mod nordøst. I det øjeblik skibet lettede, så jeg, det havde fire huller i bunden. Der kom dog hverken røg eller flammer ud af disse huller. Da skibet lettede, hvirvlede det en del støv op.

På dette tidspunkt var jeg ca. 30 m fra landingsstedet. Jeg gik derefter hen til landingsstedet, hvor jeg så, at der var en cirkel med en diameter på omkring to meter. Nogle steder på cirklen var der nogle aftryk.

Da min kone noget senere på aftenen kom hjem, fortalte jeg hende, hvad jeg havde set, men hun troede blot, jeg lavede sjov med hende. Da det blev lyst den næste dag, viste jeg hende aftrykkene i cirklen, hvorefter hun ringede til vores nabo, som sammen med sin kone kom over til os. Jeg fortalte dem,

hvad jeg havde set og viste dem aftrykkene, hvorefter de rådede os til at ringe til politiet.

Skibet, der havde form som to sammenlagte dybe tallerkner, var ca. 1,5 m højt og havde samme farve som bly. Rundt om skibet var der en kant eller et bånd, under hvilket jeg, da det lettede, så to runde tingester, der meget vel kunne være et landingsstel. Der var også to cirkler, der lignede en slags luger. De to fædder eller landingsstel ragede omkring 20 cm ud fra skibet.

Jeg har så absolut ingen problemer, hverken med mit syn eller min hørelse.»

Det var den beretning observatøren

gav til politiet den 9. januar 1981, dagen efter observationen.

Undersøgelserne

Da man i GEPAN mandag morgen den 12. januar blev opmærksom på sagen, fik man at vide, at det lokale politi allerede havde været på stedet og indsamlet jordbundsprøver den 9. januar. Da det havde regnet meget i løbet af week-enden, besluttede GEPAN, efter at have talt med politiet, som lovede at videresende resultaterne af jordbundsprøverne hurtigst mulig, sig til ikke at træde ind i sagen lige med det samme. Nogle dage senere blev disse jordbunds-

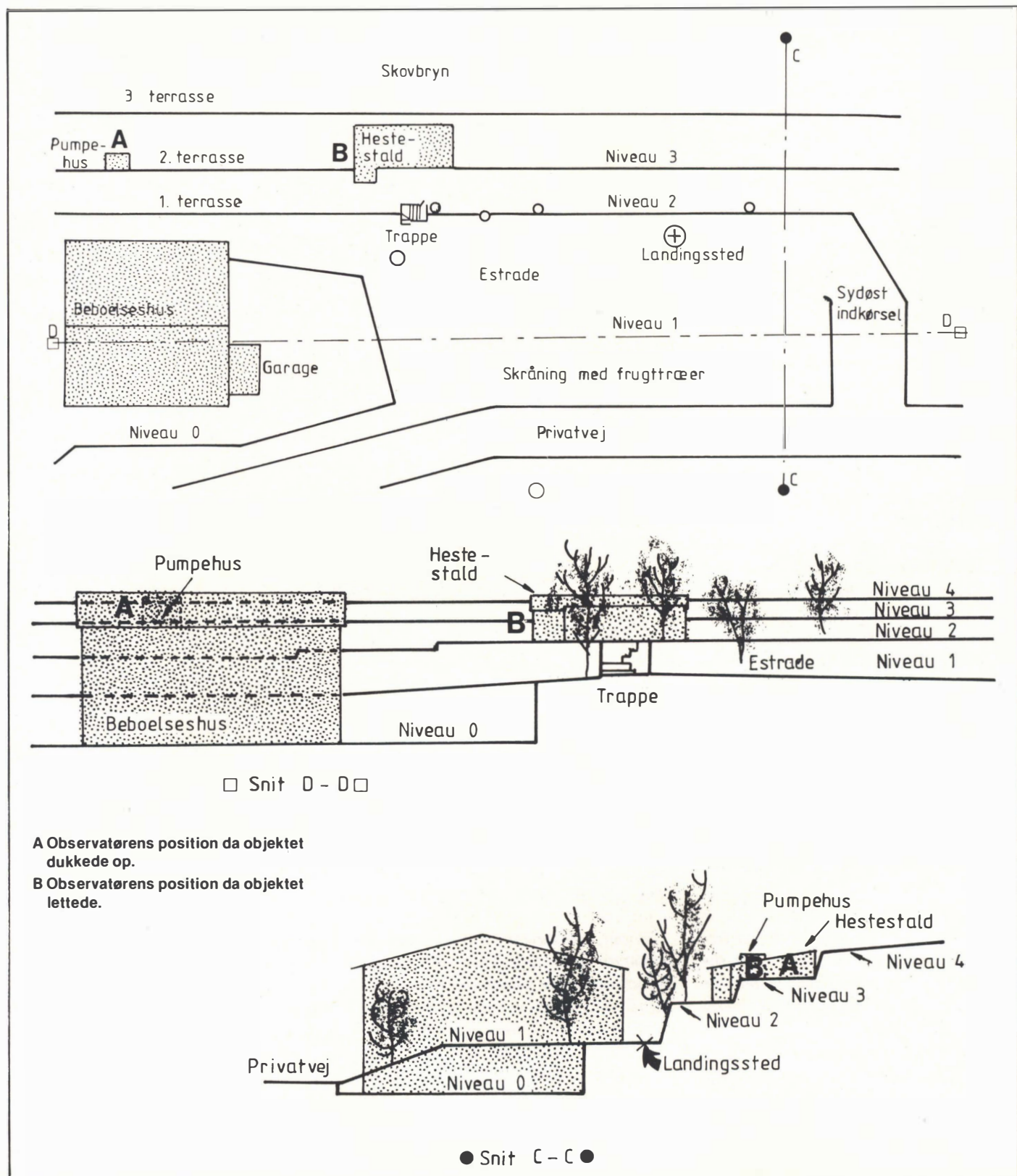
prøver sendt til GEPAN, og nogle prøver af vegetationen sendt til INRAs laboratorium, der kort efter bad om flere prøver.

For en ordens skyld, må det nok lige tilføjes, at grunden til, at GEPAN i det hele taget besluttede sig til at undersøge netop denne sag, var, at det lige fra begyndelsen var muligt at under-

søge og kontrollere alle oplysninger, og at det ikke var en af de sædvanlige fantasifulde historier, men en beretning med adskillige fysiske spor, som underbyggede observatørens beretning.

Senere på dagen den 12. januar modtog GEPAN en telex, der bekræftede hændelsen, hvorefter man så planlagde, hvordan sagen skulle gribes an.

Samtidig erfarede GEPAN, at der selvfølgelig var mange private UFO-grupper, der havde fået kendskab til sagen gennem den lokale presse og derfor havde folk på vej til observationsstedet. En af disse UFO-grupper, Gruppe XYZ (det er desværre ikke lykkedes at identificere denne gruppe), havde sendt en rapportoptager til Trans-en-

Observatørens hus med den omkringliggende jord. Niveauforskellen fra niveau 1 til niveau 2 er 2 meter. Fra niveau 2 til 3 og fra 3 til 4 er den 1 meter. — Øst for hestestalden bruges terrasse 1 og 2 udelukkende til græsning.

Provence, hvortil han ankom den 13. januar og begyndte sine undersøgelser.

Rapporten fra gruppe XYZ

Renato Nicolai var ifærd med noget murerarbejde på terrasse 2 bag sit hus. Det var ved at være aften, og det var hans plan at blive færdig inden mørkets frembrud. Pludselig så han henne over indkørslen et mørkt objekt dale ned mellem to trætoppe. Selvom han var meget forbavset, betragtede han med stor interesse objektet, da det landede ca. 80 m fra ham.

Objektet, der fra det sted, hvor han stod, lignede en omvendt mørkegrå bowle, stod fuldstændig stille på estraden, hvis overflade bestod af løse sten og let, løs jord. Stadigvæk lige forbavset skyndte han sig hen for enden af terrassen, så han nu kun var ca. 45 m fra landingsstedet. Herfra kunne han se, at det ovale fartøj bestod af to ikke lige store halvkugler, adskilt af et bånd, der stak ca. 15 cm ud fra objektet. Dette bånd, eller måske var det en ring, gik hele vejen rundt om objektet, der så ud til at være af metal med en farve som en bly-aluminiumslegering. Da objektet befandt sig i 2 til 2,5 meters højde, kunne det ses over terrassens kant.

Objektets overflade var fuldstændig glat, og observatøren så ikke noget til antenner, køjne, døre eller andre åbninger, ligesom han heller ikke kunne få øje på nogen motor eller anden fremdriftsmekanisme. Han anslår, at objektets horisontale diameter var større end dets højde.

Pludselig lettede objektet med en svag

Foto taget fra niveau 4 ned mod observationssted A ved pumpehuset.

fløjten, mens det hvirvlede lidt støv op. Da det lettede, var det ligesom om, det krængede, og dets underside blev synlig. Derefter steg det, og med en utrolig høj hastighed passerede det mellem de samme to træer, som da det landede. Selvom objektet passerede mellem de samme to træer, både da det landede, og da det lettede, mente observatøren ikke, det fulgte helt den samme kurs.

I det øjeblik objektet krængede, bemærkede observatøren fire tingester under det. For at give et indtryk af disse tingesters størrelse, diameter og længde, sammenlignede han dem med to mursten. Han tilføjede dog, at den-

ne sammenligning ikke var helt nøjagtig, men at det egentlig var ret begrænset, hvad han nåede at se, da objektet fløj bort meget hurtigt.

Renato Nicolai hørte ingen motorstøj under observationen, og det er først senere, man har fundet ud af, at der var en smule baggrundsstøj i området på det pågældende tidspunkt.

Observatøren mærkede ingen varmeudstråling, vibrationer eller utilpashed, hverken under observationen eller efter. Han var blot imponeret over det uforklarlige, han så.

På en gang var han både overrasket og noget foruroliget over det, han så.

Foto taget fra landingsstedet op mod observationspunkterne A og B.

Han gik ind i huset og fortalte sin kone, hvad han havde oplevet. Hun troede nu ikke rigtig på ham, og noget skeptisk sagde hun, at han skulle holde op med sine fantasier og blive inde.

Næste morgen gik de dog begge ud til det sted, hvor Renato Nicolai havde set det mærkelige fænomen. Da hun så aftrykkene i jordbunden, blev hun dog overbevist om, han talte sandt, og hun mente derfor, det var bedst at kontakte det lokale politi.

GEPANs undersøgelse på stedet den 17. februar 1981

Den undersøgelse, GEPAN selv foretog på stedet, var egentlig kun ment som et supplement til de fysiske bevis, diverse prøver af vegetation, jordbund osv., men førte dog til et meget kortfattet interview af observatøren.

GEPANs undersøgelse var inddelt i tre punkter:

- 1) Samtale med observatørens kone,
- 2) En rekonstruktion af hændelsen, suppleret med en topografisk undersøgelse og fotografering af både landingsstedet og omgivelserne, og
- 3) Et kort interview af observatøren.

Til GEPAN fortalte observatøren, at han først blev opmærksom på fænomenet, da det befandt sig over de høje fyrretræer for enden af terrassen. Derfra fløj det, uden at nedsætte hastigheden, lige hen til det sted, hvor det landede. Her kunne han udpege de

aftryk, der stadig var synlige. Den kurs, fænomenet fulgte, da det lettede og forsvandt, var næsten identisk med, men dog ikke den samme, som kursen under landingen, mere om dette senere.

Den tid, der gik fra fænomenet dukkede op, til det landede, var meget kort og kan højst have drejet sig om sekunder, for da observatøren stoppede med sit arbejde ved pumpehuset og gik hen mod stalden, var fænomenet allerede landet. Fra stalden betragtede han det i flere sekunder, før det pludselig lettede, accelererede og forsvandt over skovene. Når alt dette summeres op, kan man løseligt anslå, at observationen varede 30-40 sekunder.

Observatøren havde under hele observationen et godt udsyn, da der kun var tre træer, der kunne have været i vejen. Afstandene var også forholdsvis korte. Fra det sted, hvor objektet dukkede op, og til landingsstedet, er der ca. 20 m, og fra pumpehuset til stalden er der 17,5 m. Det nærmeste, observatøren kom til objektet, var omkring 70 m.

Da landingen foregik ret hurtigt, kunne Renato Nicolai ikke give en ret god beskrivelse af, hvordan objektet så ud under denne fase, det var først efter, det var landet, han rigtig kunne se, hvad der egentlig foregik der lige foran ham.

De to faser af observationen, der samlede størst opmærksomhed hos observatøren, var, da objektet stod på jorden, og da det lettede.

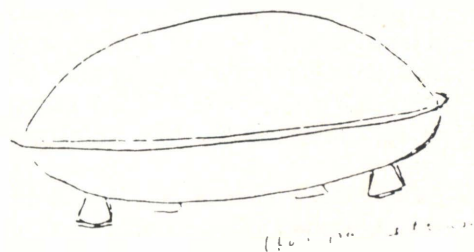
Fase A

Observatøren er ikke helt logisk i den måde, hvorpå han beskriver observationen. Han foretrækker for eksempel at bruge ordet skib. (Bemærk: Renato Nicolai stammer fra Italien og har boet i Frankrig i 20 år. Hans franske er ikke helt perfekt, hvilket kan have indflydelse på hans beskrivelse.)

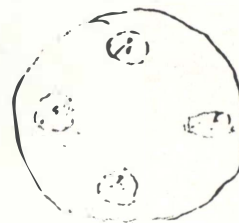
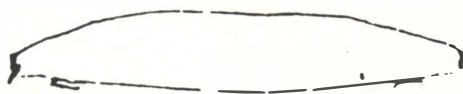
Der var især to ting, observatøren lagde mærke til i denne fase. Han fremhæver, at der på objektets side var et tykt bånd, der gik hele vejen rundt om det, og at der stak to slags landingsstel eller ben ud fra undersiden.

Fase B

Da objektet lettede, så Renato Nicolai dets underside, og i fig. 7B er der en skitse af, hvordan han opfattede den med de fire cirkler, han påstod, var anbragt symmetrisk på undersiden. Cirklerne var ifølge observatøren meget tydelige, og deres størrelse kunne sammenlignes med to mursten.

Tegning udført af gruppe XYZ.

Renato Nicolai's egen tegning.

For enden af den terrasse, hvor objektet var landet, er der en 2,5 m høj mur, så det var forholdsvis let for Renato Nicolai at bedømme objektets størrelse, mens det var landet. Dets diameter anslog han til at være 2-2,5 m, og det højde 1,70-1,80 m. Og, som tidligere nævnt, befandt det sig 1,5-2,0 m over terrassen.

Diameteren på de små cirkler i bunden sammenlignede han med en mur-

Foto af landingsstedet, markeret med stiplede linjer.

sten. Det må dog bemærkes, at forholdet mellem diameteren og højden er meget forskellig fra det, han har angivet på de tegninger, han lavede både til GEPAN og den private forsker.

Renato Nicolais beskrivelse af objektets farve foregår udelukkende efter en gråtoneskala. Objektet var gråt, nærmest som zink, og de fire cirkler på undersiden var mørkere grå end resten af bunden.

Observatøren huskede nu, at det var en lyd, der i første omgang fangede hans opmærksomhed, mens han arbejdede med pumpehuset. Observatøren havde meget svært ved at definere såvel lydens natur som dens styrke. Han sammenlignede den med vindens susen. Han lagde heller ikke mærke til om lyden var konstant, om den pulserede eller om den ophørte, da objektet var landet. Det bump, der hørtes, da objektet landede, lød, for at bruge hans egne ord, som når en sten falder ned på jorden.

Den lyd, der hørtes, da objektet lettede, var den samme, som da det lagde an til landing. I øvrigt var Renato Nicolai mest nøjagtig i sin beskrivelse af objektet, da det lettede, hvilket nok skyldtes, at han på det tidspunkt var tættest på objektet, og at den første overraskelse var ved at fortage sig, så han tog det hele mere roligt.

Ifølge observatøren stod objektet stille på jorden i flere sekunder, før det pludselig lettede, steg et par meter lodret, krængede over, fortsatte med at stige for til sidst at forsvinde.

Supplerende oplysninger

Renato Nicolai har været syg i mange år. I 1973 havde han en blodprop i hjertet, hvilket har betydet, at han i november 1979 måtte forlade arbejdsmarkedet, og i dag er på førtidspension. Da GEPAN besøgte ham, havde han det ikke så godt, og måtte efter første del af rekonstruktionen ind og hvile sig i nogle minutter.

Hans kone kom nogle minutter efter ud og fortalte, at han var klar til at fortsætte. Hun bekræftede hans beretninger på områder, hun havde kendskab til, samtidig med, hun forlangte en forklaring på, hvad der foregik. Hun ville også gerne vide, om folkene fra GEPAN troede, hendes mand var ved at blive skør.

Da Renato Nicolai havde fået hvilet ud, inviterede han folkene fra GEPAN ind i familiens spisestue, hvor han gentog sin beretning øjensynlig i et forsøg

på at finde en forklaring, der kunne tilfredsstille hans egen nysgerrighed. Han kom selv ind på hvilke fly, det kunne have været, især helikoptere, men hans konklusion var, at et fly umuligt kunne lande der. Skulle et fly lande i området, var der i dalen andre steder, der var bedre egnet.

Renato Nicolai kom igen ind på skibet, hvis teknologi især havde undret ham, og han sagde igen og igen: »Det lavede næsten ingen støj, og alligevel både landede og lettede det lodret. Det faldt som en sten, og alligevel blev det ikke smadret. Det er uden al tvivl et militært skib.«

Ikke langt fra Renato Nicolais bopæl er der en militærbase, Camp Jouvan.

Det videre forløb

Det er tidligere blevet fremhævet, at Renato Nicolai ikke stod passivt på et enkelt sted under observationen. Han forsøgte at komme nærmere, men tænkte dog på sin sikkerhed og søgte beskyttelse bag en mur.

Hans første tanke var, at det var et eller andet nyudviklet militært udstyr, som han ikke kendte. En teori han iøvrigt selv troede på indtil GEPANs besøg, selvom han havde talt med mange forskellige mennesker blandt andet politi, journalister og private undersøgere. Han troede virkelig, at han havde set et militært fartøj, hvis flyvemåde og præcise landing imponerede ham. Han udelukkede, at det kunne være en helikopter, fordi den landede for tæt på terrassevæggen. »Skibet kom ned i retning af væggen.«

Da objektet forsvandt, genoptog han sit arbejde ved pumpehuset, og da hans kone en time senere kom hjem, forsøgte han at fortælle hende, hvad han havde oplevet om eftermiddagen. Hun troede så absolut ikke på ham, og rådede ham til at hvile af hensyn til hans helbred.

Næste morgen overtalte han sin kone til at gå med ud til landingsstedet, og da hun så aftrykene, måtte hun indrømme, at der var sket noget, hun

Sådan lærer du at tage bedre billeder

Det er vigtigt, at have kameraet parat, når det uventede sker.

Men man skal også kunne *bruge kameraet optimalt*. Derfor er det en god idé at holde et godt fotoblad. Det gi'r dig inspiration og viden til at tage bedre billeder til daglig. Og det kan betyde den afgørende forskel, når det virkelig gælder.

FOTO/film & video er Danmarks bedste fotoblad

Fra januarnummeret starter to fotoskoler – én for begyndere, og én for erfarne fotografer.

Vær med fra starten. Tegn abonnement NU.

Pris 236,- kroner for 1985-årgangen, i alt 11 numre inklusive det store sommernummer og årshæftet i december.

JA TAK

– jeg tegner abonnement på FOTO/film & videos 1985-årgang.

Navn

Adresse

Postnr./By
(brug blokbogstaver)

Send kuponen til FOTO/film & video, Abonnements-
afd., Hellerupvej 66, 2900 Hellerup.
Send ingen penge nu, du modtager et girokort.

Foto af området omkring landingsstedet, markeret med stiplede cirkel, taget fra huset.

ikke havde set, og troede nu, hendes mand talte sandt. Samtidig syntes hun, at de skulle fortælle det til naboerne, fordi hun mente, at deres sociale status gjorde dem istand til at fortælle, hvad der skulle gøres. Disse naboer underrettede øjeblikkeligt politiet.

Troens betydning

Under samtalen med GEPAN fortalte Renato Nicolai, at han havde hørt ordet UFO adskillige gange i TV, og at det var på den måde han havde stiftet bekendtskab med begrebet. Familiens TV er anbragt i køkkenet, hvor man også indtager måltiderne, og her tilbringer han mange timer med at se diverse TV-shows. Han fortalte endvidere, at han næsten aldrig læser, heller ikke aviser, så ordet UFO sagde ham intet, så GEPAN gav ham en forklaring.

Han fortalte, at han siden observationen tit havde hørt om UFOer, og at folkene fra de forskellige private grupper så vel som journalisterne havde

fortalt ham om udenjordiske besøg for at finde ud af, hvad han havde set. Han fortalte uden tøven, endda med et lille smil, at han ikke havde set noget af den slags.

Han vovede sig så ud i en diskussion om liv i universet, selvom han ikke vidste noget om dette emne, for eksempel forvekslede han ordet *galaxe* med ordet *univers*. Da talen kom ind på stjerner, var det hans mening, at var der en stjerne, måtte der også være liv under en eller anden form. Hans mening om udenjordisk liv var, at det måtte være lig med det, vi forstod ved liv.

Da han blev spurgt om sin religiøse overbevisning både før og efter observationen, svarede han, at han troede på Gud, og at den tro ikke ville ændres.

Hans kone, som var ham behjælpelig under diskussionen, blandede sig hele tiden og svarede for ham. Hun fortalte også om sin religiøse overbevisning, som hun mente, var blevet svækket de seneste år. Hun havde ingen personlig mening om ordene *univers* og *rum*, men var enig med sin mand i hans synspunkt om udenjordisk liv.

Hen mod slutningen af GEPANs besøg slog hun fast, at der ikke var en eneste, der ville have interesseret sig for det, hendes mand så, hvis der ikke havde været fysiske spor på stedet. Hun kunne heller ikke forstå, hvorfor alle var så interesseret i, hvad hendes mand havde set.

GEPANs vurdering af beretningerne
Efter GEPANs mening er der kun små

afvigelser i det vigtigste om observationen, selvom de forskellige versioner langt fra er helt ens. Forskellen er i brugen af begreber, for eksempel bruger han i en af beskrivelserne neutrale ord, mens han i en anden bruger mere udtryksfulde og følelsesladede udtryk. Dog må man lige huske på, at disse forskelle i ordvalget lige så godt kan stamme fra undersøgerne og referenterne som fra observatøren. Når man i dette tilfælde tager hensyn til, at Renato Nicolai stammer fra Italien og ikke behersker det franske sprog for godt, må man nok slå fast, at forskellene skyldes undersøgerne og referenternes ordvalg.

Den version, undersøgeren fra Gruppe XYZ lavede, er meget litterær og følelsesladet. *Han var meget betaget af dette mærkelige objekt... imponeret af dette uvirkelige skue, osv.* Denne rapport må nok siges at afspejle nogle af den private undersøgers forestillinger, for eksempel: *et ovalt fartøj, han så ingen antenner, ingen vinduer, ingen åbninger... ujordisk hastighed og meget mere.*

Når man ser på de enkelte detaljer i de forskellige rapporter, bør det bemærkes, at Gruppe XYZ ikke nævner den fløjte tone, der fangede observatørens opmærksomhed. Derimod gør Gruppe XYZ meget ud af det støv, objektet hvirvlede op, da det lettede, det er så til gengæld ikke med i GEPANs version.

Sammenligner man de tegninger Renato Nicolai lavede til Gruppe XYZ og GEPAN, er de meget forskellige, da Gruppe XYZs tegning er mere klassisk, om man så må sige, og tegnet med en noget mere sikker hånd.

Selvom man stiller de forskellige afvigelser i beretningerne op mod hinanden, synes det ikke at stille observatøren i et dårligt lys. Tværtimod må man nok sige, for det ser ikke ud som om hans subjektivitet har spillet den helt store rolle, for der er noget, der tyder på, at hans vanskeligheder med at udtrykke sig korrekt er blevet udnyttet af de forskellige undersøgere, der så har skrevet, hvad de syntes.

Det er meget vanskeligt at drage en endelig konklusion, da det er svært, selvom det var en forholdsvis enkel observation, både at vurdere den enkelte beretning og beretningerne i almindelighed, da der er visse sammenhænge mellem de forskellige versioner.

Fortsættes i næste nummer

HUSK at forny dit abonnement

Se nærmere oplysninger om priser og abonnementsmuligheder i UFO-NYT 1984, nummer 6.

PORTRÆT

Dr. Willy Smith

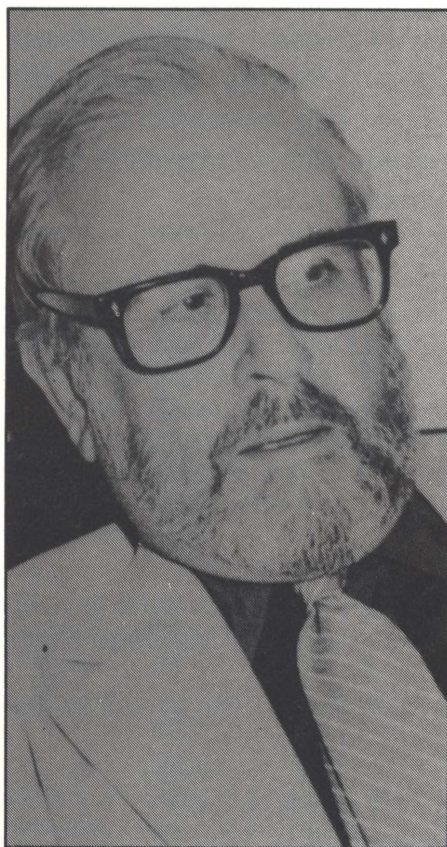
Af J. Allen Hynek

I 1980 besluttede Dr. Willy Smith at opgive andre aktiviteter og hellige sig studiet af UFO-fænomenet på heltid. Det var noget af en beslutning for en professor i fysik at opgive sin karriere. Han underviste på University of Michigan, hvor han selv fik sin Dr. phil.-grad, og på Lycoming College i New York samt på universitetet i Valencia i Spanien.

Dr. Smith er født i Uruguay og taler flydende spansk og engelsk — et talent som har gjort ham særlig værdifuld for Center for UFO Studies (CUFOS), hvor han står for kontakten til Latin-amerika og øvrige spansk-talende lande. Han har været til særdeles stor hjælp som tolk for mig, medens vi sammen rejste rundt i Syd-amerika. Før han tog sin videnskabelige uddannelse, arbejdede han et år for Atomenergi-kommissionen i Puerto Rico.

Hans interesse for UFOer begyndte i 50'erne og blev kraftigt forstærket efter et ophold i Europa i 1973, da han havde lejlighed til at møde og udveksle ideer med ledende forskere på dette område i Spanien og Frankrig. En gang efter dannelsen af CUFOS mødte jeg Dr. Smith på Lycoming College i forbindelse med et UFO-foredrag jeg holdt dér. Fra den tid af voksede vores gensidige tilknytning, indtil han i 1980 helt blev tilknyttet CUFOS og stillede sin tid og talent til rådighed.

Dr. Smith er en flittig skribent i International UFO Reporter (IUR) og arbejder tæt sammen med CUFOS i et nyt forskningsprojekt, kaldet UNICAT, hvor han administrerer databasen. UNICAT må ikke forveksles med det meget ældre og meget omfattende

Dr. Willy Smith.

UFOCAT — UFO-katalog med omkring 100.000 registreringer.

UNICAT er et meget specialiseret katalog. Rapporterne skal opfylde strenge krav, før de kan registreres. Bortset fra specielle sager kan kun hændelser med flere vidner optages. Desuden skal både efterforskning og rapportoptagelsen opfylde bestemte krav.

Det er tanken, at UNICAT skal tjene som et forskningsredskab og i modsætning til UFOCAT være tilgængeligt for alle som ønsker at bruge det i seriøst forskningsøjemed. Kataloget vil indeholde en kort hændelsesbeskrivelse samt en kode. Kataloget vil være tilgængeligt på disketter.

For nylig har Dr. Smith sammen med ufologer i Argentina været involveret i dannelsen af World Ufological Association (WUA), der med tiden forhåbentlig vil kunne etablere en ensartet uddannelse af rapportoptagere i hele verden og udarbejde etiske regler for rapportoptagere. (Se UFO-NYT 3/84 side 19).

Dr. Smith er også en glimrende foredragsholder og skribent. Han har holdt over 100 foredrag om emnet og skrevet adskillige artikler på både engelsk og spansk. Han var videnskabelig konsulent for STENDEK, det spanske ufo-tidsskrift, der nu desværre ikke udkommer mere. Dr. Smith er også MUFONs repræsentant i Seminole og Orange-distrikterne i Florida.

Kilde:

International UFO Reporter, Sept.-Oct. 1984.

Oversættelse: Kim Møller Hansen.

SUFOI kommentar:

Læserne har tidligere stiftet bekendtskab med Dr. Smiths grundige efterforskning i UFO-NYT 2/83 i artiklen »To måneder over Argentina«, og kan i dette nummer af UFO-NYT læse om hans undersøgelse af en spændende nærobervation gjort fra fly.

Fly møder flyvende trekant

Af Dr. Willy Smith

Denne observation fik CUFOS udelukkende kendskab til ved et tilfælde, da Dr. Hynek for nylig var i Florida, hvor han traf hovedvidnet. Observationen er ikke kun interessant, fordi den er besynderlig, men også på grund af dens troværdighed, da alle observatørerne var erhvervspiloter.

Det ser næsten ud til, at jo mere besynderlig en observation er, jo længere tid går der, før den bliver indrapporteret, og når dette så til sidst sker, føler observatørerne, at de kan gøre det med værdighed og uden frygt for latterliggørelse. I dette tilfælde havde piloten rent tilfældigt åbnet for et sent aftenprogram, hvor Hynek var gæst. Han besluttede sig så til at fortælle om sin oplevelse, efter at have holdt den hemmelig i 16 år. Selvom beretningen er aflagt i fortrolighed, har vi fået lov til at offentliggøre den. Interviewet fandt sted i Dr. Willy Smiths hjem i Florida.

Observationen

Observatøren fløj i en Piper Twin Commanche (N 792Y PA-30) fra Opa-Locka, Florida, til Morristown i staten New York med en planlagt optankning i Wilmington, North Carolina, og en landing i Philadelphia North Airport, hvor en passagerer skulle af. Det egentlige formål med flyvningen var at få timer i natflyvning. Piloten ved styrepinden var instruktøren Charlie Little, som på turen underviste andre erhvervspiloter i flermotors-teknikker. Den fjerde, der var med, var passageren til Philadelphia.

Natten den 27. oktober 1967 var klar, og omkring kl. 03.00, mens de fløj i 2400 meters højde, nåede de det lufrutepunkt, der er kendt som Starfish, midt mellem Jacksonville og

Charleston. Flyet var i radar- og radio-kontakt med Jacksonville Air Route Control Center, men man havde dog ikke talt med radarkontrollen, siden man passerede Jacksonville. Ifølge den maskinskrevne rapport, Charlie Little lavede efter den sindsoprivende nær-observation, forløb kommunikationen mellem ham selv (CL) og radarkontrollen (RK) som følger:

»Et kvarter efter vi havde passeret Jacksonville, blev vi kaldt op af radarkontrollen.«

RK: 42 Yankee. Her er Jacksonville Center. Skifter.

CL: 42 Yankee her, fortsæt.

RK: 42 Yankee. Jeg kan se, at I er 16 km for langt mod øst, og I fortsætter mod øst.

CL: Roger. Jeg vil korrigere kursen 10° mod vest.

RK: Roger.

»...Jeg så op mod stjernerne og syntes, jeg så et lys, der bevægede sig, men det er svært at sige.«

RK: 42 Yankee. Jeg kan nu se, at I er 32 km for langt mod øst.

CL: Roger, Jacksonville. Vore VORs (navigationsudstyr ombord i flyet, der var to af dem) viser, at vi er på rette kurs, men vi vil korrigere kursen mod vest.

»...Der gik så nogle minutter. Jeg så op, og jeg er sikker på, at jeg så et lys, der bevægede sig.« Charlie viste de andre i flyet lyset, og de blev enige om,

at det var en højtgående fragtmaskine på vej til Miami. Men så kom lyset nærmere og begyndte at dale, som om det ville lande i Jacksonville.

I mellemtiden kaldte radarkontrollen op igen, og påstod, at de var 30° ude af kurs! Charlie og de andre troede, at der var noget galt med deres navigationsudstyr, som hidtil havde fungeret perfekt. Navigationsudstyret viste, at de var på den rette kurs. »Godt,« tænkte Charlie, »jeg kan forstå, hvis en af vore VOR viser forkert, men dem begge på samme tid, det er umuligt.« De troede dog ikke, der var problemer, da natten var klar, og de var i radar-kontakt med Jacksonville.

Da lyset i mellemtiden var kommet nærmere og blevet klarere, kaldte Charlie Jacksonville.

CL: Jacksonville Center. Her er 42 Yankee.

RK: 42 Yankee. Her er Jacksonville Center. Fortsæt.

CL: Er der nogen trafik foruden os?

RK: Negativ.

CL: Er I sikre? Jeg ser trafik i position kl. 1, 25 km borte.

RK: Vent lige, lad mig lige indstille apparatet. (Pause)

RK: I er det eneste fly på min radar-skærm.

»Jeg kunne ikke forstå, at han ikke kunne se det på sin radarskærm. Jeg gav ham igen det andet flys position i forhold til min.«

CL: Jeg gentager, kl. 1, nu 16 km borte forsydgående.

RK: Jeg ser intet.

»Forbavset gentog jeg blot: 'Roger'. Selvom det syntes umuligt, troede vi, at radarkontrollen tog fejl. Vi tændte derfor vores landingslys, så det andet fly kunne se os. Lyset kom stadig

nærmere, og det så ud som om, det andet fly ville passere tæt forbi os, da det ikke foretog nogen undvigemanøvre. I desperation greb jeg mikrofonen:

CL: *Jacksonville Center, her er Yankee 42. Vi er nødt til at gå ned til en lavere flyvehøjde, straks.*

RK: *Roger, 42 Yankee gå ned i 2100 m.*

CL: *Vi har øjeblikkelig brug for større spillerum.*

RK: *Roger, gå ned i den nødvendige flyvehøjde.*

»Jeg slog øjeblikkelig autopiloten fra, trak i gashåndtaget og skubbede rattet frem i et forsøg på at undgå en kollision. Vi gik ned i 2000 meters højde, men lyset kom stadig nærmere og nærmere. Vi stirrede på det klare lys og blev overrasket over, at det, vi troede, var et lys, faktisk var seks klare lys på række.

En kollision syntes uundgåelig og i panik skreg jeg *'vi har ikke en chance for at undgå ham!'* Situationen så ud til at være håbløs, vi kunne ikke undvige. Vi ville alle dø, fordi piloten i

det andet fly ikke var opmærksom på os. Hans fly var tilsyneladende hurtigere end vores. På dette tidspunkt troede jeg helt sikkert, vi skulle dø, og hele mit liv passerede revy for mig.« (I vores interview blev Charlie spurgt, om han virkelig mente dette bogstaveligt, og han svarede bekræftende.)

Lysene var så stærke, at jeg var nødt til at holde hænderne for øjnene. Jeg kiggede mellem fingrene. Pludselig var der et svagt grønt lys i cockpittet.« (Dette er akkurat som i det berømte Coyne helikopter tilfælde fra den 18. oktober, 1973 i Maine, Ohio, hvor et grønt lys oplyste helikopterens cockpit, se UFO-NYT nr. 5, 1982, side 4).

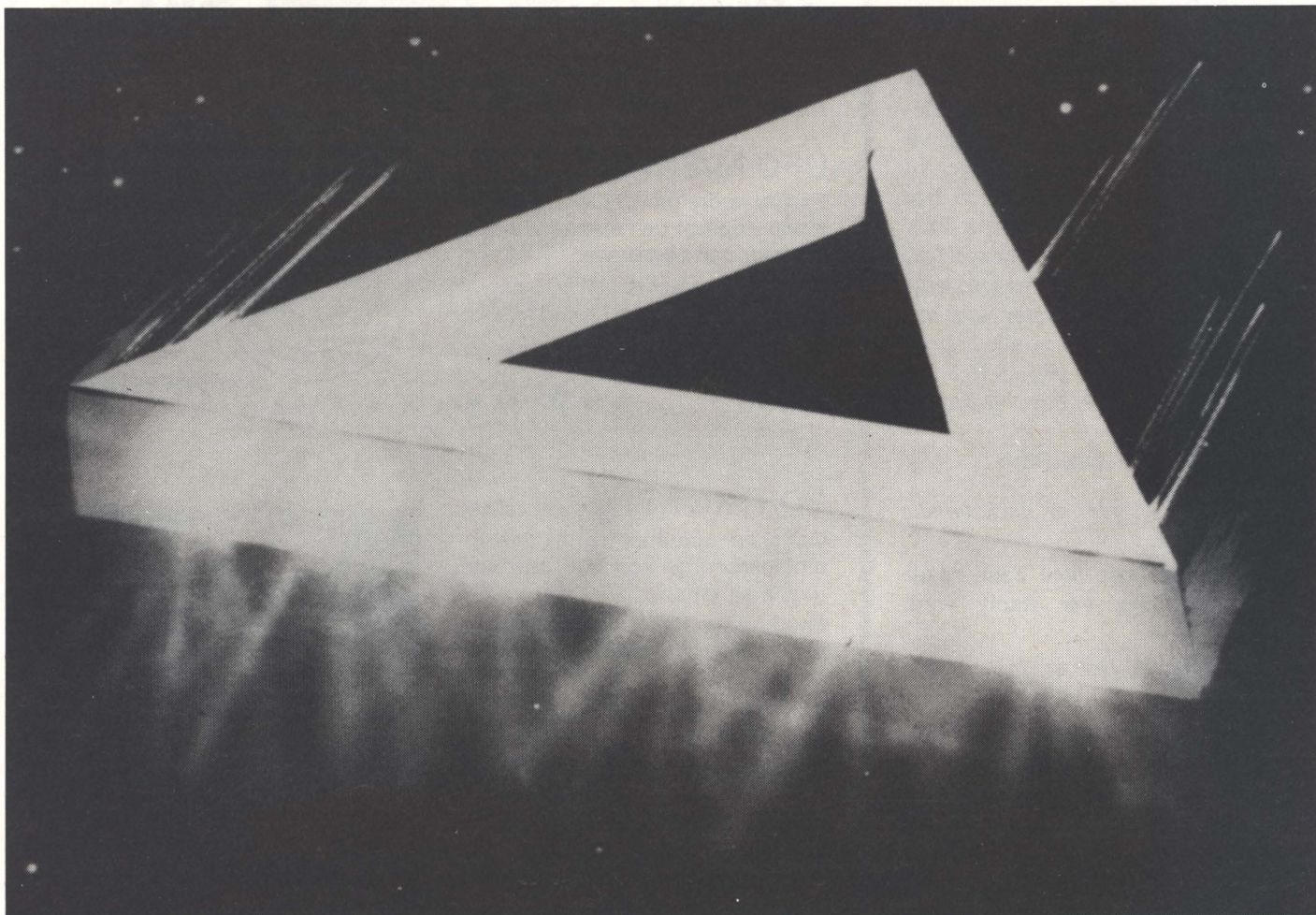
I interviewet gik man tæt på Charlie Little med hensyn til nøjagtigheden i det han berettede, da der jo var gået adskillige år siden hændelsen, og som bekendt har hukommelsen det med at »ændre« sig med tiden. Little holdt imidlertid på, at hændelsen var så dramatisk, at den stod brændt ind i hans hukommelse for resten af livet.

UFOet gik ned i en lavere flyvehøjde,

men blev dog foran dem. Da en kollision syntes uundgåelig, foretog fartøjet en 180° kursændring og blev på den måde stadig foran dem nogle sekunder, hvorefter det »accelererede og forsvandt som et blitzlys.«

»Jeg lod øjeblikkelig flyet flade ud, og fik langsomt hastigheden op i det gule område. Da hastigheden kom op i det grønne område, skubbede jeg igen gashåndtaget frem, slap rattet og greb Jeffs (den nærmeste pilot) arm, rystede den kraftigt og sagde, 'Jeg vil meget gerne have, at du fortæller mig nøjagtigt, hvad du så!' Han svarede: 'Det var en grå trekant med seks hvide lys.' Jeg sagde, 'Det var det samme, jeg så.'«

De havde et godt udsyn og kunne se frontlysene, venstre side, oversiden, den indvendige højre side og hullet i midten, som var så stort, at Charlie Little, da en kollision syntes uundgåelig, overvejede at flyve igennem det. Objektet var en trekant, hvis sider ifølge Charlie var mindst 60 m, og så højt som et to-etagers hus. Mens de udvendige sider var skarpt afskårne og

Dette billede er et maleri af det objekt, artiklen handler om. Maleriet er udført af en professionel kunstner, der har malet det efter de oplysninger vidnet gav kort efter observationen. — Billedet hænger i CUFOS' kontor i Phoenix. UFO-observationen var så traumatisk og blev så stærkt indprentet i vidnets hukommelse, at han ofrede det, det kostede, at få det malet. Og så var han endda så venlig at skænke det til CUFOS.

veldefinerede, var de indvendige noget mere afrundede. Den ligesidede trekant var grå, fuldstændig glat uden nitter, døre, antenner, vinduer eller andre synlige genstande. Den var fuldstændig lydløs.

Objektet fløj med den ene side fremad (imod alle aerodynamiske principper), og havde på denne side seks meget store og blændende lys. Til trods for sin størrelse, var objektet meget manøvreedygtigt, og det var i stand til pludseligt meget hurtigt at standse op, vende rundt og flyve i den modsatte retning.

»Som pilot tror jeg ikke på UFOer, men vi var nær kollideret med et! Jeg så på højdemåleren. Vi befandt os i 1600 meters højde, og jeg greb mikrofonen:«

CL: Jacksonville Center. Her er 42 Yankee. Vi er i 1600 m og er klar til at vende tilbage til 2400 m.

RK: 42 Yankee gå til 2400 m.

»Vi steg til 2400 m, kobled auto-piloten til, og jeg tog mikrofonen og kaldte Jacksonville Center for at få en forklaring på det grå flyvende objekt af radarkontrollen. Han svarede sarkastisk, 'sikkert, 42 Yankee.'

Jeg blev meget vred, og i stedet for at sætte mikrofonen på plads i holderen, smed jeg den på gulvet. 'Jeg vil ikke tale med ham igen,' sagde jeg til Jeff. Vi var alle klar over, at vi lige havde set et UFO, men vi vidste ikke, hvad vi skulle gøre. Vi var bange for, at hvis vi fortalte det til nogen, ville vi miste vore flyvecertifikater, som var meget vigtige for os, da vi alle håbede på at få arbejde som piloter i et flyselskab. Dette kunne blive enden på vore karrierer.

Der gik så ti minutter. Da:«

RK: 42 Yankee. Her er Jacksonville Center. Skifter.

»Jeg vil ikke tale med ham, sagde jeg til Jeff. Jeg var stadig vred. Igen...«

RK: 42 Yankee. Her er Jacksonville Center. Skifter.

»Jeg sagde igen til Jeff, at jeg ikke ville tale med radarkontrollen. Da...«

RK: 42 Yankee. Kunne jeg ikke få flere oplysninger om den flyvende trekant, I fortalte om?

»Så samlede jeg mikrofonen op fra gulvet:«

CL: Det var en grå trekant med seks hvide lys på fronten...et øjeblik! For få minutter siden troede du ikke på os,

og nu vil du vide mere om den, hvorfor?

RK: Man har lige ringet fra Washington Center og fortalt, at en United 727 kaptajn har rapporteret den samme tingest over Washington. Vil du skrive en rapport?

CL: Absolut nej!

Hyneks bemærkning: Forsøg på at finde de to andre piloter er mislykkedes, så i dette tilfælde er der kun ét vidne. Vi har dog fraveget vores regel om ikke at bringe sager, hvor der kun er et vidne, da der efter dr. Smiths og mit lange interview ikke er tvivl om, at denne hændelse virkelig er sand og en meget traumatisk oplevelse i Charlie Littles karriere. Vi indrømmer, at det lyder som science fiction, men det gør

så mange andre UFO-observationer også. Science fiction aspektet bliver ikke mindre af, at en grov beregning baseret på den tid, der gik, fra Charlie Little så objektet, til United Airline piloten så det, giver en hastighed på omkring 6500 km/t, hvis begge så det samme objekt.)

Det ville selvfølgelig være lettere bare at afvise sager som disse, og betegne dem som værende »hinsides al fornuft«, men ville det ikke rent videnskabeligt være uansvarligt? Det tror vi.

Kilde:

International UFO Reporter, september/oktober 1984.

Oversættelse:

Flemming Rasmussen

Tilbud der betaler sig!

Benyt chancen nu til at få nogle spændende UFO-materialer til uhørt lav pris...

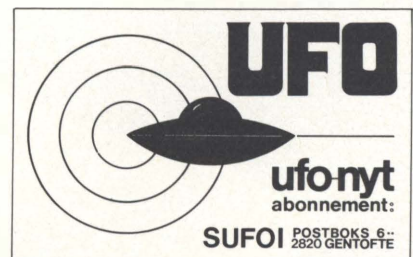
UFO-MÆRKAT

Fortæl andre om UFOernes eksistens - opsæt den elegante mærkat hvor den bedst ses.

Mærkatene måler ca. 10 x 15 cm, er selvklæbende og i to farver.

Tidligere var prisen kr. ~~14,00~~

NU KUN kr. 5,- pr. stk.

POSTKORT i luksus-kvalitet

Gør disse spændende postkort til dine personlige kort. Kan anvendes til alle situationer.

Postkortene har et smukt UFO-motiv, er dobbelte i kraftig karton og måler ca. 15 x 11 cm.

Sælges i sæt à 5 stk. kort incl. kuverter.

Tidligere var prisen kr. ~~12,50~~

Nu kun kr. 7,50 pr. sæt.

TILBUDDENE ER KUN GÆLDENDE SÅ LÆNGE LAGER HAVES.

Bestilling sker lettest ved at indbetale beløbet + kr. 10,- (ekspedition/porto) til giro 9117725, SUFOI, postboks 6, 2820 Gentofte. Skriv venligst på modtagerdelen, hvad der bestilles.

DANSKE FOTOSAGER

Ildkugle over Femø

Af Kim Møller Hansen

Den 13. juli 1969 tog P. Gelt et højst interessant billede under sejlads fra Femø til Vordingborg

Omkring 8 sømil øst for Femø, i Smålandshavet mellem Nordfalster og Sydsjælland, ønskede hr. Gelt at fotografere Femø, som kunne ses som en smal stribe i horisonten. Da ferie-billedet senere blev fremkaldt, opdagede fotografen en lille lyskugle, der ser ud til at flyve parallelt med horisonten. Dette undrede fotografen, da han på intet tidspunkt under selve optagelsen af billedet havde bemærket noget usædvanligt.

Derefter gik billedet i glemmebogen, men dukkede heldigvis op igen i 1977, da fotografen besøgte SUFOIs jubilæumsudstilling på Københavns Rådhus. Han fortalte om billedet og sendte det senere til SUFOI for nærmere undersøgelse.

KAMERA: Minolta SR 7 med 55 mm optik.
FILM: Anschrome farvedias-film på 20 DIN.
BLÆNDE: 8.
TID: 1/1000 sekund.
AFSTAND: Uendeligt.

Analysen

Det originale diapositiv er siden blevet gransket af flere eksperter.

- Et anerkendt fotolaboratorium udtalte, at man ikke kunne finde fejl i diapositivet som 100% afslørede fænomenet, men ville heller ikke udelukke emulsionsfejl.

FOTO: P. Gelt.

Kraftig forstørrelse af ildkuglen over Femø.

- Astronomi-kyndige udtalte, at fænomenet ikke lignede noget kendt meteorologisk fænomen eller et meteornedslag. Desuden blev det påpeget, at hvis fænomenet reelt havde været til stede, måtte det have været meget lysstærkt og derfor umuligt at overse under fotografieringen.

- SUFOIs fotokonsulent, H. Bødker, kunne ud fra de opgivne data beregne, at det nøjagtige optagelsestidspunkt var kl. 17.38 lokal tid, den 13. juli 1969, og at skibets position var 54°59'N — 11°46'Ø. En nøje undersøgelse af det originale dias afslørede, at objektets hale er helt parallel med billedkanten. Dette kunne tyde på en fremkaldelsesfejl, idet film ofte hænger lodret, når de bliver dyppet i fremkalderen. Et fremmedlegeme kan sætte sig

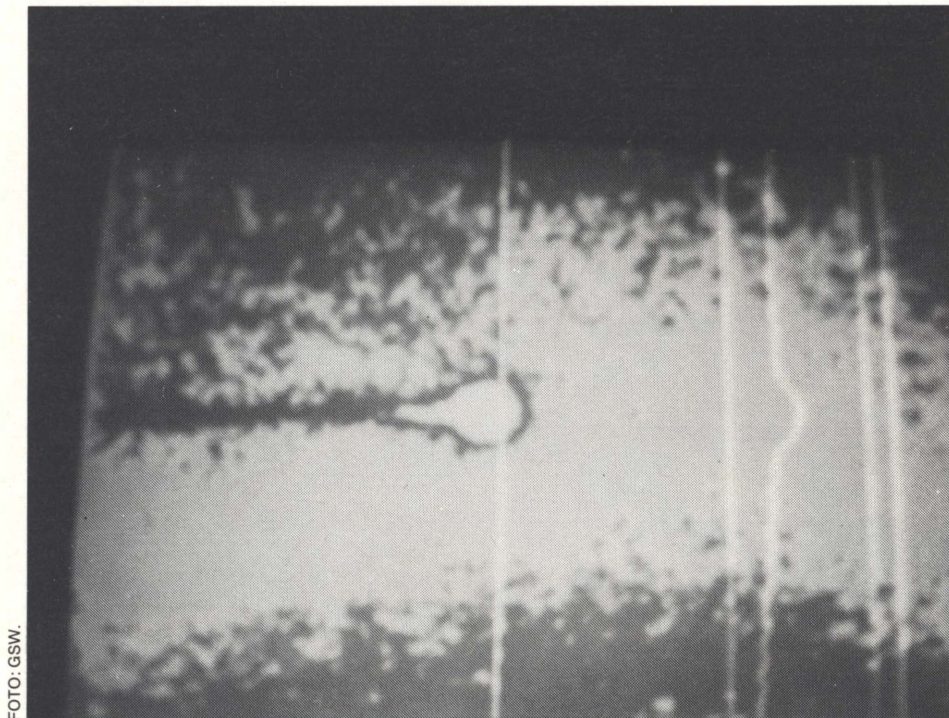

FOTO: GSW.

Density slice.

Computerteknikken viser her, at »objektets« centrum har en mørkere gråtoneværdi (tæthed) end yderkanten, der har nogenlunde samme gråtoneværdi som himlen. Den lange »hale« og »objektets« yderkant har næsten samme tæthed.

fast og spærre for fremkalderen eller løbe langsomt ned ad filmen.

- Som en sidste analyse af billedet, blev det sendt til digital billedanalyse hos Ground Saucer Watch (GSW) i Arizona, USA.

GSW konkluderer i analysen af Femø-billedet, at:

»Der er ved dette foto flere negative faktorer:

- 1) Det lysende 'objekt' blev ikke observeret.
- 2) 'Objektet' ser ud til at have en enkelt tæthed (ensartet gråtoneværdi).
- 3) 'Objektet' er ikke langt væk.
- 4) Den gule streg er typisk for det kemikalie, der ved uheld kan spildes på farvefilm før fremkaldelsen.

Alt tyder således på, at der er en naturlig forklaring på ildkuglen over Femø.

Vi har ikke i Fotoafdelingen andre danske fotosager, hvor en fremkalder-

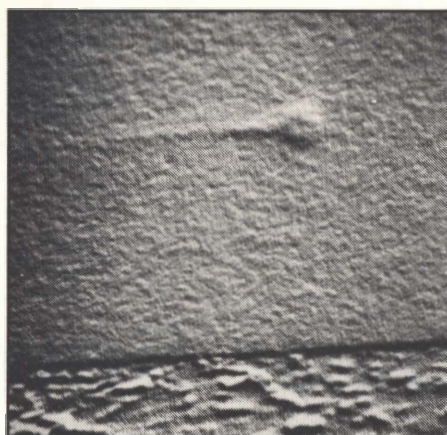

FOTO: GSW.

Edge Enhancement.

Her er Femø-billedet udsat for kantforstærkning, hvorved man tydeligere kan se formen. Objektet ser her ret »fladt« ud uden detaljer af nogen art.

FOTO: GSW.

På dette billede er baggrunden gjort helt sort, medens objektets kanter er hvide. Objektets kanter er næsten ikke slørede (forvrænget) i forhold til baggrunden, hvilket fortæller, at det fotograferede ikke er et fjernt objekt.

Det er GSW's opfattelse, at 'objektet' er opstået under fremkaldelsen af filmen, og det eneste usædvanlige ved dette foto er 'objektets' næsten ovale form.»

fejl har forårsaget et så usædvanligt fænomen. Men der findes i flere bøger gengivet et farvefoto fra Schweiz, taget i 1966 i Zürich lufthavn, hvor man ser to »ildkugler«. Oplysningerne

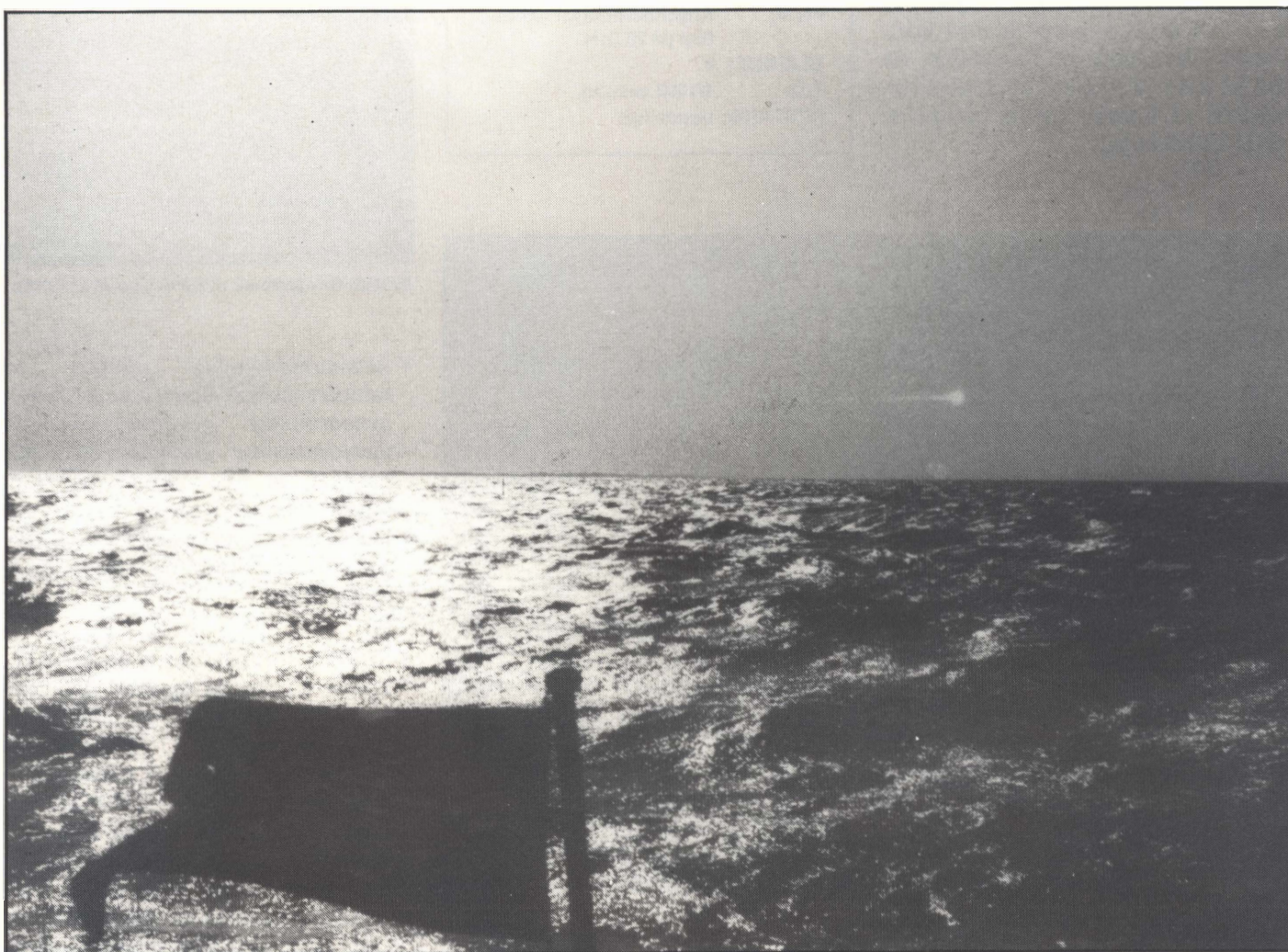

FOTO: P. Gell.

Dette smukke billede er taget den 13. juli 1969 kl. 17.38 8 sømil øst for Femø. Er det en komet, et meteor, et UFO eller blot en fremkalderfejl? (Att.: Patch of developer!).

Dette billede er taget af Felix R. Maschek i 1966 i Zürichs lufthavn. Er disse to ildkugler meteor, UFOer eller dannet på samme måde som Femø-lyskuglen?

om dette billede er desværre utroligt sparsomme. Det hævdes, at UFO-skeptikeren Philip Klass skulle have identificeret disse to objekter som værende meteor. 1) Dette benægter Klass imidlertid på det kraftigste. Han har forsøgt at komme i kontakt med fotografen via UFO-organisationen ICUFON, men ICUFONs leder, VonKeviczky, stillede ifølge Klass temmelig ublu betingelser. 2)

Hvis nogle af læserne har kendskab til lignende fotos eller selv har taget et billede, der minder om Femø-billedet, er Fotoafdelingen meget interesseret i at høre nærmere. □

Referencer:

- 1) Margaret Sachs: »The UFO Encyclopedia«, Putnam's Sons, New York, 1980. Side 105.
J.J. Benitez: »Terror en la Luna«, Planeta, Spain, 1982. Side 65.
- 2) Personlig korrespondance Philip J. Klass/Kim Møller Hansen. 16. juni, 1984.

Foredrag i Åbenrå

Åbenrå UFO Studiegruppe (ÅUFOS) havde den 16. okt. 1984 inviteret Evald Maarup til at holde foredrag på Folkehjem i Åbenrå. Maarup fortalte om sine observationer i 1970 og 1973. (Se UFO-NYT 1982/6).

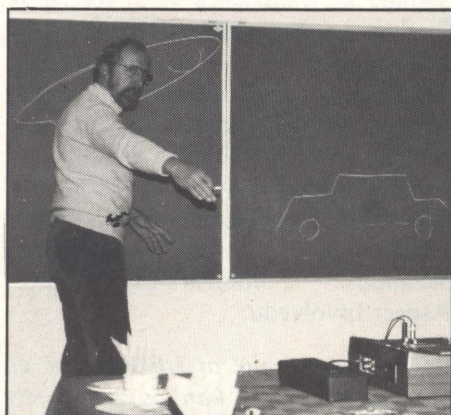

FOTO: Inge H. Svane.

Maarup beskriver hvorledes lyset fra objektet oplyste og opvarmede bilen.

Foredraget var fortrinsvis beregnet for medlemmer af SUFOI, men ÅUFOS havde kort forinden haft en UFO-udstilling, hvor Maarups billede også var med, og fandt det derfor naturligt at holde aftenen åben for alle.

Radio Syd havde gennem avisen fået meddelelse om foredraget og kontaktede Maarup for et interview. Dette blev bragt i radioen og gav anledning til mange henvendelser om observationer. Blandt disse henvendelser var der 2 mænd, som efter Maarups foredrag stod op og fortalte om en observa-

tion, de havde haft i sommeren 1984. SUFOI har på nuværende tidspunkt ikke modtaget spørgeskemaerne som de to fik med.

Aftenen forløb således fint med 50 spørgelystne besøgere, og ÅUFOS håber på et nyt foredrag næste efterår.

Inge H. Svane.

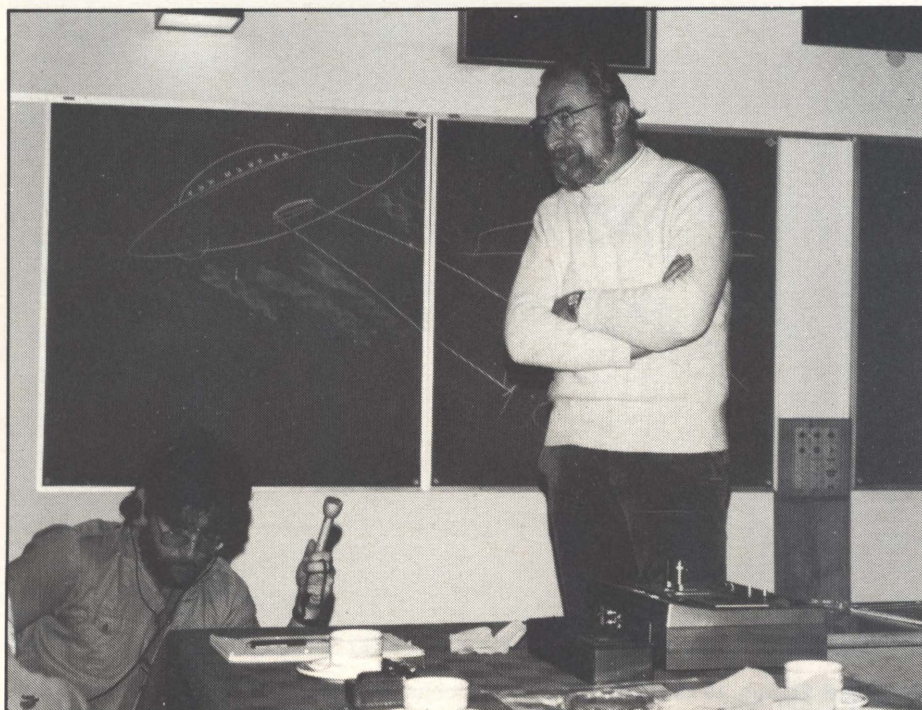

FOTO: Inge H. Svane.

Maarup fortæller om sin oplevelse. Radio Syd var også med til foredraget og bragte næste dag interview med Ole K. Christensen samt deltagere fra salen.

Bilstop-tilfælde

Af Keith Basterfield

Denne artikel er et tilbageblik på de undersøgelser, der er udført på UFO-rapporter, i hvilke der er omtalt forstyrrende effekter på motorkøretøjer (Vehicle Interference Effect(s), forkortet VIE). — Hvad ved vi i dag om bilstop-tilfældene?

Siden den nyere UFO-æra tog sin begyndelse i 1947, ser det ud til, at det i almindelighed er blevet accepteret, at UFO-fænomenets såkaldte »elektromagnetiske effekter« kan påvirke motorkøretøjer. Det mest almindelige argument imod dette er, at køretøjets fører har handlet i panik, hvorved motoren er gået i stå.

Indtil midt i 1960'erne gjorde man meget lidt ud af disse rapporter, som

ifølge bøger, tidsskrifter og arkiver dukkede op blandt alle typer af nær-observationer.

En af de første udgivelser om dette fænomen var »The UFO Evidence«, som blev udgivet af NICAP i 1964 og indeholdt 106 rapporter, hvoraf de 45 drejede sig om motorkøretøjer, som det hævdedes, var gået i stå.

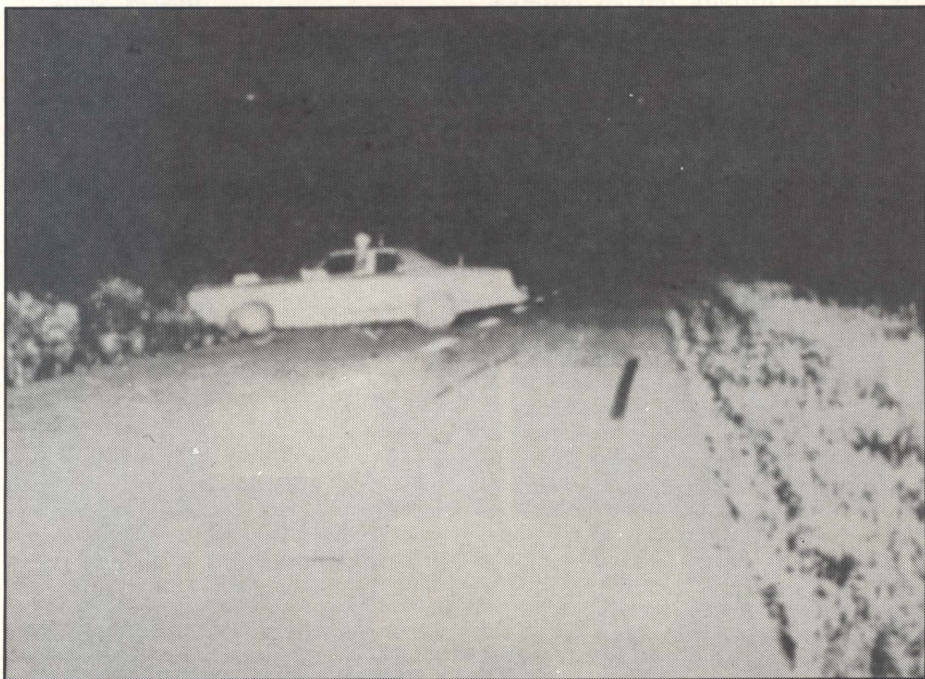
To år senere, i 1966, stillede Vallee og Vallee spørgsmålstegn ved den teori,

at det var elektromagnetiske felter, der forårsagede VIE, da de omtalte andre effekter. De skrev bl.a.:

»...de hypoteser, som UFO-forskerne har fremlagt, er, med hensyn til den UFO-'teknologi', de antyder, absolut utilstrækkelig som forklaring på disse effekter. For eksempel har Aime Michel i sin omtale af disse bivirkninger sagt, at de kan forklares som værende dannet af et passende magnetfelt (5). Dette er selvfølgelig ikke tilstrækkeligt, især når påstanden udvides til 'dannelsen af en strøm i det menneskelige legeme, uden det berøres'« (1).

Jacques Vallee, der tilsyneladende ikke er begejstret for teorien om de elektromagnetiske (EM) felter, har slået til lyd for, at der foretages en global undersøgelse af alle tilfælde med forstyrrelser og en eksperimental forskning i årsagen til disse effekter. Samme år fremlagdes et noget bedre forslag om disse EM-effekters natur. I sin bog »Flying Saucer, the Startling Evidence of an Invasion from Outer Space«, fra 1966 skrev Coral Lorenzen om den brasilianske observation fra Fort Itaipu i 1957, der var undersøgt af dr. Olavo Fontes. Fontes skrev senere i et blad ved navn »UFO Weapons — Comments on Technical Aspect Involved«:

Der er bevis på, at UFOerne på en eller anden måde kan påvirke bilers og flys tændingssystem, så motorerne går i stå...de elektriske effekter er ikke blot en del af det kraftige magnetfelt, der omgiver UFOet, men også et slagkraftig våben, der både kan bruges i forsvars- og angrebsøjemed... Visse ting tyder endog på, at dette våben er et skiftende magnetfelt med en form for en højfrekvent langtræk-

Mandag d. 27. aug. 79 kørte politibetjent Val Johnson ad County 5 mod hovedvej 220 i staten Minnesota. Over en strækning på 5 km blev vognen forfulgt af et hvidt lys, der pludseligt dukkede ned mod vognen, hvorefter den går i stå. Efter at Val Johnson vågner af besvimelsen, ser han at der er sket betydelige, mystiske skader på bilen.

kende elektromagnetisk stråle, dvs. en radio-elektrisk bølge koncentreret i en meget tynd men kraftig stråle. Efter en omhyggelig analyse af dataene kom jeg til den konklusion, at dette våben måtte være en mikrobølgeionisator. (2)

Kort sagt mener Fontes, at VIE-tilfældene i virkeligheden skyldes et våben, der genererer en mikrobølge, der så igen ioniserer luften med en kortslutning af batteriet til følge.

Otto Binder beviste i 1967 i sin bog »What We Really Know About Flying Saucers« i kapitlet »Electromagnetic Wizardry«, at de gamle teorier stadig levede i bedste velgående. Han skrev om observationen ved Loch Raven Dam den 26. oktober 1958:

»Her er igen et eksempel på et af UFOernes mønstre — der rapporteres tit om elektromagnetiske effekter, når en flyvende tallerken er nær. Et slags energifelt, der højst sandsynligt stammer fra fartøjets fremdriftssystem, synes at omgive det, med den virkning, at bilmotorer går i stå...« (3)

En ny teori om årsagen til VIE-tilfældene blev fremlagt i 1968. Philip J. Klass foreslog i en almindelig omtale af UFO-fænomenet, at et naturligt atmosfærisk plasma var årsagen til størstedelen af UFO-observationerne. Han skrev bl.a.:

»...da plasma indeholder en sky af ladede partikler, er der ingen tvivl om, at hvis et autobatteri indhyldes i sådan en plasmasky, vil det kortslutte. (4)

Denne teori blev der dog sat spørgsmålstegn ved af James E. McDonald, som påpegede, at Klass' ide om, hvordan plasmaionerne kom ind under bilens karrosseri, var helt forkert. Ifølge McDonald kunne denne teori altså let forkastes. (5)

Den undersøgelse over emnet UFOer, som Universitetet i Colorado udførte, har siden universitetets rapport blev offentliggjort, stået model til en del kritik. Der fremlagdes dog i 1968 en metode, som kunne højne standarden i undersøgelsen af VIE-tilfældene. Rapportens kapitel 4, afsnit 3, der var skrevet af Roy Craig, universitetslektor og koordinator ved universitetets fysiske institut, fik overskriften »Indirect Physical Evidence«. I en omtale af, at nogle UFOer standsede biler og andre ikke gjorde, skrev han bl.a.:

»...det hævdes endda, at dyrene har opført sig mærkeligt, og telefon-

nettet er blevet forstyrret, selv i de tilfælde, hvor et påstået UFO er blevet identificeret som en fugl eller en plastikballon. (6)

Den hypotese, at en motor kan forstyrres eller standses af det magnetfelt, der efter sigende optræder i forbindelse med UFOer, blev til sidst efterprøvet. Resultatet blev, at en tændings-spole i en metalkappe fortsat virkede, hvis magnetfeltet ikke var større end 20 klogiga. Blev tændspolen yderligere afskærmet af bilens karrosseri, skulle magnetfeltet være meget større for at standse motoren.

Dette eksperiment fortsattes og udvidedes til også at omfatte de magnetiske karakteristika på en bil, som ifølge føreren havde været meget tæt på et UFO. Undersøgelsens resultater viste, da de blev sammenlignet med undersøgelsesresultaterne for en kontrolbil, ingen forskelle.

I mellemtiden stillede Coral og Jim Lorenzen følgende spørgsmål:

»Man kan diskutere, hvad det er, der forårsager disse mekaniske fejl på køretøjerne, da vi faktisk ved så lidt om UFOerne. Men, på den anden side ved vi, med baggrund i det teknologiske stade, vi befinder os på, at hurtigt varierende magnetfelter kan inducere strømme, der er så kraftige, at de kan påvirke tændingsanlæggets synkronisering. Kunne sådanne felter ikke komme, om vi så må sige, fra UFOernes maskineri?«

Senere tilføjede de:

»Hvad end UFOerne bruger til at stoppe motorer med, er det ikke kraftigt nok til at standse dieselmotorer eller dampmaskiner (disse har jo intet tændingssystem, O.a.), (der har været tilfælde, hvor UFOer har forstyrret tog). I disse EM-tilfælde, ser det ikke ud som om UFOerne har brugt et defensivt system, for de optræder altid meget diskret og har derfor intet behov for et forsvar. Der er dog heller ikke noget bevis på, at det udstyr, der bruges til at standse biler... blot er en uheldig bivirkning ved deres fremdriftssystem... Der er kun et reelt svar, hvis UFOerne er virkelige fartøjer. Besætningen ønsker at uskadeliggøre deres undersøgelsesobjekter for at kunne undersøge dem i ro og mag... (7)

Mellem årene 1969 og 1976 trådte forskningen i baggrunden, og det var først her i nyere tid, James McCampbell fremlagde nogle teorier. I bogen »UFOlogy« skriver han, da han kom-

mer ind på elektriske forstyrrelser:

»Forklaringen er tydelig: Det er alt andet end en lavfrekvent elektromagnetisk udstråling, der virker forstyrrende fra UFOerne.« (8)

Ved en nærmere uddybning af forbrændingsmotorerne konkluderer McCampbell:

»Den eneste måde, hvorpå man kan stoppe en arbejdende motor, er ved at afbryde det elektriske system. Derfor er den påvirkning UFOerne har på automobiler af elektrisk eller elektromagnetisk art...«

I en omtale af Condon-Kommissionens undersøgelser skriver han:

»I stedet for kun at have fokuseret på stærke magnetiske felter, burde man også have undersøgt om varierende magnetfelter kunne have påvirket motor, radio og lygter, uden at ændre bilkarrosseriets magnetiske karakteristika. Det samme blev foreslået af David R. Saunders, der havde en nøgleposition i projektet. Højfrekvent elektromagnetisk udstråling kan meget vel være årsagen til, at UFOer forstyrrer biler.« (8)

På Center for UFO Studies' (CUFOS) konference i 1976 kom McCampbell med et indlæg, han kaldte »UFO Interference with Automobile Electrical Systems, Part 1, Headlights« (9). I dette indlæg bemærkede McCampbell, at under den franske UFO-bølge i 1954 og ved episoden ved Levelland, Texas, USA, i 1957, befandt UFOerne sig foran køretøjerne. Af den grund mente han, at forlygternes paraboler virkede som en slags antenne for mikrobølge-energien. Denne teori udvidedes yderligere på MUFON symposiet i 1977, hvor den kom med i referatet (10). I dette indlæg nævnes muligheden for, at det er strålingen fra et UFO foran bilen, der påvirker motoren. Det blev efterprøvet om disse forstyrrelser på biler var retningsbestemt i en undersøgelse foretaget af Mark Rodeghier fra CUFOS. Han påviste, at den typiske hændelse ud af 357 tilfælde drejede sig om et UFO foran køretøjet.

Andre tilfælde var stort set uanvendelige set ud fra et videnskabeligt synspunkt. Igen drejer det sig om enkeltvidne observationer og ingen bekræftende bevis. (11)

På denne måde affærdigede Menzel og Ernest Taves i 1977 sag nr. 12 i Condon Rapporten. I dette tilfælde drejede det sig om en kvinde, der så et lysende objekt følge efter sin bil med både mekaniske og elektriske påvirk-

ninger som følge. Konklusionen var baseret på den kendsgerning, at kvinden var »repeater« havde set UFOer før), og beretningen indeholdt selvmodsigelser, og at den undersøgelse forhandleren foretog på bilen afslørede, at alle funktionsfejl (bortset fra en knækket radioantenne) skyldtes normalt slitage.

Senere forkastede de sag nr. 17 i Condon Rapporten, der drejede sig om et ungt menneskes observation af et glødende objekt, der påvirkede hans bil, idet de erklærede:

»Her har vi igen en rapport, hvor det drejer sig om et enkelt vidne, der endog ikke har noget underbyggende

bevis. Bilens magnetiske karakteristika blev undersøgt og fundet normale. Motoren var dårligt justeret, men der var intet fysisk bevis, der underbyggede observationen.« (11)

På samme måde faldt sag nr. 39 for deres fælles talenter. Som man kan se af den behandling, de gav disse tilfælde, har de ikke ret meget tilovers for enkeltvidne rapporterne.

Nogle fulgte det spor, som forskere som for eksempel McCampbell havde vist, og i 1979 indledtes en seriøs forskning.

Den engelske UFO-organisation British UFO Research Association (BU-

FORA) udgav en 102-siders rapport (12), hvori der var et resumé af 424 tilfælde, hvor det drejede sig om transportmidler (biler, fly og både). Foruden dette omfattende katalog var der en større omtale af to engelske tilfælde fra 1968. Det ene drejede sig om en mand, der kørte i en bil, da et lille gyldent objekt med stor fart passerede ham. Det var kun synligt i to sekunder. Bilens forlygter gik ud, radioen blev tavs, motoren gik i stå, og bilen standsede. Efter at objektet var forsvundet, begyndte forlygterne igen at lyse og han kunne starte motoren. Radioen forblev dog tavs. Heldigvis blev radioen undersøgt, en analyse udførte og bragt i rapporten.

For sammenligningens skyld bringes også en omtale af et tilfælde, hvor tre forskellige biler på samme tid havde et udfald i det elektriske system. De rapporterede effekter omfattede:

Bil nr. 1:

Ingen strøm på batteriet, varmeapparatet koldt, speedometeret sad fast ved 30 m.p.h., kabinetermometeret viste 0°, uret i instrumentbrættet gik i stå.

Bil nr. 2:

Kompasnålen i et kompas i bilen roterede vildt, uret gik i stå, batteriet døde.

Bil nr. 3:

Ingen strøm på batteriet, uret gik i stå.

Toppen blev nået, da nøglen til bil nr. 1 ikke kunne låse bagagerummet op. En halv time senere tændtes lyset igen, førerne kunne starte bilerne og fortsætte. Det vigtigste i disse tilfælde er nok, at der på intet tidspunkt blev observeret et UFO.

BUFORA forsøgte også at lave nogle statistiske beregninger på motorfunktionsfejl, lygter, menneskelige og fysiologiske effekter. Til sidst kom det team, der stod bag undersøgelsen til orde. De havde undersøgt »motorfunktionsfejl«, »lygtefejl« og »mekaniske problemer« og anbefalede, at fremtidige undersøgelser også omfattede:

* En udvidet analyse af de mest interessante tilfælde.

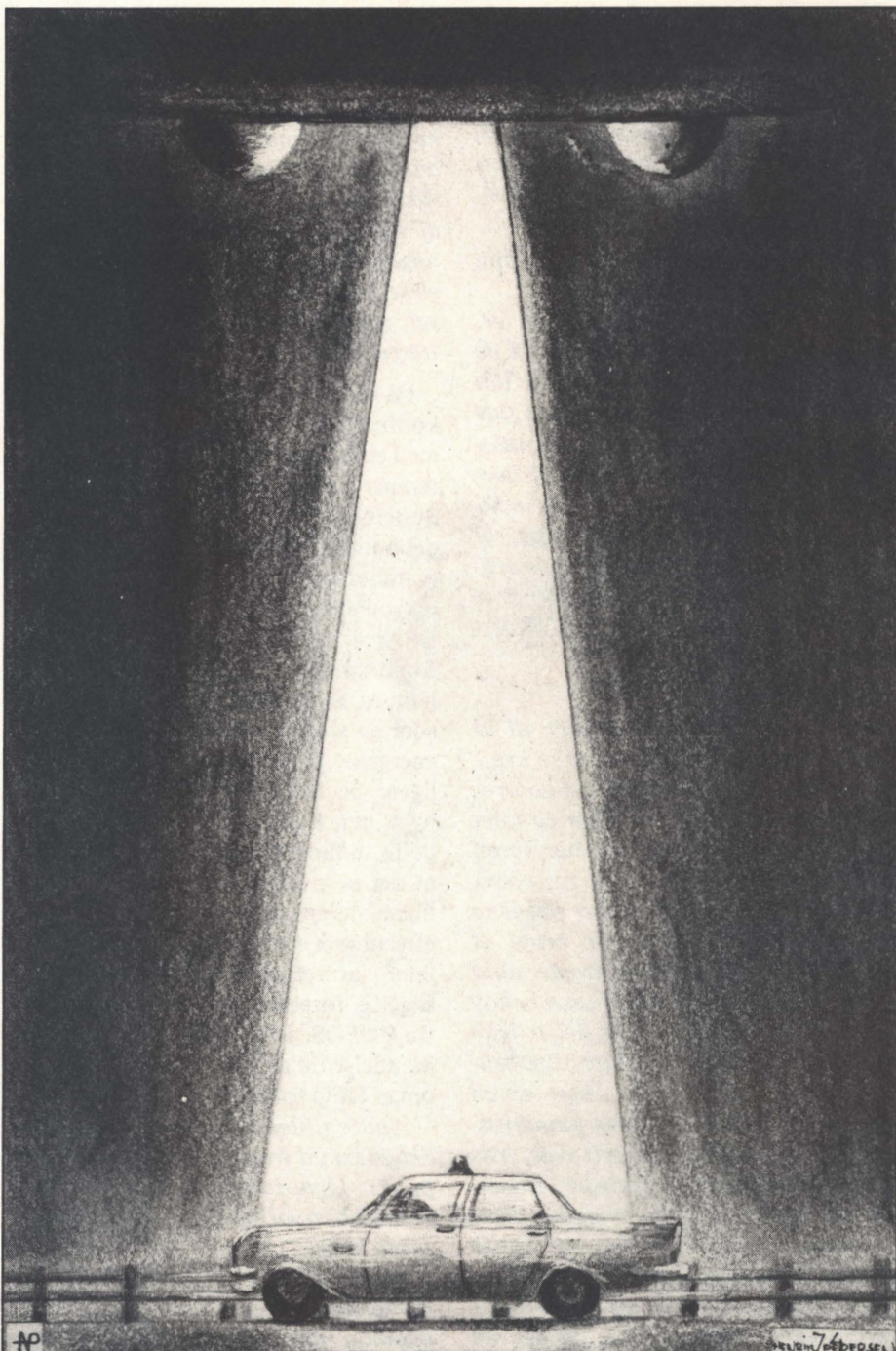
* Lede efter sager fra før 1945 (fly).

* Forsøge at genskabe effekterne.

* Anvende spørgeskemaer ved indsamlingen af data.

Jenny Randles og Peter Warrington skrev i deres bog »UFOs: a British Viewpoint« efter en omtale af et VIE-tilfælde:

»Vi kan selvfølgelig altid postulere,

Illu.: Henrik Pedersen.

Også herhjemme har vi hændelser med forstyrrelser af bilmotorer i forbindelse med UFO-observationer. Tegningen herover illustrerer politibetjent Evald Hansen Mårup's observation fra august 1970.

at det er en slags elektromagnetiske felter — men for vores egen skyld må vi lige bemærke, at en undersøgelse af de biler, der var involveret i disse tilfælde, ikke sædvanligvis afslørede noget bevis på, at de havde været udsat for et felt, der kunne være årsagen til, at tændingen svigtede. Er vi nødt til at tro på, at det hele blot er subjektivt? Kan det tænkes, at bilen standse af naturlige årsager? Med andre ord, kan det tænkes, at UFO-observationen havde en sådan virkning på vidnerne, at den fik dem til at standse bilerne — selvom de ikke var opmærksomme på, at de gjorde det tillige med mislykkede forsøg på at starte igen.» (13)

De fortsatte:

»Hvad der end forårsager UFO-oplevelsen, forårsager det også elektromagnetiske effekter.«

Derefter påpeger de, at det ikke er ved alle nærobservationer, hvor biler er indblandet, de påvirkes. — Hvorfor? De foreslår, at man skal se på de særligt modtageliges emotionelle (følelsesmæssige) stade. Senere genfortæller de professor John Taylors analyse af formodede parapsykologiske effekter og antyder, at vidnerne muligvis selv skabte de effekter. Der er en stor forskel på tidlige tiders metalskiver stråler, der fik biler til at standse.

I en artikel i 1980 udgaven af »Encyclopedia of UFOs« (14) skriver Stanton T. Friedman under overskriften »Electromagnetic Effects of UFOs«, at grunden til, at ikke alle UFOer forårsager EM-påvirkninger, kan skyldes mange ting:

Under en køretur fra Salisburg i Rhodesia til Natal i Sydafrika kom et ungt par ud for en hændelse, hvor bilen fortsatte med at køre, selvom speederen var sluppet. Samtidig var bilen omgivet af et kraftigt lys.

- * Effekten er afhængig af afstanden.
- * Det kan være, at UFOernes besætninger afprøver udstyr, der kan standse biler.
- * Det skal nødvendigvis være en bestemt slags objekter i en bestemt afstand fra en bestemt slags UFOer.

Han slog også til lyd for en bedre dataindsamling, og at man gjorde forsøg på at efterligne effekterne ved laboratorieforsøg.

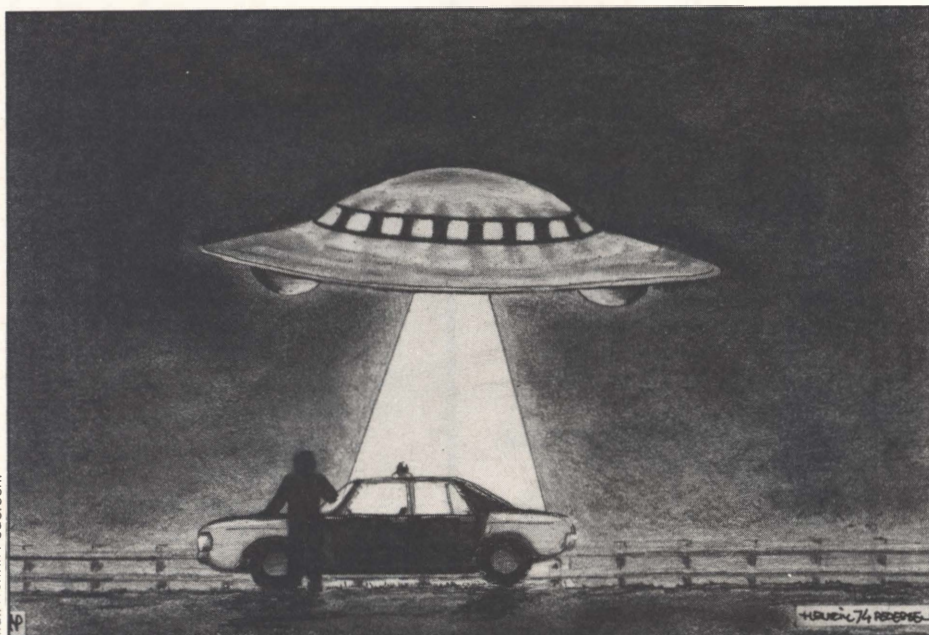
Mark Rodeghier, som til dato har ydet den største indsats inden for dette område, udgav i 1981 et større katalog med analyser. I indledningen skrev han, som så mange før ham:

»Jeg opdagede imidlertid ret hurtigt, at de data, som var indsamlet om indblandede biler, mindst talt var meget utilstrækkelige bortset fra nogle få veldokumenterede tilfælde.« (15)

Rodeghiers fortegnelse indeholdt ikke mindre end 441 tilfælde om køretøjer samt kilder, før han gik videre med at se på dataene. Men så er der også en grundig analyse af de forskellige parametre: dato, tidspunkt, varighed, størrelse, antal vidner osv. Til sidst kom han ind på analysemønstrene. Der blev fundet 35 separate statistiske sammenhænge med en mængde interessante faktorer (f.eks. en lysstråle, et køretøj under kontrol, en fysiologisk effekt og en bil, der blev forfulgt).

Hans kommentarer til disse ting:

- 1) Det er usandsynligt, at et naturligt fænomen pludselig begynder at optræde regelmæssigt efter 1953, da der havde været biler på vejene i adskillige år.
- 2) Et naturligt fænomen ville sandsynligvis ikke udelukkende optræde i ubeboede områder.
- 3) Der er heller ingen forklaring på, hvorfor der ikke forekommer EM-effekter i dagtimerne.
- 4) Der blev ikke påvist nogen forbindelse mellem EM-effekternes styrke og afstanden til UFOet, hvilket er uventet for et naturligt fænomen.

Denne tegning viser Maarup's 2. observation fra august 1973. Også i dette tilfælde blev motoren og lyset »dødt«.

- 5) *Humanoiders tilstedeværelse i flere tilfælde er svær at forklare.*
 6) *Selvom roterende plasma kan virke metallisk for nogle under særlige lysforhold, er det usandsynligt, at så mange vidner ikke har været i stand til at bestemme dette fænomens sande natur.* (15)

Han konkluderede:

»Disse ting set i forbindelse med to stærkt sammenhængende grupper af karakteristika, står i stærk modsætning til den hypotese, at alle EM-tilfælde kan stamme fra et ukendt, naturligt fænomen.« (15)

1981 var året, hvor man begyndte på en noget bedre undersøgelse af de tilstedeværende data. Donald A. Johnson kom med et indlæg på den anden CUFOS konference, afholdt i Chicago september 1981. Han udvalgte 78 tilfælde, skaffede de nødvendige data om størrelse, afstand og varighed og analyserede dem. Han fandt frem til syv forskellige grupper.

»De tilfælde, hvor det drejede sig om forstyrrelser af tændingen, var de fremherskende i to grupper, der begge repræsenterede observationer af små objekter i kort tid. En af grupperne, hvor alle observationerne resulterede i standsede biler, drejede sig om tilfælde med stor besynderlighed (besætningsmedlemmer og kontakt rapporter).« (16)

Den nyeste undersøgelse, som jeg har kendskab til, og endnu ikke offentliggjort, foretages af Patricia McMahon (17), der har studeret VIE-tilfældenes mønstre. Hun gentager, at der er behov for en bedre dataindsamling.

Som man kan se, har der været fremlagt forskellige forklaringer på VIE-tilfældene. Her er nogle af dem:

- * 1) *Svindel*
- * 2) *Observatørerne blev grebet af panik.*
- * 3) *Psykologisk.*
- * 4) *Interne stimuli, som vi ikke forstår (parapsykologiske).*
- * 5) *Eksterne stimuli — naturlige.*
- * 6) *Eksterne stimuli — UFO-fænomenet.*

Det mest vigtige efter min mening og påpeget af Vallee (1966), BUFORA (1979), Friedman (1980), Rodeghier (1981) og McMahon (1982) er, at vi stadig mangler de hårde data. Kun i relativt få tilfælde har vi nøjagtige oplysninger om, hvad observatørerne foretog sig med bilerne (f.eks. bremsede

de, kobled de ud osv.), nøjagtig hvilken påvirkning der var (f.eks. lyste olie- og tændingslamperne, da motoren gik i stå), og hvad der skete, da observationen endte (f.eks. hvordan motoren startede).

For mig ser det ud som om, at selv om der er udført et stort pionerarbejde med indsamling af data, har vi ikke tilstrækkeligt med hårde data, til at foretage os ret meget mere, end der er gjort.

Dataindsamlingen kan inddeles i tre trin. Først må vi have alle forskere til at finkæmme deres arkiver for gamle VIE-sager, og sikre sig, at de har været offentliggjort. For det andet må alle fremtidige tilfælde undersøges meget omhyggeligt, dokumenteres og offentliggøres. Det tredje er et nødråb til nogen eller en gruppe mennesker, der vil indlede en dybtgående undersøgelse af disse tilfælde, der blot er en undergruppe af rapporter fra hvilke, vi kan få et betydningsfuldt materiale. Hvis der er nogen, der har lyst til at danne en sådan forskningsgruppe, enten indenfor en organisation eller som et løst netværk af forskere, er forfatteren til denne artikel meget interesseret i at være med. □

Referencer:

- 1) »Challenge to Science«, J & J Vallee, Spearman, London, 1966, side 189.
- 2) »Flying Saucers the Startling Evidence of an Invasion from Outer Space«, C. Lorenzen, Signet, New York, 1966, side 158.
- 3) »What We Really Know about Flying Saucers«, O. Binder, Fawcett, Greenwich, 1967, side 72-73.
- 4) »UFOs — Identified«, P. Klass, Random House, New York, 1968, side 96.
- 5) »UFOs — An international Scientific Problem«, J. McDonald. Præsenteret på Canadian Aeronautic and Space Institute, Astronautic Symposium i Montreal den 12.3.1968, side 34.
- 6) »Scientific Study of Unidentified Flying Objects«, University of Colorado, Bantam, New York, 1968, side 98.
- 7) »UFOs the Whole Story«, C. & J. Lorenzen, Signet, New York, 1969, side 146 & 164.
- 8) »UFOlogy«, J. McCampbell, Celestial arts, Californien, 1976, side 56-58.
- 9) »UFO Interference with Automobile Electrical Systems, Part I, Headlights«, J. McCampbell, CUFOS, Chicago, 1976, side 164.
- 10) »Further Evidence of UFO Radiation«, J. McCampbell, MUFON UFO symposiets referat, Seguinm 1977, side 25-32.

- 11) »The UFO Enigma«, D.H. Menzel & E.H. Taves, Doubleday, New York, 1977, side 103 & 107.
- 12) »Vehicle Interference Report«, samlet af G. Falla, BUFORA, London, 1979.
- 13) »UFOs — A British Viewpoint«, J. Randles & P. Warrington, Robert Hale, London, 1979, side 118, 119 & 127.
- 14) »The Encyclopedia of UFOs«, Ed. R.D. Story, New English Library, London 1980, side 111.
- 15) »UFO Reports Involving Vehicle Interference«, M. Rodeghier, CUFOS, Chicago 1981, pix, og side 132-133.
- 16) »Size, Distance, and Duration Parameters of the Ignition Interference Effect«, D.A. Johnson, resumé af indlæg på CUFOS konferencen 1981.
- 17) »Searching for Patterns in EM UFO Sightings«, P. McMahon, ikke udgivet i 1982.

Kilde:

UFO Research Australia Newsletter vol. 2, nr. 5, marts/april 1984.

Oversættelse:
 Flemming Rasmussen
 Bearbejdelse
 KMH

Focus på UFO'er LYDBÅND

Af Kim Møller Hansen.

Til den nye udgave af diasserien Focus på UFO'er er der udarbejdet et lydbånd med hæftets tekst indtalt. Eneste ændring fra hæftets tekst er, at man på båndet kan høre politibetjent Evald Hansen Maarup selv fortælle om sin nærobservation fra 1970.

Prisen er kun kr. 30,- + kr. 10,- (porto og ekspedition). Bestilling foretages ved at indbetale beløbet til:

SUFOI
 Postbox 6
 2820 Gentofte
 Giro 9 11 77 25.

Mærk modtagerdelen
 »Lydbånd. Focus på UFO'er«.

BAG JERNTÆPPE

UFOer i Øst, (1. del)

Af Kim Møller Hansen

Her bringer vi første del af en artikelserie om ufo-observationer i Tjekkoslavakiet. Hvad der egentlig foregår bag Jerntæppet med hensyn til ufo-forskning har altid været temmelig dunkelt og derfor været genstand for allehånde spekulationer og gætterier. I begyndelsen af 70'erne fik SUFOI pålidelige oplysninger fra kilder i Tjekkoslavakiet. Først nu — efter næsten 15 års tøven — kan vi videregive disse oplysninger.

UFO-forskning i Tjekkoslavakiet

Før 1965 blev der i den tjekkoslovakiske presse skrevet meget lidt om ufo'er. I 1964-65 blev der imidlertid gjort temmelig mange observationer i landet, og som følger deraf fandt de mest opsigtsvækkende beretninger til pressen. Et tidsskrift som »Letectvi a Kosmonautika« og avisen »Lidova Demokracie« begyndte nu oftere at bringe ufo-beretninger.

Gennembruddet kom i 1967, da amerikaneren, Dr. J. Allen Hynek, foretog en foredragsturne i Tjekkoslavakiet, hans fødeland. Mange kritiske journalister og videnskabsmænd hørte Hynek fortælle om ufo-fænomenerne og følte bagefter, at emnet burde tages alvorligt. De begyndte at undersøge ufo-situationen i Tjekkoslavakiet. Dette skete iøvrigt samtidig med, at Condon-kommissionen i USA og den russiske Stolparov-kommission arbejdede på højtryk med samme emne. Gennem hele 1968 offentliggjorde ungdomsbladet »Veda a Technika Mladezi« utallige ufo-artikler. Blandt bidragyderne var bl.a.: K.G. Henize, Manned Space Center, Houston; José Vaz Da Silva, Brasilien; T.P.A. Angelic, Jugoslavien; P. Magno, Italien og Rudolp Pesek, Tjekkoslavakiet. Artikelseriens sidste bidrag kom fra Peter Michelmores, USA, der fremlagde Condons synspunkter,

på et tidspunkt, hvor Condon-kommissionens videnskabelige arbejde faktisk ikke var afsluttet officielt.

Den voksende interesse medførte, at Tjekkoslavakiets første »ufo-organisation« blev dannet. Den 18. februar 1969 kunne avisen »Mlada Fronta« bringe følgende nyhed:

»Prag. Fra i dag har Tjekkoslavakiet sit eget UFO-center ledet af videnskabsmænd som Dr. Josef Dvorak fra flyvevåbnets medicinske center, Dr. Jaroslav Sychra fra Institut for Atmosfærisk Fysik, Dr. Svatopluk Kriz og Dr. Boris Valnicek fra Ondrejov Observatoriet. Alle oplysninger vedrørende emnet både fra lægfolk og videnskabsmænd vil blive undersøgt af Centeret — der desværre har meget begrænsede midler på nuværende tidspunkt — og resultaterne vil blive offentliggjort. Centeret vil arbejde tæt sammen med det tjekkoslovakiske flyvevåben og have kontakt til udenlandske UFO-Centre. Center for UFO Informations adresse er: Panska 8, Prag 1.«

De lovede resultater udeblev. Faktisk hørte man intet fra Center for UFO In-

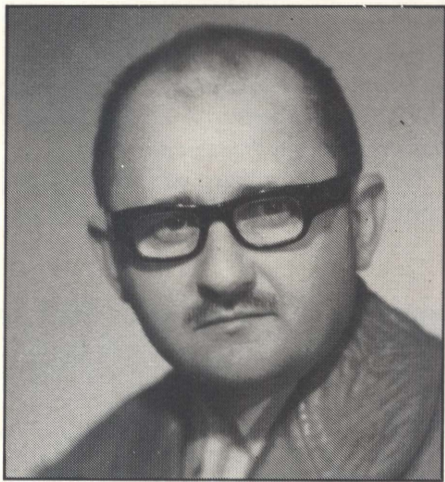
Udsigt mod Hvadcany, Prag, med Sct. Veitsdomkirken i baggrunden.

FOTO: Ole Henningsen.

formation i omkring 5 måneder, hvilket gav anledning til en omfattende artikel i avisen »Mlada Fronta«. Heri oplyste journalisten Stanislav Bártil bl.a., at den manglende aktivitet faktisk skyldtes, at Centeret kun havde modtaget seks rapporter, der alle omhandlede flakkende nattelys. Artiklen fastslog også, at Centeret ikke fik penge fra staten, men blev drevet af videnskabsmænd, der udførte det ulønnede arbejde i deres fritid. Centerets kontor var iøvrigt et lille, tarveligt møbleret rum, der tilhørte »Mlada Fronta«.

Denne artikel gav ingen opblussen i indrapporteringerne, og Centeret led en stille død. Det havde dog ikke eksisteret helt forgæves. Interessen for emnet var alligevel blevet så stort, at to bøger om ufoer gik gennem censuren, blev trykt og udsolgt på rekordtid!

Bogen »Zahady Letajicich Taliru« (De Flyvende Tallerkeners Gåde) skrevet af ingeniøren Wenceslas Patrovsky udkom i 1969. Bogen var på 200 sider og gav en generel indføring i ufo-problematikken. Året efter udkom »Záhada naseho století« (Vort Århundredes Gåde) skrevet af redaktør Josef Fleissig.

Redaktør Josef Fleissig.

I sin 217-sider lange bog fremlægger Fleissig både skeptikernes og tilhængerens synspunkter. Han mener, at Condon-rapporten er noget af det bedste videnskabelige arbejde, der nogen sinde er gjort vedr. ufo-forskningen. Ligesom Condon afviser Fleissig alle beretninger om humanoiders besøg. Bogen indeholder en række meget interessante teorier fra 14 tjekkoslovakiske videnskabsmænd, hvoraf kun én, geofysikeren J. Mrazek, støtter hypotesen om, at ufoer har en ikke-jordisk oprindelse.

I maj 1970 besøgte Ole Henningsen,

SUFOIs daværende leder af Udklipscentralen, Prag. Her havde Ole Henningsen timelange samtaler med bl.a. Josef Fleissig og Dr. Ludvig Soucek.

Dr. Soucek, der fik sin doktorgrad ved det medicinske fakultet i Prag, har i årenes løb skrevet en masse populærvidenskabelige artikler og ikke mindre end 28 bøger, lige fra fagbøger til krimi- og science fiction-romaner.

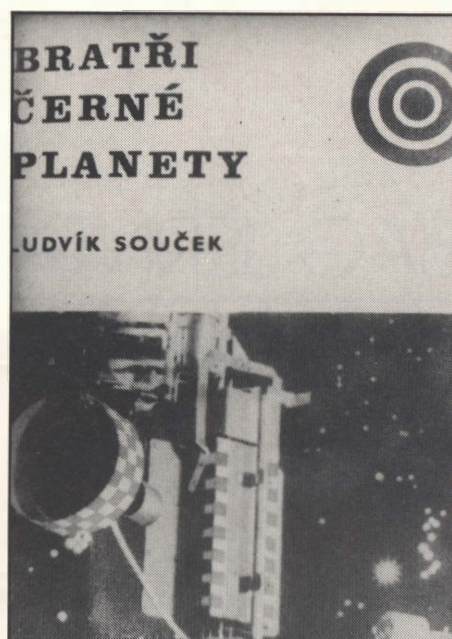

Dr. Ludvig Soucek.

Dr. Soucek havde kendskab til en mængde observationer i Tjekkoslovakiet, men størstedelen af disse var desværre ikke tilgængelige i detaljer, da observationerne for de flestes vedkommende stammede fra hærens personel og derfor berørtes af sikkerhedsbestemmelser.

Under samtalerne med Ole Henningsen fortalte han dog, at man fra radarstationer flere gange havde sporet genstande, der havde fløjet med stor hastighed, ligesom tre officerer i et TV-program i november 1968 fortalte om en forfølgelse af et ufo med MIG 21 jagermaskiner.

Siden 70'erne har vi næsten intet hørt om ufoer fra Tjekkoslovakiet. Den amerikanske organisation APRO har i dag en repræsentant ved navn Jan Bartos i Tjekkoslovakiet, men APRO har for nylig meddelt, at man ikke har hørt fra ham i årevis og ikke kender hans nuværende adresse. Derimod har APROs repræsentant i Jugoslavien, Milos Kreml, for kort tid siden i en artikel, offentliggjort i både APRO-Bulletin og Flying Saucer Review, fortalt om en spændende hændelse i Tjek-

Science-fiction-roman skrevet af Dr. Soucek.

koslovakiet. Denne artikel vil vi senere vende tilbage til.

Den følgende artikel er skrevet i begyndelsen af 70'erne specielt til SUFOI af en af vore kilder i Tjekkoslovakiet. Først nu kan vi offentliggøre den og må respektere forfatterens ønske om anonymitet. Artiklen er ikke hårrejsende og bærer selvfølgelig også præg af at være af ældre dato, men den giver et indtryk af observationernes karakter og viser nogle træk, som vi også kender her på den anden side af Jerntæppet.

UFOer over Tjekkoslovakiet

Det er næppe nogen sensation, hvis vi antager, at UFOer — eller det der benævnes sådan — dukker op overalt uden undtagelser og uden hensyn til lande- og statsgrænser. Ingen paskontrol kan holde UFOerne tilbage. Ligesom verdensrummet og atmosfæren rundt om jorden er også de kendte naturlove de samme for os alle. Også de mennesker, der bliver tilskuere og vidner til usædvanlige hændelser, er i besiddelse af ét hoved, to øjne og to fødder, og har derigennem også de samme muligheder for at gøre iagttagelser, men også for at gøre fejltagelser.

Trods det, ser jeg dog en betydelig forskel mellem UFO-observationer i øst og vest — Østlandene har færre observationer. Årsagen er uden tvivl, at der ikke findes specielle tidsskrifter, foreninger, organisationer o. lign. hvortil lignende iagttagelser og efterretninger kan meldes og langt mindre sælges. I mit land, Tjekkoslovakiet, har

der aldrig været noget officielt undersøgelses- eller forskningsprojekt, og heller ingen amatørgrupper.

For 5-6 år siden var vi en gruppe på ca. 10 personer, henholdsvis journalister, forfattere og videnskabsmænd, som ville danne et såkaldt Informationscenter. Vi havde planer om et tidsskrift, der fra tid til anden skulle offentliggøre iagttagelser og eventuelle forklaringer, men det forblev kun en ønskedrøm. Gruppen nåede nemlig aldrig at træde sammen, for vi havde dengang mere jordiske problemer. Det blev kun til ét enkelt møde. I 1968 søgte jeg skriftligt den militære overkommando om svar på spørgsmålet om, hvorvidt der nogensinde var observeret UFO'er over Tjekkoslovakiet. Svaret var negativt. Aldrig, heller ikke ved hjælp af selv de mest komplicerede måle- og sporingsanlæg.

Alligevel iagttager mange mennesker interessante ting. De ældre tilfælde, som jeg omtaler i det følgende, er endnu ikke blevet offentliggjort, heller ikke i mit land. Jeg må nok nævne, at det er temmeligt besværligt og tidskrævende at udspørge alle vidner. Jeg har dog talt med enkelte, og andre har skrevet til mig.

Sky oplyst af glødende lys

Hr. Jaroslav Kvapil fra byen Jicin, Fügnerova 332, skriver:

»Min ven Jiri Láibl, hans hustru Marie Laiblová og deres to børn Josef og Jirina, var ude at spadserere den 2. november 1968. Det var dejligt vejr med enkelte små skyer og ingen vind. Klokken 17.20 bemærkede børnene i nordvestlig retning to runde lysende genstande. De var omgivet af et lysende orange skær, som om de brændte. Men der var ingen ild, snarere blot en kraftig gløden.

Familien befandt sig på hjemvejen på Benzirksstrasse ved byen Holenice. De to lys fløj meget hurtigere, end de jetfly familien kendte, og tilmed ganske lydløst. Afstanden mellem lysene ændrede sig ustandselig. Først nærmede de sig hinanden, derefter fjernede de sig fra hinanden, hvorefter de simpelthen blev stående i luften. Et øjeblik efter begyndte de at kredse om det samme punkt. Alt dette varede 2-3 minutter. Så pludselig uden først at accellerere langsomt fløj de to lys med stor hastighed i nordvestlig retning mod Rovensko og Kozákov. Det hele tog ca. 5 minutter. Familien havde tilfældigvis med-

bragt en kikkert; men de kunne dog ikke se nogen fast struktur.

En ting er meget interessant! Da lysene fløj forbi en lille mørk sky, sås det tydeligt, at denne sky blev lysere. Den blev med andre ord belyst, hvilket får mig til at konkludere, at familien så en virkelig lyskilde, et fysisk objekt. Det var altså ingen illusion.»

Brevet ligger foran mig, jeg kan ikke stille yderligere spørgsmål, og en fortsat korrespondance ville vare for længe. Manden skriver iøvrigt alt, hvad han ved — en ting som er typisk for de øst-

europæiske observatører. De fortæller altid tingene sagligt, uden spænding og hysteri. Ingen vidtgående spekulationer, men altid meget nøgternt. De forsøger aldrig at høste hæder af deres iagttagelser, for de ved, at deres observationsberetning ikke vil medføre berømmelse eller belønninger af nogen art.

Kæmpestjerne over sydmährren

Fru F.M. fra Hodonín, en by i Sydmährren, ønsker at være anonym. Den 3. juni 1967 så hun mellem kl. 18 og 19

Under sit besøg i Tjekkoslovakiet i 1967 fik Dr. J. Allen Hynek overrakt dette foto af lederen af Ondrejov Observatoriet. Hvem, hvor og hvornår dette foto af seks objekter i formation er taget vides ikke.

Udsigt mod Karlsbroen over floden Moldau med Hradcany og Sct. Veitskirken.

en overordentlig stor »stjerne« hænge over byen. Forvekslinger med planeten Venus kan ikke komme på tale, da det i juni på dette tidspunkt er meget lyst. Desuden gjorde den lysende genstand lette bevægelser i luften. »Stjernen« blev en hel time på himlen, og folk stod ude på gaden og diskuterede fænomenet ivrigt i små grupper. Næsten alle erklærede, at de aldrig havde set noget tilsvarende, men ingen havde en forklaring.

Fru F.M. skriver: »Jeg gik hjem, men kiggede ud af vinduet en halv snes gange i løbet af den næste time, for at se om genstanden stadig var der. Jeg har ingen anelse om størrelse og afstand til jorden; jeg ved kun, at »stjernen«, set fra mit hus, vandrede fra skorsten til skorsten. Så forsvandt »lyset« lige så pludseligt, som når man afbryder for strømmen.«

Sølvskinnende trekant

Fru Karla Markupova, Toskánka, posta Unhst, okres Klano, (ca. 30 km. fra Prag) skriver:

»Søndag den 6. august 1967 måtte jeg stå meget tidligt op for at hænge vasketøj op ude i haven. Klokken var 5 om morgenen, og himlen var blå og lys. Pludselig så jeg til min store forbavselse et stort, sølvskinnende, trekantet objekt over mit hoved. Mens det svævede dér, med det spidse hjørne nedefter, havde jeg det indtryk, at objektet drejede om sin egen akse, mens det svævede på det samme sted. Jeg måtte imidlertid løsrive mig fra fænomenet, da jeg havde meget travlt — vi skulle nemlig på ferie samme dag. Da klokken var 6, og jeg var færdig med at hænge vasketøj op, var det trekantede objekt der stadig. Jeg gik nu ind og vækkede min mand og to sønner, som

alle gik med ud i haven, hvor de så det samme som jeg.

Omkring kl. 7 skete der noget ganske utroligt. Objektet foldede sig pludselig sammen, således at det ændrede form til en ellipse eller skive, hvorefter det med stor hastighed fløj i retning af Ujezd og Pristocno. Jeg vil være Dem taknemmelig, hvis De kan sige mig, hvad det var.«

Ja, med det kan jeg desværre ikke. Lad os gå videre.

400 så UFOer i DDR

Jeg anser dette tilfælde for at være det bedst underbyggede, da der var ca. 400 mennesker til stede. Denne kendsgerning plus endnu en interessant fysisk hændelse udelukker ganske spørgsmålet om optisk bedrag, hallucinationer og svindel. Jeg fik ganske tilfældigt kendskab til et kvindeligt vidne og tog til Plzen (Pilsen) for at tale med hende personligt.

Dette vidne, fru Jarmila Konaková, er 25 år gammel og har gennemgået en 4-årig uddannelse indenfor gartnerierhvervet. I øjeblikket har hun ferie, da hun venter sit første barn. Jeg var heldig, for, som hun selv sagde: »Var De kommet 3-4 dage senere, havde jeg sikkert været på sygehuset.« Hun ler og er ved godt humør, da hun påbegynder sin fortælling:

»Faktisk havde jeg aldrig før hørt om UFOer. Det interesserede mig ikke, og jeg har heller ikke siden hændelsen forsøgt at sætte mig ind i sagen. Jeg har ganske enkelt andre ting at bekymre mig om. Forvent altså ingen hypoteser, jeg kan kun fortælle, hvad jeg og de andre så.

Det skete den 6. august 1970, medens jeg var på ferie på øen Rujana (Rügen)

i DDR. Jeg var sammen med en hel del andre, da det var en rekreatjonsrejse, et ferieophold. Det var feriens sidste dag, og henimod aften havde vi pakket for at gøre os rede til hjemrejsen med nattoget. Vi var 50 mennesker fra Tjekkoslovakiet.

Det var kort efter solnedgang, da nogle i skumringen bemærkede en stor stjerne på himlen. Vi andre kiggede op, og vi så en »stjerne«, 3-4 gange større end nogen vi før havde set. Det var usædvanligt, men dog ikke foruroligende. Situationen ændrede sig efter 20 minutters forløb, da endnu en »stjerne« af samme størrelse og lige lysende dukkede op i samme nordøstlige retning.

De to lys stod ved siden af hinanden i en afstand på ca. 20-30 gange deres diameter. Nogle tyskere, der var med, havde medbragt kikkerter, og jeg fik også et kig med. Jeg så 2 lysende ellipser »på skrå« i luften. Jeg syntes, at jeg kunne se en ubevægelig lys tåge eller røg, en såkaldt »corona« omkring objekterne.

Vi havde rigeligt med tid til at diskutere alle mulige forklaringer på fænomenet. Det bedste forslag gik ud på, at det drejede sig om balloner. Vi var som sagt færdige med at pakke og kunne alle iagttage sagen systematisk.

Klokken 21.30 dukkede en tredje »stjerne« op. Der opstod nu en trekantposition, men alle tre stjerner lyste kun sammen i 3 minutter. »Stjernerne« skiftedes til at forsvinde et par minutter. Kl. 22.00 var der kun to.

Vejret var roligt og himlen næsten helt klar. Det som gjorde størst indtryk på mig, var den kendsgerning, at jeg tydeligt kunne se »stjernernes« spejlbilleder i vandet. Der var ingen skibe på havet. Vind? Nej, ingen vind. Temperaturen var ca. 16-18°C. Der var intet

uvejr på denne årstid. Det regnede sidst en uge tidligere.

Endnu en detalje: spejlbillederne i vandet havde en rødligt skær, hvilket dog kunne skyldes vandets kemiske sammensætning på stedet.

Efter at alle 3 »stjerner« havde været at se samtidig, begyndte de som sagt på skift at »gå ud«, blot for at dukke op et andet sted et par minutter senere. De kunne altså hurtigt ændre position, men ingen så flugten, selve bevægelsen. Først var de her, så dér. En ting var dog fælles hver gang: retningen, som var nordøstlig.

Klokken ca. 21 gik alle campisterne hen for at se et underholdningsprogram et andet sted i lejren, hvor der var en friluftsscene. Der havde nu samlet sig ca. 400 mennesker, og der blev spillet og danset. Vi fulgte dog kun festlighederne med det ene øje, idet vi hele tiden kontrollerede, om »lysene« stadig var der. Og lysene var der stadig. Hvor længe det varede, ved jeg ikke.

Efter underholdningen skulle vi med toget, som kørte gennem en skov, så vi ikke kunne se lysene. Den næste dag købte vi en masse aviser, som vi nøje granskede, men de fortalte intet om de lysende »stjerner«.

Min formodning eller mening? Jeg har ingen. Folk, som studerer disse ting, skulle kunne give mig et svar. Nej, jeg har endnu ikke forsøgt at fortælle om observationer til nogen, eller skrive til en avis, og hvis ikke De havde besøgt mig og udspurgt mig, ville ingen have fået noget at vide. Jeg ville blot en gang i fremtiden have fortalt det til mine børn som en slags eventyr. Men det er bestemt intet eventyr. 400 mennesker på én gang lader ig ikke narre, og intet spøgelse er i stand til at følge de fysiske love — jeg hentyder hermed til spejlbilledet. Jeg var dengang hverken oprevet eller forskrækket. Jeg var blot nysgerrig, og det er jeg stadig, sandsynligvis uden chance for at komme på sporet af sandheden foreløbig.»

Jeg er en hård »nonbeliever« (ikke troende). Jeg har med hjælp fra ansete og professionelle videnskabsmænd indenfor astronomi, fysik, meteorologi, psykologi osv. altid stræbt efter konventionelle (almindelige) forklaringer, og altid forsøgt at undersøge muligheden for misfortolkninger. Naturligvis vil jeg også i fremtiden bevare dette standpunkt, men uden fordomme og fanatisme. Jeg indrømmer, at der trods alle hidtidige tekniske og videnskabelige resultater i vor tid, altid vil være

plads til nye erkendelser og opdagelser. Om hundrede eller tusind år ved vi jo så meget mere. Så er vi måske også i besiddelse af et savnet »corpus delicti« — en materiel rest af et UFO, der, den samlede mængde af iagttagelser taget i betragtning, også en gang må kunne gå i stykker. Hundrede procent sikker er teknik jo ikke, heller ikke når det drejer sig om de eventuelle »ikke-jordiske«. Efter min mening skulle mislykkede starter og landinger også kunne forekomme for dem. Trods mange røverhistorier om såkaldte »kontakter« synes jeg ikke, at det hidtidige bevismateriale er fyldestgørende videnskabeligt set.

Videnskabsmænd ser UFOer

Jeg har i hånden et brev, som ligeledes heller aldrig er blevet offentliggjort før. Underskrevet af ingeniør Ladislav Drimal fra Brno, Kridlovická 61. Han skriver:

»For at De lettere skal kunne tro mig, vil jeg nævne, at jeg hele mit liv har

arbejdet på en forskningsanstalt. Mit speciale er ballistik. Jeg har altså et vist kendskab til faste legemers bevægelse i atmosfæren og i den vægtløse tilstand.

Det skete en aften i oktober 1963, kl. ca. 20. En ting har jeg desværre ikke fået noteret nøjagtigt — den præcise dato. Det var en mørk aften og fuldstændig overskyet. Jeg gik sammen med en medarbejder på forskningsområdet, af faglige grunde nævner jeg ikke stedet, der ligger på grænsen mellem Mähren og Slovakiet. Et lys fik mig til at dreje hovedet mod venstre. I denne retning hang to skyer på himlen med en afstand på ca. 60°. Imellem dem var himlen lys. En lysende genstand bevægede sig mellem de to skyer i retningen nordsyd. Den glødede og lyste, og dens skiveform var tydelig. Der var ingen flammer eller andre synlige spor, og objektet var lydløst. Flyvningen mellem de to skyer varede 4-5 sekunder. Synsvinklen var ca. 30°. Objektet fløj i en ret kurs uden afvigelser. Ved må-

5 ÅRS ABONNEMENT

SUFOI kan igen i år tilbyde sine læsere en prisbillig abonnementsordning for UFO-NYT, hvor der kan tegnes et ekstra billigt abonnement for de fem kommende årgange.

Du får hermed tilbuddet om at tegne abonnement på UFO-NYT frem til 1990 (årgangene 1985, 1986, 1987, 1988 og 1989) for **kun kr. 650,-**. Dette svarer til en gennemsnitspris pr. årgang på kr. 130,- — altså abonnementsprisen for 1985.

Ovennævnte pris gælder for et alm. abonnement uden kuvertservice. Prisen for et 5 års abonnement med kuvertservice er kr. 825,-.

Ved at tegne et 5-års abonnement frem til 1990 opnår du:

- **Du sikres mod prisstigningerne i de kommende år og sparer dermed penge.**
- **Du slipper for besværet og udgifterne ved at forny abonnementet de kommende 5 år.**
- **Hvis UFO-NYT skulle ophøre med at udkomme, garanterer SUFOI tilbagebetaling af beløbet.**

Tilbuddet på UFO-NYT 1985, 1986, 1987, 1988 og 1989 for kr. 650,- (kr. 825,- for kuvertservice) gælder indtil den **1. marts 1985**.

Beløbet kan indbetales på giro 9 11 77 25, SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte. Skriv venligst »UFO-NYT 85-89« på modtagerdelen.

ling af afstanden — ca. den samme som skyernes — nemlig fem km, måtte genstandens hastighed altså have over-skredet lydens fire gange. Den gode sigtbarhed tydede på højst fem kilo-meters afstand, selv om den manglen-de støj er mærkværdig. Er afstands-bedømmelsen rigtig, skulle objektet have en diameter på syv meter. Over-lydshastigheder uden larm er umulige selv i tynd luft. Jeg kunne dog tage fejl, og hvis objektet var meget læn-gere borte, betyder det, at også hastig-heden var større. Det eneste, som jeg nøjagtigt kunne fastslå, var observa-tionsvinklen og tiden for overflyvningen fra den ene sky til den anden. Afstan-den forbliver ukendt. Vi kan ikke ud-regne den, da vi ikke kender objektets hastighed. Regnemæssige overvejelser giver fantastiske resultater — helt op til 10 gange lydens hastighed. Jeg kan ikke finde nogen forklaring. Jeg er overbe-vist om, at det ikke kan dreje sig om sporlyskugler eller overlydsfly, for disse ting har jeg et nøje kendskab til. Min observation kan ikke indpasses i min astronomiske og fysiske viden. Jeg me-ner imidlertid, at det ikke er nogen hjælp for videnskaben, hvis tildragelser, som vi med den nuværende viden ikke kan fatte, skulle blive fornægtet.»

Også i dette tilfælde gælder det, at

vidnet ikke har forsøgt at videregive sin beretning til nogen avis.

Hund skræmt af fem glødende objekter

Hr. Frantisek Masek fra den lille by Predborice ved Kovarov, Kreis Pisek-distriktet (Sydböhmen) er arbejdsmand. I det år, han havde sin spændende observation, havde han aldrig før hørt eller læst om UFOer. Han bevidner skriftligt:

»En nat i juni 1965 kunne jeg ikke sove, fordi min hund hylede højt. Jeg matte ud af sengen for at se, hvad der var los. Jeg gik hen til hundehuset for at berolige hunden, da jeg pludselig hørte en summen, som når en bisværm flyver forbi. Jeg kiggede op og blev stående stiv som en støtte. Fem meget store, glødende, skiveformede objekter fløj meget langsomt forbi, så lang-somt, at jeg havde tid nok til at se nøje på dem. Langs kanterne af de store objekter skimtedes en lysring, hvis lys skiftede farve hele tiden fra blændende hvid til orange. Objekterne fløj i kile-formation og var enormt store. Jeg kender intet, jeg kan sammenligne deres størrelse med. Den største »skive« så ud til at have en diameter på 200 me-ter, og de andre var mindre. Himlen var klar. Månen var i sidste kvarter og

ude af syne. Det hele var forbi på 2 minutter.

Næste dag forsøgte jeg at finde nogen, som havde set det samme som jeg, men folk lo ad mig og sagde, at jeg enten havde drukket eller været søvnig. Ingen troede mig. Først et par år senere erfarede jeg gennem tids-skrifter, at jeg ikke var den eneste, som havde observeret noget sådant. Jeg ved ikke, hvad det var, jeg så. Jeg ved kun, at det ikke var nogen drøm. Jeg tvivler ikke på, at det, jeg så, var maskiner — kontrollerede luftfartøjer.«

Observation med fysisk spor

Dette tilfælde er sandsynligvis det første overhovedet, hvor en observation fra et øst-land også er suppleret med in-direkte bevismateriale. Kemiingeniør Vladislav Hagen, skolelærer i Gottwal-dov og bosiddende i Vsetín, skriver den 7. august 1968:

»For 6 år siden så jeg på nattehim-len et stort, lyseblåt lys, som blinkede 2-3 gange i sekundet. Det kunne ikke være en satellit, for efter en simpel udregning viser det sig, at en satellit behøver ca. 4 minutter til at passere himlen. Satellithøjden er velkendt, og kosmiske legemer kan ikke overskride kritiske afstande. Det blå objekt, som jeg så, var kun 20 sekunder om at for-svinde i horisonten. Efter to års for-løb fandt jeg på en mark i det samme område en masse fine nåle. Jeg sam-lede dem op, og jeg vedlægger nogle enkelte i brevet. Måske står de to ting i forbindelse med hinanden. Nålene lig-ner dem, som amerikanerne nedbragte fra jordomløb. Efter forlydende skulle disse nåle være lavet af kobber, men dem, jeg fandt, er i følge en spektral-analyse lavet af rent zink. Vær venlig at behandle nålene varsomt, da de let brækker.«

Vidnet taler kun om en mark, antage-lig i et område i omegnen af byen Vsetín. Det nøjagtige sted og datoen mangler. Brevet plus nålene har ligget et par år i min skrivebordsskuffe, og først nu offentliggør jeg observationen. I artiklens 3. del vil de metalliske nåle, og billeder heraf, blive nærmere om-talt.

Summende objekt over Bratislava

Det første vidneudsagn fra Slovakiet kommer fra hr. Elemér Blattný, der i et brev dateret den 9. august 1968 an-fører, at han er afdelingsleder inden-for staten:

»Jeg fik desværre ikke dengang

Stadig lang vej til målet

SUFOLs Støttefond består af økonomiske midler, som UFO-NYTs læsere frivilligt har skænket til fonden. Støttefonden har nu netop rundet de første 5.000 kr. Men der er stadig lang vej til vores mål på kr. 20.000,-!

Vi har derfor fortsat brug for et lille bidrag fra alle vore læsere — bidrag der tilsammen vil være med til at give SUFOI og UFO-NYT et skub fremad.

Alle personer, der skænker mindst kr. 15,- til støttefonden, vil auto-matisk modtage et flersidet duplikat om fondens mål og aktiviteter. Bemærk, at dette duplikat ikke kan købes, men udelukkende distri-bueres til personer, der på denne måde støtter SUFOIs arbejde.

Blandt de aktiviteter, som støttefonden har ydet tilskud til kan nævnes forskellige arrangementer rundt omkring i landet — aktiviteter, der i mange tilfælde kun kunne arrangeres på baggrund af et tilskud fra støttefonden. Disse arrangementer har bl.a. omfattet udstillinger og foredrag.

Vil du hjælpe os med at nå målet på kr. 20.000,-?

Beløb — store såvel som små — modtages med tak og kan ind-betales på giro 9 11 77 25. SUFOI, postboks 6, 2820 Gentofte. Girokortets modtagerdel bedes mærket »Støttefond«.

Total pr. 30.11.1984: Kr. 5.170,-

skrevet den nøjagtige dato op, så jeg ved kun, at det passerede i **juli eller september 1931**. Jeg var på daværende tidspunkt studerende ved det juridiske fakultet i Bratislava. Jeg havde frokost-pause, og det var en varm, skøn, solrig dag. Jeg gik ud på den store bygnings balkon og havde en skøn udsigt mod vest og sydøst. Pludselig så jeg på himlen et objekt, der nærmest glødede og stadig kom nærmere. Det havde form som en skive eller tallerken og vekslede mellem sølv- og guldskeer. Afstanden til det skiveformede objekt blev hurtigt mindre. Objektet kom fra vest, og over byen svævede det langsommere og langsommere; så blev det næsten stående, og efter et øjeblik fortsatte det og forsvandt over det ungarske område. Jeg var fuldstændig klar og nøgtern. Jeg har hverken før eller siden haft nogen som helst form for hallucinationer. Jeg mærkede mig det skete helt præcist, for det var en oplevelse, som sikkert aldrig ville gentage sig, og den fæstnede sig i min hukommelse.

Jeg kunne opfatte fænomenet med to sanser samtidig — synet og hørelsen. Jeg kunne høre en summen, som lignede den summen, der fremkommer når noget koger. Med hensyn til objektets størrelse kan jeg næsten intet fortælle. Var det langt væk, var det også stort, og var det tæt på, så kunne det også være lille. Overfladen var ganske glat og uden uregelmæssigheder. Det hele varede kun 20 sekunder.

Desværre var jeg alene på balkonen og kunne ikke finde andre, som havde set det samme som jeg. Trods de mere end 40 år, som er gået, forbliver mindet levende. Jeg har omtalt det for enkelte mennesker, men det har sjældent gjort indtryk, og det er endnu ikke blevet skrevet ned. Først i dag, under indflydelse af et par avisartikler og en TV-udsendelse, skriver jeg det, for jeg mener, at da der over Mellemeuropa ikke er blevet gjort så mange gode observationer, ville det være en skam, hvis min oplevelse skulle forblive ukendt. Jeg ved ikke, hvad det var, jeg så. Måske drejede det sig om en ejendommelig optisk hændelse, men hvad så med lyden?»

Ubevægeligt kuglelyn?

Frk. Petra Pecsová fra byen Tábor var dengang — den 21. februar 1969 — da hun skrev brevet, 11 år gammel. Det kan man også se på skrift og stil i brevet, den er barnlig, simpel, enkel,

Typisk tjekkisk landsby ved Moldaufloden.

oprigtig og sandfærdig. Hun skriver:

»I 1969 gik jeg i sprogscole. En dag i foråret omkring kl. 15 ilede jeg til tyskundervisning. Det regnede stadig en smule, et uvejr havde netop raset over byen. På byens parkeringsplads er der en servicestation, og ved den stod to børn og stirrede op imod himlen. Jeg kiggede samme vej, og jeg så en stor glødende kugle. Ingen sagde et ord. Vi kiggede og var overraskede. Således stod vi i tre minutter, og da kuglen ikke bevægede sig, og da jeg havde travlt, skyndte jeg mig videre. Jeg kom dog alligevel for sent i skole. Jeg måtte undskylde mig, og jeg fortalte lærerinden, at jeg havde set en flyvende tallerken. Ingen troede mig. De to børn blev stående ved tankstationen, men jeg kendte dem ikke og kunne derfor ikke senere spørge dem om, hvad der videre skete. Samme aften hørte jeg i radioen om en observation af et UFO over Frankrig. Måske var det det samme, selv om far mente, det var et kuglelyn, jeg så.«

Seks UFOer i formation

Hr. Jaroslav Dvůráček fra byen Přerov, lagerforvalter på fabrikken CKD Přerovské strojírný, skriver:

»Den 23. august 1968 kl. 21.53 opdagede jeg på himlen i nordøstlig retning ca. 40° og i en højde af omkring 2.000 m seks lysende gulorange punkter. I midten af cirkelformationen var der yderligere et lys. Det kunne dreje sig om 7 separate lyskilder, men det

er lige så sandsynligt, at det hele har drejet sig om ét luftfartøj. Størrelsen af hele cirklen kan sammenlignes med månens, når den er fuld. Sandsynligvis finder man kun få vidner, for lysene var ikke særlige stærke, og jeg måtte kigge opmærksomt på himlen et stykke tid, før jeg fik øje på dem. Et par dage senere, den 27. august 1968, læste jeg i dagbladet 'Rudé Právo', at noget tilsvarende var sket i den jugoslaviske by Ljubljana, men jeg ved ikke om disse to sager har nogen forbindelse med hinanden.«

Hvad jeg så

Ethvert menneske, som gennem længere tid har beskæftiget sig med UFOer, skrevet om dem, studeret dem eller endda forsket i fænomenet, har det store ønske også selv at kunne give et bidrag — også selv have »set noget«. Ejendommeligt nok — og man burde ved en hver debat om vidnerne tage denne kendsgerning i betragtning — har de vigtige folk, altså videnskabsmændene, sjældent haft mulighed for at blive konfronteret med UFO-observationer.

Jeg husker f.eks. mine samtaler med astronomiprofessor J. Allen Hynek fra Evanston, Illinois, USA. Jeg har stedse nysgerrigt udspurgt ham, og han har altid tålmodigt svaret og forklaret. Ham skylder jeg mange tak for opklaringer og mange værdifulde informationer og materialer. Et af spørgsmålene lød: »Har de personligt set noget troværdigt, som i overbevisende grad

kunne støtte Deres argumenter?» Hynek rystede på hovedet. Nej, endnu ikke. Måske også fordi han som fagmand kan udskille alle IFOer, d.v.s. de identificerbare fænomener. Hynek bærer desuden altid to ting hos sig. En minibåndoptager, som han har om halsen, og et fotografiapparat. Han er gennemsnitlig ude at flyve hver anden dag, og for det meste på indenrigsruter i USA. Hans kamera er altid skudklart og han vælger altid vindueplads. Hynek vil ikke lade sig overraske, han vil være tilstede, hvis der skulle dukke noget op. Med ham kan man være sikker, han er nemlig ikke noget godt offer for illusioner. Hans optagelser vil være ægte. Og sandsynligheden for at se noget, når han flyver 160 gange om året, er virkelig stor. Desværre er der endnu ikke sket noget, og han venter og lurar med forhåndenværende og klargjort teknik. Selv de første umiddelbare indtryk kunne blive fastholdt på bånd, uden at han måtte fjerne øjnene fra objektet.

Det er imidlertid på højeste tid at sige, at folk, som selv har en UFO-oplevelse på deres konto, lettere kan forstå andres følelser desangående og sætte sig i deres sted. Hvis jeg ikke havde været en notorisk tvivler (på alle ansete sandheder og visheder), ja så ville jeg i dag entusiastisk sværge: jo, jeg så et ægte UFO, og endda 2-3 gange.

Jeg nedskrev mine oplevelser kort tid efter og citerer:

»Jeg er lystfisker og tager gerne ned til Stausee i Sydböhmen, Orlik. En nat i juli 1965 sad jeg sammen med en ven ved et bål på bredden. Over nordhorisonten lyste pludselig store røde lys op. Himlen var ellers klar og fuld af stjerner. De røde lys dukkede hele tiden op på samme sted på himlen og dalede derefter langsomt ned mod jorden i vestlig retning. Ved bevægelsen blev de runde lys skiveformede. Hele skuespillet må have taget et par minutter.

Vi havde aldrig før set noget lignende, og vi begyndte at diskutere, hvad det var. Et mere ægte UFO kunne man næppe ønske sig. Vi kunne dog kun gætte. Satellitter? Så hurtige og så talrige? Udelukket! Projektører? Sludder, de ser helt anderledes ud. Så blev fugle, kuglelyn, flyvemaskiner osv. nævnt og forkastet. Vores viden var utilstrækkelig til at finde en løsning. Jeg blev glad ved tanken om, at det måske var et rigtigt UFO.

Løsningen kom ved et tilfælde. Et

par dage efter stod der i avisen, at man måtte tage højde for en omkørsel, da der i området af Podbrdsko, et bakket terræn, blev foretaget militærøvelser, og at der derfor også blev skudt om natten. Der blev benyttet sporlyspjektiler, som skulle vise de uerfarne soldater, hvor de egentlig skød hen. Dermed var det mysterium opklaret.«

Den anden oplevelse skete også for øjnene af flere vidner. Observationen blev beskrevet i dagbladet »Práce« den 6. april 1965 under overskriften »Fire hurtige stjerner over Prag«. Avisartiklen lød således:

»Usædvanlige himmellegemer blev observeret natten mellem den 4. og 5. april, præcis 25 minutter over midnat. De fire lysende objekter efterlod sig et langt spor. 'Meteorerne' bevægede sig fra syd mod nord med en afvigelse på nogle få grader mod øst. Men i modsætning til meteorer, som for det meste brænder op i den yderste del af atmosfæren, fløj disse objekter parallelt med horisonten og meget langsomt. Flyvningen over Prag varede 35-40 sekunder. Rester af bæreraketter eller satellitter? Observationstjenesten på observatoriet i Petrín mener, at det drejede sig om meteorer, for der var intet blevet meldt om satellitoverflyvningen. Dr. Zdenek Cepelcha fra Ondrejov, hvor det tjekkiske Akademi fra Videnskaben har et observatorium, samt dr. Jiri Mrázek fra det Videnskabelige Akademis Geofysiske Institut er derimod af den mening, at det er højst usandsynligt, at det drejer sig om meteorer. Man vil her afvente flere meldinger fra andre steder i Tjekkosllovakiet og på grundlag af disse udregne højde og retning. I Ondrejov kunne man på dette tidspunkt intet se, da himlen var overskyet. Der indløb dog lignende meldinger bl.a. fra Prag, Trebic, Lipno og Chomutov. Videnskabsmændene på det Astronomiske Institut i Ondrejov opfordrer eventuelle vidner til at ringe til instituttet og fortælle om deres observation.«

Under overskriften »De fire hurtige stjerner opfanget«, erfarede læserne den 8. april i den samme avis, hvad der var los:

»Det Astronomiske Institut fik i alt 200 henvendelser fra øjenvidner. Sammenligning med tabellerne over satellitbaner viste, at det drejede sig om den hemmelige amerikanske satellit Starflesh 13/1964/48 A's sidste leveminutter før den udbrændte. Satellitten gik til grun-

de og lyste op ved mødet med atmosfæren. Resterne må være landet langt fra vores landegrænser, sandsynligvis i havet ved Norge eller Grønland. De ansatte på de Astronomiske Institut takkede for alle henvendelserne. Den glødende satellit havde passeret over vores område i en højde af 80 til 90 km. Mange steder fra blev der meldt om 4, ja nogle steder endog om 6 observerede objekter. Begge dele kan være rigtigt, da nogle af delene kan være brændt op på deres vej mod jorden. Byerne Kolín og Cesky Brod var de eneste over hvilke 'de hurtige stjerner' stod lige over.«

I denne avisartikel blev der ikke nævnt ét ord om UFOer, ikke engang i anførelsestegn. På dette tidspunkt var der allerede en livlig aktivitet ude i rummet. Jorden blev omkredset af næsten 200 satellitter og raketrester, så man måtte regne med, at observationer af brændende eller glødende rester ville blive hyppigere og hyppigere. Havde jeg ikke dengang haft nogen anelse om rumfart og en smule astronomi, ville jeg have sværget på, at jeg også havde set noget mystisk. Alligevel var oplevelsen så indtryksfuld, at jeg kom for sent med mit fotografiapparat, og de lysende »kugler« forsvandt bag hus-tagene, før jeg kunne gøre noget.

Jeg stiller mig selv spørgsmålet: »Hvad ville der være sket, hvis jeg af ophidselse havde ladet mig medrive uden eftertanke?« Og hvis jeg med lidt god fantasi, om end i god tro, havde fortalt om det? Ville det mon være ovovet at antage, at jeg i så tilfælde ville være blevet overfaldet af ufologer og taget til indtægt for Sag nr. XY? Heri — og atter har vi med forkerte fortolkninger at gøre — ligger bestemt en del observationsberetninger, der utilsigtet er forkerte.

Efter min mening er de fleste UFOer af samme oprindelse. Astronomiske -, fysiske -, og meteorologiske - fænomener samt flyvemaskiner, balloner, forskellige militærmanøvrer, kuglelyn osv. bliver fejlfortolket. Radarsvigt bliver overvurderet. Der bliver temmelig hyppigt lavet studenterløjer og lavet falsknerier af fotografier og film. Sådanne mennesker, af hvilke der findes tusinder i vest som i øst, bliver der ukritisk troet på — folk med nervelidelser og fyldt med narrestreger. Slet ikke alle ved, at de er det, og kun en lille del bliver opdaget og medicinsk behandlet. Mange beklæder ansvarsfulde stillinger. Man burde nøje undersøge

hver enkelt persons baggrund og underbevidsthed.

En lille undtagelse: Læge ved flyvevåbenet, dr. J. Dvorák fra Prag, har i mange år testet piloternes fysik og psyke. Han er fortrolig med alle varianter under ekstreme forhold.

Han fortalte mig: »Forestil dig, hvad der hændte mig. Jeg havde overladt bilen til min mekaniker. Da ugen var gået, skulle jeg bruge min bil, så jeg ringede til ham. Han fortalte mig, at motoren desværre lå skilt ad i alle smådele, og at jeg blev nødt til at tage toget på lørdag. Jeg tog så af sted til banegården, da jeg pludselig ser min bil køre forbi. Forveksling er udelukket. Jeg kontrollerede indregistreringsnummeret. Det var godt nok mit. Jeg tog straks en taxa for at køre hen og skælde min mekaniker ud. Nå, du vil

le altså selv køre på weekend i min bil, din laban, men nu skal jeg fortælle dig et par ting, min fine ven. Nå, jeg kom derhen, og blev forbavset stående. Min bil var virkelig skilt ad, og manden stod og arbejdede med den. En forklaring? Kun den, at man kan tage grundigt fejl. Dette passer også ind i mit arbejde; mange gange ser et menneske netop det, han vil se; det som for øjeblikket passerer i hans underbevidsthed.«

Kort og godt. Flertallet af alle UFO-sager kan (eller kunne) ved fuldkommen dokumentation forvandles til IFO-sager, d.v.s. til tilfælde hvor fænomenet er identificerbart. Jeg indrømmer dog, at en brøkdels godt beskrevne tilfælde ikke passer ind i dette enkle skema og heller ikke er i overensstemmelse med videnskabelige udvalgs hidtidige tvivl (f.eks. Condon Kommissio-

nen). Gud ske lov! Verden ville være kedelig, den højtudviklede omverden ville kun være sten, glas og beton, hvis der i den menneskelige sjæl ikke også var plads til romantik og fantasi.

I øvrigt hersker der ingen tvivl om, at det næste århundrede, og ikke blot de kommende år, vil bringe fremskridt også med hensyn til opklaringen af de gamle UFO-gåder. Et er sikkert: At UFOerne *ikke* eksisterer, kan ikke bevises videnskabeligt. Eksistensen er endnu ikke bevidst. Det, jeg mener, er, at sagens natur er den samme såvel i øst som i vest. Forskellen ligger kun deri, at østlandene ikke foretager nogen undersøgelser og heller ikke tildeler emnet nogen officiel, videnskabelig og jour-

— fortsættes side 33

NIVFO er et forskningsinstitut oprettet i 1981, med hovedsæde i Norge.

NIVFO arbejder aktivt mod udbredelse af falsk videnskab og for oplysning om videnskabelige metoder, resultater osv.

Instituttet samarbejder med institutioner i ind- og udland, specielt vedr. spørgsmål som angår påstande om fremmede fænomener, paranormale aspekter o.l.

Siden NIVFO's start har vi afsløret utallige tilfælde af svindel, urigtigheder og misforståelser i litteraturen, men vi stiller også spørgsmål til anden side; f.eks. om der findes aspekter ved »det ukendte«, som videnskaben bør forske mere i.

NIVFO udgiver flere tidskrifter med interessante reportager, artikler og kommentarer om disse emner. I hovedorganet NIVFO-BULLETIN præsenteres et udvalg af vore mest interessante sager straks de er behandlet. I andre præsenteres emner som naturmedicin, psykologi, ufologi og andre kontroversielle emner mere udførligt.

Nyt fra NIVFO

Her følger en fuldstændig liste over nye tilbud fra vores institut til meget fordelagtige priser!

Antal	Titel	Stk.pris	Total
_____	NIVFO-BULLETIN, årg. 1981	NKr. 5,-	NKr. 25,-
_____	NIVFO-BULLETIN, årg. 1982	NKr. 10,-	NKr. 50,-
_____	NIVFO-BULLETIN, årg. 1983	NKr. 15,-	NKr. 75,-
_____	NIVFO-BULLETIN, årg. 1984	NKr. 20,-	NKr. 95,-
_____	UFO-FÆNOMENER OVER NORGE		NKr. 40,-
_____	UFO-FOTO		NKr. 13,-
_____	HESSDALSRAPPORTEN		NKr. 165,-
_____	MOSJØEN-RAPPORTEN		NKr. 49,50
_____	UFO-BILLEDET FRA AURE		NKr. 24,50
_____	DRØMME, FANTASIER OG OFF-BEAT-LITTERATUR		NKr. 10,-
_____	OM UFO-PROBLEMET - dette bør du vide		NKr. 15,-
_____	AFTRYKKENE VED NAMSENFJ.		NKr. 15,-
_____	ISHULLERNE PÅ SILSETVATNET		NKr. 10,-
_____	OM RUMSKIBSTEORIEN		NKr. 10,-
_____	METEOROLOGISK SYNOPKODE-KURS. .		NKr. 225,-
_____	ABONNEMENT PÅ NIVFO-BULLETIN 85.		NKr. 95,-

Hele denne annonce sendes til NIVFO, Postboks 2119, N-7001 Trondheim, Norge.

Bestillingen sendes portofrit, hvis beløbet gireres til norsk postgirokonto 3 46 95 74. — Ellers sendes pr. postopkrævning.

Skriv gerne efter nærmere oplysninger.

NAVN _____

GADE _____

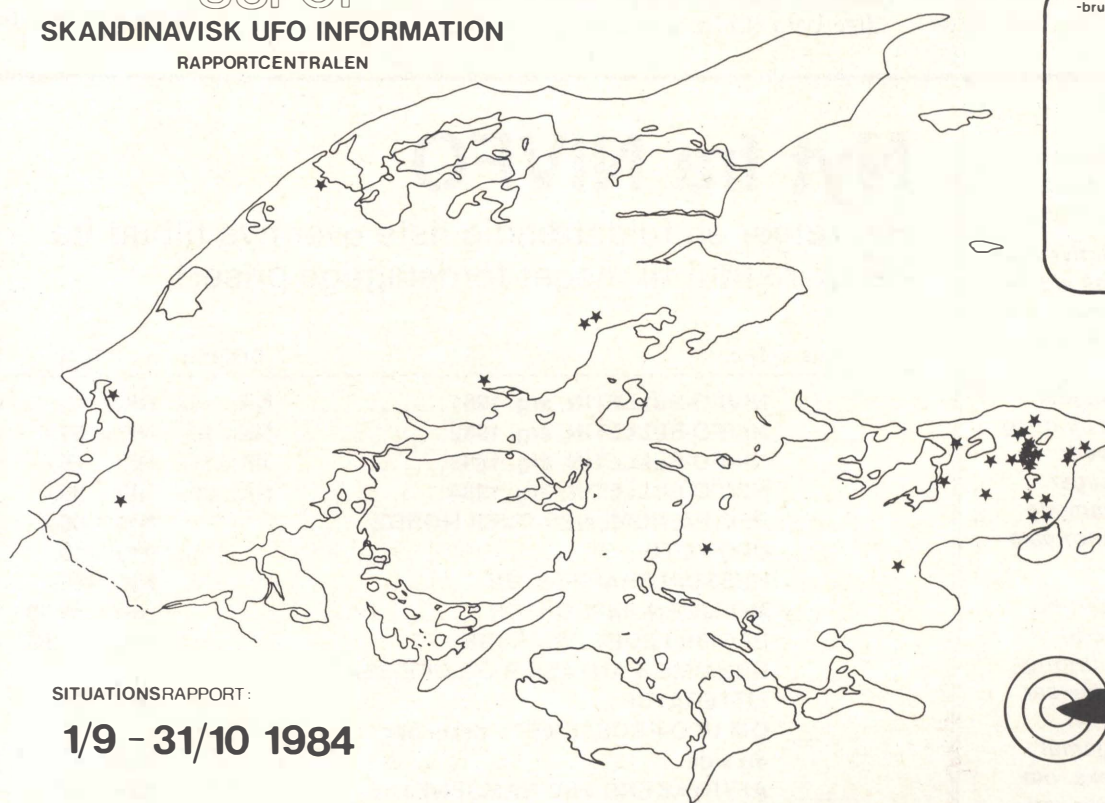
POSTNR./BY _____

INDRAPPORTERINGER

DANMARK

SUFOI
SKANDINAVISK UFO INFORMATION
 RAPPORTCENTRALEN

SITUATIONSRAPPORT:

1/9 - 31/10 1984

*SUFOI/ufo nyt

KLASSIFIKATION
 -bruges ved årsopgørelsen

- △ NL . 1
- ▲ NL . 2
- DL . 1
- DL . 2
- NO . 1
- ◆ NO . 2
- ⬢ NO . 3

IKKE KLASSIFI-
 CERET 2 MDRS.
STATUS
 ★ DETTE
 TEGN VIL
 ANGIVE HVOR-
 FRA I LANDET
 VI MODTAGER
 INDBERET-
 NINGERNE....

NL.1.
Nattelysfænomen 1
 Et punktformet lys uden detaljer.

DL.1.
Dagslysfænomen 1
 Et punktformet fænomen uden de-
 taljer.

NO.1.
Nærobbservation af 1. grad
 Et ufo med tydelige detaljer set
 inden for en afstand af 150 meter
 eller mindre.

NL.2.
Nattelysfænomen 2
 Et lysfænomen af en vis udstræk-
 ning med synlig form.

DL.2.
Dagslysfænomen 2
 Et fænomen af en vis udstrækning
 med synlig form.

NO.2.
Nærobbservation af 2. grad
 Et ufo som i NO.1., der tillige ef-
 terlader tegn på at have været der
 - såsom landingsmærker, stråling,
 beskadiget vegetation, elektriske
 forstyrrelser osv.

Et nattelys er et eller flere lys, der
 ses efter solnedgang. Iagttagere
 kan ikke sige, hvor langt væk lyset
 er. Lysene kan være konstante,
 blinkende eller roterende. Lysene
 kan bevæge sig støt, fare omkring
 eller hænge stille.

Et dagslysfænomen er et eller fle-
 re fænomener, der ses efter sol-
 opgang. Iagttagere kan ikke sige,
 hvor langt væk fænomenet er. Det
 kan bevæge sig støt, fare omkring
 eller hænge stille.

NO.3.
Nærobbservation af 3. grad
 Et ufo - svævende eller landet -
 som i NO.1., hvor der er iagttaget
 væsener eller skikkelser inde i el-
 ler i umiddelbar nærhed af fæno-
 menet.

Den følgende liste angiver hver enkelt henvendelse om observationer, som SUFOI har modtaget i den anførte periode.

Markeringen på kortet angiver observatørens opholdssted i hvert enkelt tilfælde.

Da kun et fåtal af henvendelserne er undersøgt til bunds på tidspunktet for opgørelsen, kan der mangle oplysninger i flere tilfælde - ligesom det på dette tidspunkt kun i få tilfælde er muligt at afgøre om fænomenerne kan identificeres.

(En komplet oversigt over antal UFOer/IFOer bringes hvert år i forbindelse med en statistisk analyse af det samlede rapportmateriale).

Ser De et UFO...
kontakt SUFOIs Alarmcentral, tlf. 06-19 88 90

Har De set et UFO?
Kontakt Deres lokale områdeleder — se side 3.

Oversigt over observationer modtaget i perioden 1. sept. til 31. okt. 1984

Observationsdato	Begyndelsestidspunkt	Varighed	Observationssted (postnr. og bynavn)	Antal vidner	Farver	Evt. identifikation
08-09-77	ca. 21.00 DNT	1 min.	4200 Slagelse	1	mørkegul	fly
31-07-84	23,45 DST	10 sek.	4681 Herfølge	2	hvid	
07-08-84	22.45 DST	over 10 min.	7620 Lemvig	1	rød	
08-08-84	02.30 DST	1-2 min.	2100 Kbh. Ø	1	rød	nødraket satellit
20-08-84	01.15 DST	få min.	2880 Bagsværd	1	hvid	
07-09-84	02.45 DST	12 min.	4912 Harpelunde	2	guld/rød	
28-09-84	18.50 DST	få sek.	3400 Hillerød	1	sølv	fly
03-10-84	20.05 DNT	15 sek.	3540 Lynge	1	lyslilla	
07-10-84	19.00 DNT	1 min.	3320 Skævinge	3	hvid/gul	
07-10-84	19.05 DNT	10 min.	2830 Virum	2	orangegul/rød	fly
07-10-84	mellem 19.30 og 19.40 DNT		3600 Frederikss.	1	hvid	
07-10-84	19.40 DNT	10 sek.	3400 Hillerød	2	hvid	
07-10-84	19.40 DNT	5 sek.	3050 Humlebæk	1	hvid	fly
07-10-84	ca. 19.45 DNT	ca. 2 min.	Mel. 3550 Slangerup og 3400 Hiller.	1	gullig	
07-10-84	ca. 19.45 DNT	ca. 2 min.	3450 Allerød	1	gullig	
07-10-84	ca. 19.45 DNT	ca. 2 min.	2970 Hørsholm	1	hvid	fly
07-10-84	ca. 19.45 DNT	ca. 2 min.	Mel. 3480 Fredensborg og 3400 Hiller.	3	hvid/sort	
07-10-84	ca. 19.45 DNT	ca. 2 min.	Mel. 3550 Slangerup og 3310 Ølsted	2	hvid	
07-10-84	19.45 DNT	ca. 5 min.	3400 Hillerød	1	hvid	fly
07-10-84	19.45 DNT	få sek.	3300 Frederiksværk	2	hvid	
07-10-84	19.45 DNT	få sek.	3230 Græsted	2	hvid	
07-10-84	mellem 19.45 og 19.50 DNT		2980 Kokkedal	1	hvid	fly
07-10-84	19.50 DNT	få sek.	3400 Hillerød	1	hvid	
07-10-84	19.55 DNT	20 sek.	3200 Helsingør	2	hvid	
07-10-84	20-tiden DNT		3650 Ølstykke	1	hvid	fly
07-10-84	20-tiden DNT	ca. 1 min.	3200 Helsingør	2	hvid	
10-10-84	ca. 19.55 DNT	ca. 2 min.	2000 Kbh. F	2	hvid	
11-10-84	23.15 DNT		8260 Viby J	1	rød	fly
12-10-84	19.00 DNT	20 sek.	8700 Horsens	4	brum	
12-10-84	20.25 DNT		8270 Højbjerg	1	hvid	
15-10-84	20.30 DNT	4-5 min.	3480 Fredensborg	2	blå/hvid/rød	fly
23-10-84	ca. 22.05 DNT	få min.	6700 Esbjerg	1	hvid	
28-10-84	17.30 DNT	15 min.	6520 Toftlund	2	gul/hvid	

UFOer i Øst

— fortsat fra side 31

nalistisk opmærksomhed. Dette medfører også det ringe antal observationer, da man ganske enkelt intet hører om dem. Hvor der ikke bliver drevet nogen kampagne, vil også observationstilfældene objektivt set blive mere sjældne.

En latent interesse vil der dog altid være, også privat hobby for videnskabelige personer. Selv om fremtiden

vil bringe nye erkendelser, vil det stå fast: Vor tids menneske har vendt blikket mod himlen og griber uforfærdet efter stjernerne.

I dag endnu beskedent målt med vort eget planetsystems målestok — idag endnu kun teori og udregninger, hvad de større afstande i rummet angår.

I morgen vil mennesket måske vove mere. Det må det simpelthen, hvis det vil fortsætte med at være mennesker.

2. del

vil bl.a. omhandle en oversigt over observationer fra perioden 1874—1968.

3. del

Afsluttende med en ny observation af Milos Krmelj, samt fotos af de mystiske nåle.

GRENADA

Sir Eric Gairy ikke genvalgt

Af Ole Henningsen

Valget i december måned 1984 gav ikke genvalg til Sir Eric Gairy, der ved forskellige lejligheder har forsøgt at bringe UFO'erne frem til debat i FN.

Valget i december måned 1984 var naturligvis spændende for befolkningen i det lille caribiske ørige Grenada. Men det kunne også være gået hen og være blevet spændende for UFO-intereserede verden over.

En af premierministerkandidaterne var den 61-årige Sir Eric M. Gairy, der blev kendt viden om, ikke mindst i UFO-kredse, da han i 1977/78 bragte UFO-fænomenerne frem til debat i FN, medens han var premierminister for Grenada.

Det var dog USA's ønskekandidat, den 66-årige Herbert Blaize, der blev suveræn vinder af valget. Hans poli-

tiske parti NNP er kun 8 måneder gammelt og støttes af USA, der invaderede Grenada i efteråret 1983.

Både venstre- og højrefløjen måtte tage sviende nederlag til efterretning. Den ultrakonservative og lidt ekcentriske tidligere premierminister Sir Eric Gairy fik kun ganske få stemmer. Heller ikke to venstrefløjspartier kunne samle et større antal vælgere.

UFO'er til debat i FN

Grenadas tidligere premierminister Sir Eric Gairy henstillede i 1977 til FN's generalforsamling, at UFO-spørgsmålet måtte blive optaget på dagsordenen

til seriøs behandling, og at der måtte blive taget skridt til at etablere en kommission til koordinering og udbredelse af efterforskningsresultater.

I efteråret 1978 vedtog FN's generalforsamling at henvise spørgsmålet til FN's Specielle Politiske Komite. Ved møder i denne komite havde Grenada lejlighed til at lade forskellige UFO-eksperter redegøre for deres synspunkter. Således kunne man bl.a. høre UFO-sagens nestor, professor J. Allen Hynek, den fransk-amerikanske forsker Jacques Vallee. Endvidere fremlagde helikopterpiloten oberstløjtnant Lawrence Coyne sin førstehandsberetning om en UFO-tildragelse, der siden er blevet en klassiker.

Dansk deltagelse

Med baggrund i en henvendelse fra SUFOI's Efterforskningsafdeling overværede en af Den Danske FN-Missions deltagere, daværende folketingsmedlem Lis Starcke, komiteens møde, hvorom hun senere i en længere kommentar bl.a. sagde:

»Talsmændene for sagen, Hynek og Vallee, virkede uhyre saglige, og helikopterpiloten, Lawrence Coyne, berettede om sin oplevelse på en meget overbevisende måde.«

Kup mod Gairy

Men Grenadas bestræbelser på at få UFO-fænomenernes undersøgelse lagt i hænderne på en FN-kommission bar ikke frugt. Et lille ørige i det caribiske hav med 110.000 indbyggere har ikke den fornødne politiske indflydelse til at få mange synspunkter igennem i en så kompliceret organisation som FN.

Om morgenen den 13. marts 1979 blev Grenadas premierminister Sir Eric Gairy styrtet ved et næsten ublo-

FOTO: United Nations/Photo by Y. Nagata.

Astronomen, dr. J. Allen Hynek taler til FNs Specielle Politiske Komité den 27. november 1978 som medlem af Grenadas delegation. I baggrunden til venstre ses Grenadas premierminister, Sir Eric M. Gairy.

digt kup af den britisk uddannede sagfører Maurice Bishop. Det havde været Gairy's personlige engagement i UFO'er og andre fænomener, der havde dannet baggrund for Grenadas initiativ i FN. Og med hans afgang fra premierministerposten var det også slut med staten Grenadas interesse i sagen.

Ved valget i Grenada i december 1984, 13 måneder efter USA's invasion, hvorved Maurice Bishop blev væltet, fik Sir Eric Gairy endnu en chance for at vende tilbage til premierministerposten.

UFO'er på frimærker

For at markere initiativet i FN udsendte Grenada i 1978 et sæt frimærker med UFO-motiver. Der blev udsendt ialt 3 frimærker i stort format samt et miniatureark.

Men med de meget få stemmer, han opnåede, må enhver tanke om en fornyet officiel UFO-interesse fra Grenadas side formentlig fortabe sig i en fjern fremtid.

Ole Henningsen

Kilder:

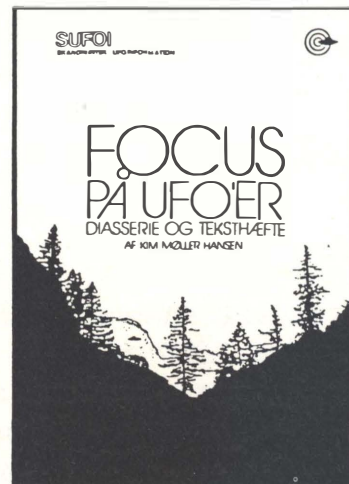
Div. informationsmateriale modtaget bl.a. fra Den Danske FN-Mission, New York, refereret i UFO-NYT nr. 2/1979.
Danske Dagblade, 14. marts 1979.
Time, 2. april 1979.
Danske Dagblade, 5. december 1984.

Focus på UFO'er

Diasserie og teksthefte
Af Kim Møller Hansen

Mange af UFO-NYTs læsere har ved flere lejligheder givet udtryk for, at de var interesseret i at købe nogle af de UFO-fotos, der bringes i UFO-NYT. Nu er chancen her ...!

Diasserien består af 36 dias (24x36 mm) og fortæller om udvalgte klassiske udenlandske og danske UFO-observationer og UFO-fotos samt giver en orientering om SUFOIs udforskning af UFO-fænomenerne. Diasserien »Focus på UFO'er« giver således en generel indføring i en del af problematikken omkring UFO-fænomenerne.

FOCUS PÅ UFO'ER sætter focus på:

- Kenneth Arnolds observation
- Project Blue Book
- UFO-klassikeren McMinnville 1950
- UFO-klassikeren Trindade, 1958
- UFO-klassikeren Socorro, 1964
- Saas-Fee, Schweiz 1975
- New Zealand 1978
- Argentina, 1980
- Pring-fotoet, 1981
- Computeranalyse af UFO-fotos
- Evald Hansen Maarup, 1970
- SUFOIs rapportindsamling
- Projekt UFO-DATA
- SUFOIs udadvendte aktiviteter

Tekstheftet er på 30 sider og indeholder foruden fyldige billedtekster med henvisninger også en omfattende litteraturliste, hvor man kan finde uddybende litteratur om emnet og dets mange spændende aspekter.

UFO-billederne i »Focus på UFO'er« er udvalgt af SUFOIs Fotoafdeling i nært samarbejde med SUFOIs Efterforskningsafdeling. De udvalgte fotos hører til blandt de mange tusinde formodede UFO-fotos, der er taget gennem årene verden over. SUFOI har et udbredt samarbejde med alle væsentlige udenlandske UFO-organisationer og har derfor kunnet fremskaffe veldokumenterede og pålidelig oplysninger om også de udenlandske fotos i serien.

I forhold til 1. udgave er der i denne udgave 9 helt nye dias, ligesom flere diastekster er forbedret eller helt omskrevet, litteraturlisten er uændret.

Underviser du på en skole, højskole eller et folkeuniversitet — eller har du tænkt dig at starte en studiekreds — eller vil du overraske venner og bekendte med et lille lysbilledforedrag om dette spændende emne ... ja, så er FOCUS PÅ UFO'ER lige sagen!

Prisen er kun **kr. 220,-** + kr. 10,- (porto og ekspedition).

FOCUS PÅ UFO'er leveres nu i en praktisk mappe.

Bestilling foretages ved at indbetale beløbet til:

SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte, Giro 9 11 77 25

Mærk modtagerdelen »FOCUS PÅ UFO'ER«.

Oplaget er begrænset, og vi gør opmærksom på, at ekspeditionstiden kan være op til 3 uger, da vi ved mange bestillinger må forøge oplaget.

Tid/rum barrieren

Af David Froning

Rumfartøjet Pioneer 10 har rejst længere end noget andet kendt objekt opsendt fra Jorden. Men selv om dette fartøj har rejst over 4.000 millioner km i løbet af 10 år, skal det rejse 10.000 gange så langt for at komme til den nærmeste stjerne. Og de fjerne stjerner er endnu længere væk — galaxens fjerneste stjerner er 10.000 gange længere borte end den nærmeste stjerne, og stjernerne i de fjerne galaxer er over en million gange længere borte end disse. En utrolig høj hastighed er nødvendig, hvis disse afstande skal tilbagelægges i én rumskibsbesætnings levetid.

Hvordan vi når de fjerne stjerner

Indenfor videnskaben er den fremherskende mening, at en genstand højst kan opnå en hastighed på omkring 300.000 km/s — lysets udbredelsehastighed. Ved første øjekast synes en sådan hastighed meget høj, da det er en hastighed, der er mere end 200.000 gange højere end den, det hurtigste rumfartøj opsendt fra jorden har opnået. Hastigheden gør os i stand til at krydse vores eget solsystem på mindre end en halv dag. Men det tager alligevel lyset 4,3 år at krydse de 40×10^{12} km fra den nærmeste stjerne og mere end 30.000 år at krydse de 3×10^{17} km, der er til galaxens centrum. Det tager yderligere lyset millioner af år at krydse det enorme rum, der er mellem de nærmeste galaxer og os, og det tager yderligere lyset tusinder af millioner af jordår at nå os fra de allerfjerneste stjerner. Menneskets levetid og lysets begrænsede hastighed synes derfor at afgrænse menneskene til en afstand, der er mindre end 100 lysår fra jorden. Og den aktionsradius er selvfølgelig uendelig lille sammenlignet med det kosmiske rums uendelige vidder.

Men selvom de fjerneste stjerne befinder sig millioner af lysår fra jorden,

er vi så afskåret fra dem for evigt? Er disse uendelige tider og dette enorme rum virkelig en barriere, der aldrig kan overskrides? Eller, er disse »barrierer« blot en tro på en begrænsning — en tro, som vil vise sig at være fejlagtig jo dybere menneskeheden forsker i stoffets, tidens og rummets mysterier?

Selvfølgelig har videnskaben ikke den fornødne viden til at svare på disse spørgsmål. Meget få videnskabsmænd har mod til at erklære, at det er umuligt at nå de fjerne stjerner. Men endnu færre er dumdristige nok til at sige, at det kan lade sig gøre. Men selvom vi ikke ved, om det nogensinde bliver muligt for mennesket at krydse det kosmiske rums uendelige vidder, så lad os dog alligevel se, hvad der er nødvendigt for at gøre det. Og lad os i særdeleshed se på, hvad der er nødvendigt for at rumrejsende kan nå ud til de fjerne stjerner og retur til jorden indenfor et menneskes levetid.

Rejser hurtigere end lyset

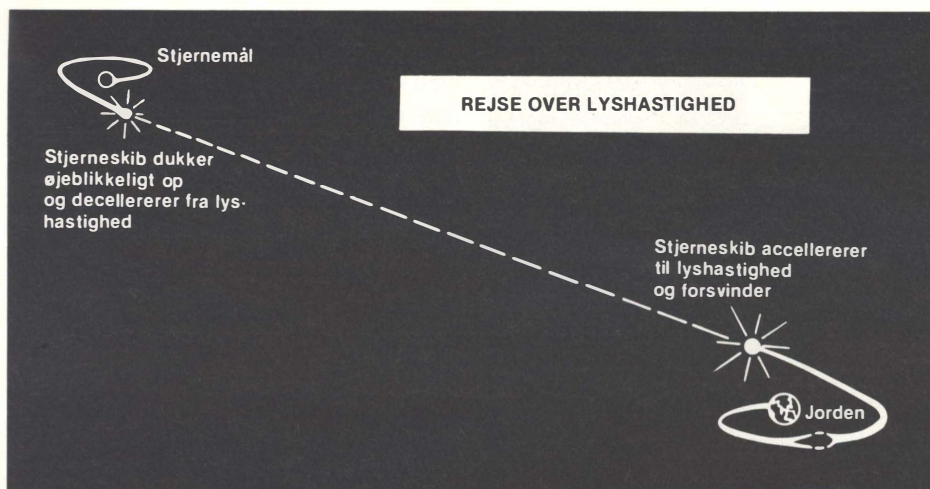
Relativitets-teorien fortæller os, at et rumfartøj, der hurtigt accelererede op til omkring lysets hastighed, kunne nå ud til stjernerne i løbet af kort tid, set

fra de ure der er ombord og besætningens fysiske alder. Men på Jorden ville der være gået millioner af år, mens en sådan rejse fandt sted — med fødsel, liv og død for mange generationer før fartøjets besætning vendte tilbage med rejsens resultater til dem, der gjorde den mulig. Og det er svært at forestille sig et teknologisk samfund så opofrende, at det ville ofre så enorme summer på en udforskning, hvis resultater først ville komme senere generationer til gode.

Men hvis et stjernefartøj kunne bevæge sig med en hastighed, der var tusinder af gange hurtigere end lysets, kunne det nå ud til fjerne stjerner og tilbage igen indenfor et livsforløb hos dem, der blev tilbage på Jorden. Selvom der blandt videnskaben er enighed om, at lysets hastighed er uopnåelig, er der et vist håb for at sådanne »overlys« hastigheder kan opnås af stjernefartøjer i rummet, lige som fly i vores atmosfære har opnået »supersoniske« hastigheder.

I den henseende må der være visse interessante ligheder mellem overlydsflyenes overlydshastighed og overlysstjernefartøjernes overlyshastighed. Ligesom den noget mere forenklede relativitets teori forudsiger, at et stjernefartøjs bevægelse (dets inert) bliver uendelig ved lysets hastighed, forudsiger de mere simple aerodynamiske teorier, at et flys luftmodstand bliver uendelig ved lydens hastighed.

Faktisk begynder luftstrømmene omkring et fly at ændre mønster, når det nærmer sig lydens hastighed — disse ændringer (som der ikke er taget hensyn til i de mere simple teorier) hindrer flyets luftmodstand i at blive uendelig ved lydens hastighed. Deraf følger, at der må kunne drages visse paralleller

til et stjernefartøj, der nærmer sig lysets hastighed. Disse ændringer som der ikke er taget højde for i den specielle relativitet teori) hindrer stjernefartøjets bevægelse (inerti) i at blive uendelig ved lysets hastighed.

Vore paralleller mellem overlyds- og overlydsflyvning er selvfølgelig ikke helt korrekte, da det er luftstrømmene omkring flyet og ikke flyet, der ændres ved overlydsflyvning. På den anden side må stjernefartøjet selv ændres ved overgangen til overlydsflyvning, og ved flyvning over lysets hastighed viser denne ændring sig ved, at stjernefartøjet accelererer til lyshastighed og forsvinder ud af syne. Nogen tid senere vil fartøjet så dukke op igen trillioner af kilometer borte, og nedsætte hastigheden fra lys-hastighed, når det nærmer sig den stjerne, der er målet.

Vor verdens rum og tid

Selvom vi har overvejet muligheden af, at et stjernefartøj kunne overskride lysets hastighed, er den almindelige mening den, at en sådan rejse er umulig. Den vil bryde teorier så som Einsteins specielle relativitets teori. Men selvom disse teorier var rigtige, ville de kun have gyldighed indenfor det område af tid/rum, vi kalder vores »fysiske verden«. Derfor ville de heller ikke brydes, hvis stjernefartøjets overlyshastighedsrejse fandt sted uden for vores tid/rum område.

På grund af dette mener de, der tror på rejser med hastigheder over lysets, at de finder sted uden for vores bredde længde, dybde tredimensionelle rum og en dimensionelle tid. Skønt den ortodokse videnskab er meget skeptisk overfor dette, har et utal af science fiction forfattere accepteret det i deres romaner og der givet det navnet »hyperrummet«, et område, de påstår, ligger på den anden side af lysets hastighed.

Selv hvis der findes et hyperrum uden for vores rum og tids forståelse, kan vi på ingen måde beskrive tilstedeværelsen af noget, som overgår vores forestilling af rum og tid. Ikke desto mindre kan vi symbolisere et hyperrums dybere dimensioner ved først at symbolisere vor fysiske verdens lavere dimensioner.

Først lader vi vores tredimensionelle rum repræsenteres af symbolet (x) og vores fornemmelse af tid med symbolet (t). Derefter måler vi afstanden mellem personer, steder og ting langs x-koordinaten i det tredimensionelle rum. Lad os også måle hvilken tid det tager at rejse mellem personer, steder og ting langs en ct-koordinat, hvor ct er en længdeenhed (som x), der er c (lysets hastighed) gange med t (tiden). Lad os til sidst vise x- og ct-koordinaterne anbragt i forhold til hinanden som en ret vinkel med udgangspunkt i jordens »her« og »nu« placering.

Den moderne videnskab mener ikke, at afstandene i rummet og tiden er afhængige af hinanden, men snarere sammenvævet til et rum og tids system, der indeholder alle rum og tids fornemmelser for de væsener, som be-

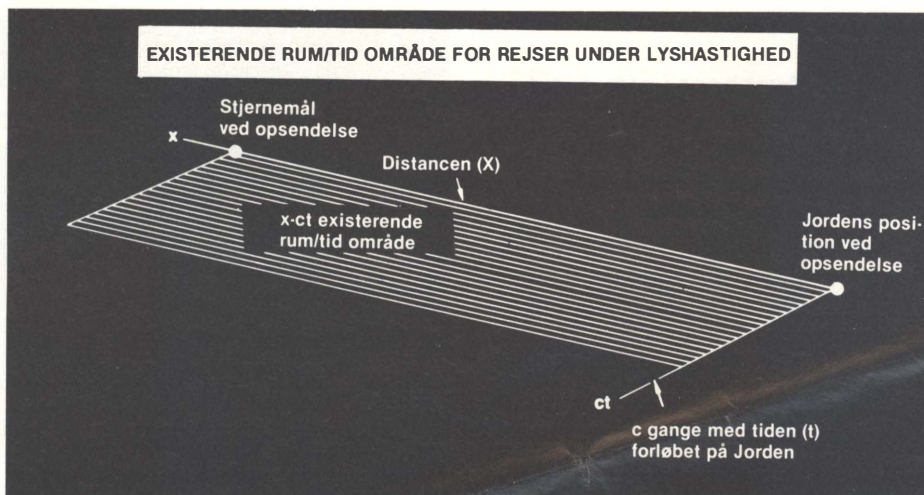
væger sig langsommere end lyset i forhold til jorden. Med hensyn til vores simple fremstilling, lad os så betragte dette rum/tid system som et land, hvor vores x- og ct-koordinater danner dette rum/tid lands grænser. For at gøre det simplere lader vi dette to-dimensionelle land være helt fladt. Til allersidst lader vi denne to-dimensionelle flade symbolisere rum-tid planet for alle levende væsener, der bevæger sig langsommere end lyset.

Hyperrummets store vidder

Nogle mennesker forestiller sig hyperrummet som et område med flere dimensioner end de tre et »normalt« rum indeholder. Andre forestiller sig det som et område med flere tidsmæssige dimensioner end vores »normale« rum. Dette er meget naturligt, da det er svært at forestille sig noget, der ikke har med afstande eller tid at gøre.

Skønt alt, hvad der opfattes ud fra et materialistisk synspunkt, synes at involvere et »tidsrum« og en »afstand«, kan vi forsøge at forestille os noget, der intet har at gøre med afstande og tidsrum. Selvom dette i al væsentlighed er ukendt, kan vi godt kalde det »tau« og give det symbolet τ .

Da tau intet har at gøre med afstand og tid, kan det ikke måles i de enheder, der er normale for afstande og tid. Ligesom vi kan gange tid med en konstant (c) for at få størrelsen (ct), som er en afstand, kan vi vel også gange tau med en konstant (k), så vi får størrelsen ($k\tau$), som er en afstand. Når vi nu har forestillet os, at »tidens gang« finder sted langs ct-koordinaten, kan vi vel også forestille os at »tau's forløb« finder sted ud af $k\tau$ -koordinaten. Da tau ikke har nogen forbindelse til hverken afstand eller tid, må den $k\tau$ -koordinat, der symboliserer den, være en ret

vinkel til både x og ct . Derfor må vi forestille os, at $k\tau$ -koordinaten rejser sig lodret fra x - ct rum-tid planet.

Nu danner $k\tau$ -koordinatens »højde« et tredimensionelt område med x - ct rum-tid planets to dimensioner. Akkurat som »himlen« er over jordoverfladens længde og bredde, er »hyperrummet« over vores fysiske verdens rum og tid. Og akkurat som vores normale rum har længde, bredde og højde, må vores hyperrum også have længde, bredde og højde — rummets længde, tidens bredde og tau's højde. Ligesom vores normale rum har plads nok til, at et fly kan flyve med overlyds-hastighed, må der i hyperrummet være plads til, at et rumfartøj kan flyve hurtigere end vor verdens lys.

Kort sagt er vores såkaldte »hyperrum« et område med helt andre dimensioner end det tredimensionelle rums længde, bredde og højde. Selvom vi har symboliseret dette hyperrum ved hjælp af det euklidiske (klassisk græsk geometri) tredimensionelle rums simple euklidiske geometri, repræsenterer dette rums tre dimensioner afstand, tid og en ukendt størrelse, som vi kalder tau. Vores hyperrum er mere end et rum, da det ikke blot består af afstand og tid, men også af tau.

Stjerneskipets bane i rum og tid

En måde til registrering af stjerneskipets rejse til en stjerne i rum-tid er, at afsætte den afstand, det rejser, ud af x -aksen, og den tid det tager, at rejse denne afstand, ud af ct -aksen. Det vil dog være noget mere smart at vise stjerneskipets bane ud i rum og tid i x - ct rum-tid planet.

Vi kan vise den bane, som følges i rum-tid planets længde og bredde, ved at sammenligne med den kurs en båd, der krydser længde og bredde i et vandløb med en stærk strøm, vil følge. Den-

ne båd vil forsøge at følge en kurs over vandløbet til et punkt på den modsatte bred. Den vil dog aldrig nå punktet, da strømmen vil føre båden med sig. Denne afdrift er selvfølgelig strømmen ganget med den tid, det tager at krydse vandløbet. Bådens kurs bliver derfor ikke en ret linie tværs over vandløbet, men snarere en linie, der går tværs over det, indtil båden anløber den modsatte bred.

På samme måde kan vi vise overfladen i vores rum-tid plan, hvor der er en usynlig strøm. Denne strøm lader vi flyde med lysets hastighed langs ct -aksen. Når så stjerneskipet rejser gennem rummet mod den stjerne, der er dets mål, bevæger det sig »fremad« langs x -aksen, mens der finder en »sideværs« afdrift sted i tidsretningen langs ct -aksen. Stjerneskipets afdrift i tidsretningen langs ct -aksen vil selvfølgelig være lysets hastighed gange den tid, det tager at nå den stjerne, der er målet for rejsen.

Derfor er stjerneskipets kurs ikke en linie, der går parallelt med x -aksen, men snarere en linie, der går på skrå gennem x - ct planet.

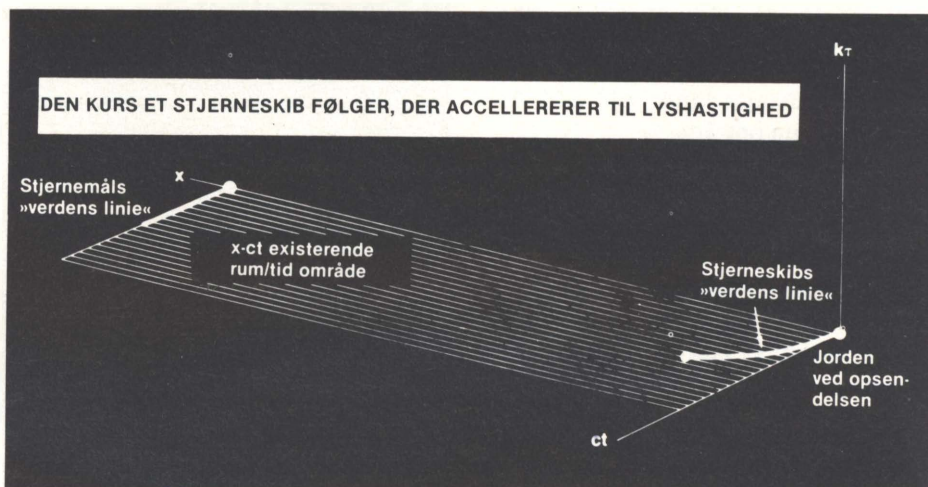
Nu ligger det sådan, at en båd vil følge en krum linie, hvis hastigheden

stiger konstant, mens den bevæger sig mod en fjern kyst. Det samme sker med stjerneskipets kurs, da dets hastighed også øges, mens det rejser mod en fjern stjerne. Derfor bliver den kurs stjerneskipet følger, efter det har forladt jorden og accelererer mod lysets hastighed, også en krum linie, der følger x -aksen, men trækkes i tidsretningen langs ct -aksen, indtil lysets hastighed er nået.

Stjernesfartøjets »spring« ud i hyperrummet

Vi ved alle, at hvis et søgående fartøj kommer op på en bestemt hastighed, vil det løftes op på vandoverfladen (hydrofojlåb og vandski). Nogle forskere mener, at det samme vil ske for et stjernesfartøj, der opnår lyshastighed, så det derved løftes op på overfladen af vores rum-tid plan. Og ligesom det søgående fartøj, der bevæger sig hen over havoverfladen, ikke berøres af den sideværs afdrift strømmen ellers forårsager, vil stjernesfartøjets rejse tværs gennem x - ct rum-tid planet heller ikke påvirkes sideværs af tiden. Altså, når stjernesfartøjet accelererer til overlyshastighed, kan vi se, at dets kurs pludselig ændres — nu »bevæger det sig mod tau« istedet for »sideværs i tid«, netop som det begynder på sit spring ud i hyperrummet over x - ct planet.

Rent billedeligt vil stjerneskipet under dette spring flyve meget højt over x - ct planets rum og tid under det meste af sin rejse mod den stjerne, der er dets mål. Inde i fartøjet vil der snarere foregå et »forløb af tau« end et »tidsforløb«. Dette »forløb af tau« er meget forskellig fra et »tidsforløb«, fordi tidens forløb ubønhørligt går fra nutiden mod fremtiden, mens tau først må øges og derefter mindskes, for at fartøjet først kan stige op over vores

x-ct rum-tid plan for derefter at vende tilbage.

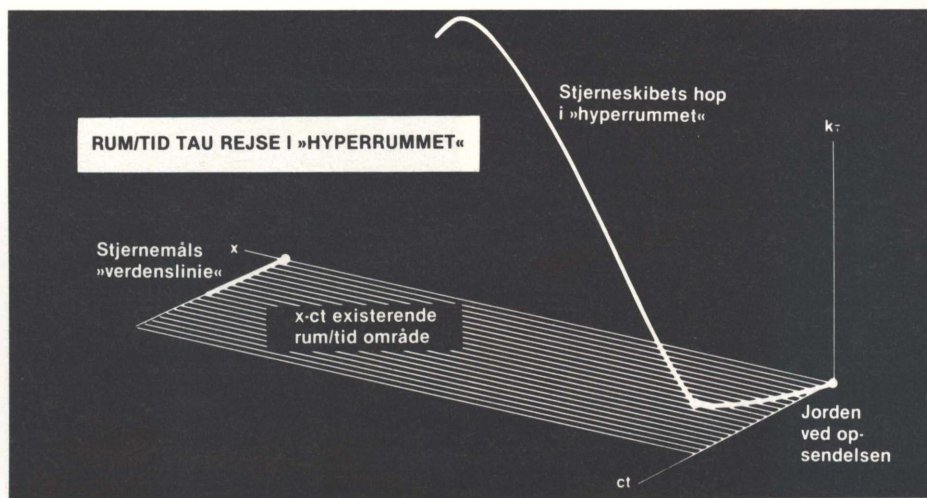
Selvom hyperrummets geometri er ukendt, må vi formode, at dets topografi og krumning kan forårsage en vis sideværs drift i tiden under meget lange spring op over x-ct planet. Ligesom lyset farer af sted i luften, hvor der er mindre afdrift end i et hurtigt strømmende vandløb, vil stjernefartøjets afdrift i tidsretningen være mindre i hyperrummet end i x-ct planet. Derfor kan vi anse den tid, der går, mens stjernefartøjet er i hyperrummet, som ubetydelig i forhold til den meget længere tid, dets rejse i vores x-ct rum-tid plan tager.

Til sidst må vi lige bemærke, at stjernefartøjets navigation i hyperrummet er umulig, med mindre dets position og retning kan bestemmes ud fra den tid, der er gået ombord, afstandsmålinger og den forøgelse af tau, der finder sted inde i fartøjet. Og der må selvfølgelig være en sammenhæng mellem den afstand, tid og tau, der måles ombord, mens stjernefartøjet foretager et passende spring i hyperrummet over x-ct rum-tid planet.

Stjernefartøjets kurs i rum, tid og hyperrum

Efter stjernefartøjet har nået det højeste punkt i sit spring i hyperrummet, vil dets bane følge en kurve ned gennem hyperrummet, indtil det når ned til x-ct rum-tid planet. Derefter vil stjernefartøjets kurs, under indflydelse af tiden, følge en krum linie i x-ct planet. Denne krumme linie trækkes frem af den tilbagelagte afstand i rummet og sideværs af tiden, mens fartøjet nedsætter hastigheden fra lyshastighed, og til sidst ankommer til den stjerne, der var målet.

På samme måde kan vi opdele stjer-

nefartøjets interstellare rejse til en fjern stjerne i tre etaper. Den første etape er fartøjets acceleration i det »normale« rum og dets forsvinden, når det nærmer sig lysets hastighed. Denne etape kan tegnes som en krum linie, der langsomt trækkes ud i x-ct rum-tid planet. Den næste etape er stjernefartøjets spring i hyperrummet over vores rum og tid. Denne etape kan tegnes som en linie, der næsten er som en bue over x-ct planet. Den sidste etape er, når stjernefartøjet igen dukker op i det »normale« rum, og dets nedsættelse af hastigheden fra lyshastighed indtil det når den stjerne, der var målet. Denne sidste etape kan tegnes som en krum linie, der langsomt trækkes gennem x-ct planet.

Kort sagt vil en hurtig rejse til fjerne stjerner bestå af en acceleration til lyshastighed, hvorefter stjernefartøjet forsvinder ud af syne. Næsten samtidig til det dukke op igen billioner af kilometer borte, tæt ved den stjerne, der var målet. I det korte øjeblik stjernefartøjet var ude af syne, vil det have »sprunget« over det såkaldte rum og tid

— med en bane, der buer over vores x-ct rum tid plan.

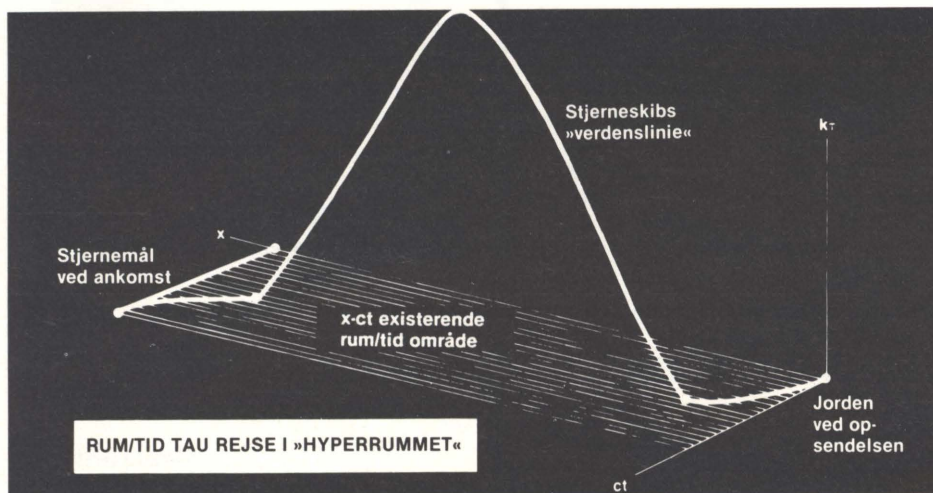
Alt dette kræver imidlertid, at vores kosmos har flere dimensioner end de tre dimensioner, det »normale« rum har, og den ene tidsdimension. Disse ekstra dimensioner giver plads til, at stjernefartøjet kan flyve over det rum og tid område, der binder de væsener, der bevæger sig langsommere end lyset, i forhold til Jorden.

Vi har desværre intet håndgribelig bevis på, at vores kosmos indeholder disse ekstra dimensioner. Og derfor, hvis de ekstra dimensioner ikke eksisterer, vil det umådelige kosmiske rum for evigt adskille os fra de fjerne stjerner. men hvis de eksisterer, er der helt sikkert håb for, at nogle rumrejsende civilisationer vil finde ud af at rejse gennem dem på rejser til og fra selv de fjerneste stjerner.

Rejser til og fra fjerne stjerner

Hvis der ikke forløber nogen mærkbar tid under stjerneskipets spring i hyperrummet, vil den tid, det bruger til at fuldføre en rejse, være lig med den tid, det bruger til at accelerere til lyshastighed, og den tid, det tager at nedsætte hastigheden fra lyshastighed i nærheden af den stjerne, der var målet. Derfor vil den tid, den interstellare rejse tager, primært være afhængig af den tid, det tager at opnå lyshastighed, og den tid, det tager at nedbremse igen — og ikke af afstanden til den stjerne, der er målet.

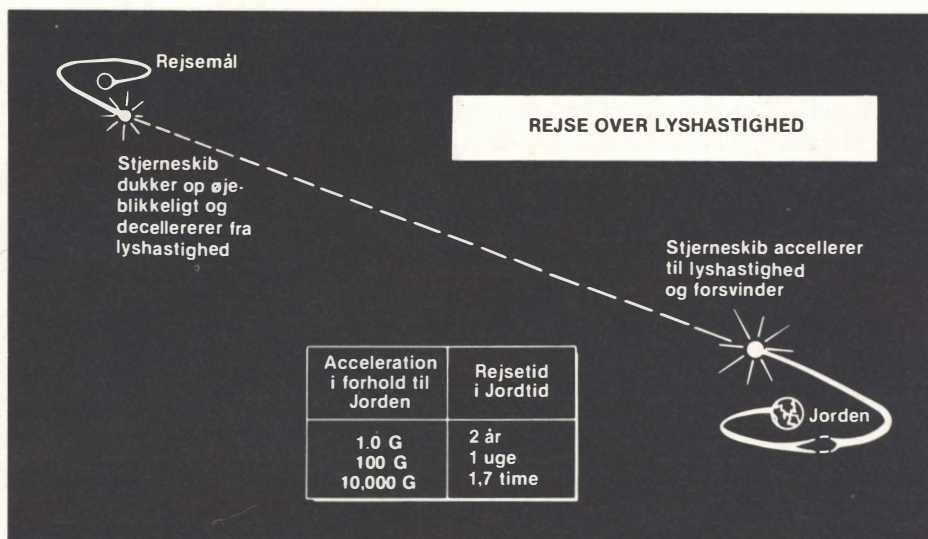
For eksempel ville et stjernefartøj, hvis acceleration i forhold til Jorden var den samme som tyngdeaccelerationen ved jordens overflade (1,0 G), opnå en forøgelse af hastigheden med 32 km/t pr. sekund, og derfor opnå lyshastighed efter der var gået et år på jorden. Hvis en lignende nedbrems-

ning fandt sted efter springet i hyper- rummet, mens stjernefartøjet nedsatte hastigheden nær den stjerne, der var målet, ville endnu et år være gået på Jorden. Dette betyder, at et stjerne- fartøj kunne nå ud til eller tilbage fra en hvilken som helst interstellar desti- nation, mens der på jorden forløb om- kring 2 år. Dertil kommer, at hvis fartøjets acceleration og nedbremsning var 100 gange større end jordens tyngdeacceleration (100 G), kunne det foretage en rejse til og retur fra en hvilken som helst interstellar destina- tion, mens der på Jorden gik omkring en uge. Kunne fartøjets acceleration og nedbremsning øges til 100 gange 100 G, vil der, mens det fløj til og retur fra en hvilken som helst stjerne, kun gå 1 time og 40 minutter på Jorden.

Hvis stjernefartøjets acceleration og nedbremsning blot havde samme stør- relse som jordens tyngdeacceleration, ville en rejse tur/retur en fjern stjerne kun tage ca. 4 år målt på Jorden. Hvis man kunne opnå hurtigere acceleration og nedbremsning, kunne sådanne rejser foretages på forholdsvis kort tid — målt ombord i fartøjet og på jorden.

Sådanne accelerationer og nedbrems- ninger ville imidlertid kræve umådelige mængder af energi til fremdriften. Helst en slags »antityngdekraft« teknik, som ville formindske stjernefartøjets inertie til en størrelse, hvor kun en begrænset mængde energi til frem-

driften var nødvendig, tillige med at trykket i og belastningen af fartøjet kom ned på et acceptabelt niveau. Og som tidligere nævnt, vil fartøjet gen- nemgå en vis ændring, mens det ac- celererer til lysets hastighed.

Konklusion

Rejser til og fra de fjerneste stjerner i vores univers kan måske blive mulige indenfor et stjernefartøjs besætnings levetid, hvis deres fartøj hurtigt kan accelerere til lysets hastighed. Men at rejse til de fjerneste områder af vores kosmos og tilbage til Jorden igen inden- for en jordbos levetid, kræver at stjer- nefartøjerne kan flyve meget hurtigt, faktisk meget hurtigere end lysets ha-

stighed. For at dette er muligt, uden tilsidesættelse af de fremsatte teorier, som f.eks. Einsteins specielle Relativi- tetsteori, må vores kosmos bestå af ekstra dimensioner — dimensioner, som vil give et hurtigere-end-lyset fartøj plads til at bevæge sig over vores såkaldte fysiske verdens rum og tid.

Kort sagt kræver en rejse tur/retur til de fjerne stjerner en så avanceret teknologi og så usædvanlige ting af vort kosmos, at det på vores nuværende stadi ligger langt udenfor vores fatte- evne. Men håbet om at overskride tid/ rum barrieren strander ikke på vores nuværende viden, men på vores tro på muligheden. I den henseende udtrykte Dr. Sanger ved den 7. Internationale Astronautiske Kongres i Rom en kraf- tig tro på menneskets muligheder, da han sagde:

»...Der er ingen mening i at tro, at det er muligt at nå ud til stjernerne på meget langvarige rejser, hvor utallige generationer fødes, vokser op og dør inden deres fjerne tip-tip-tip oldebørn måske når deres destination. Der er hel- ler ingen mening i at tro, at de andre galaxer, der er flere hundrede tusinde lysår borte, er uopnåelige på grund af vores begrænsede levetid, og at naturen har begrænset os til vores lille krog i universet. Nej, vi skal ikke opgive og ydmygt sidde med hænderne i skødet. Det uendelige univers er så tilstrække- lig lille, at det selv i de yderste om- råder er tilgængelig for hver enkelts personlige evner. Alt er muligt for mennesket.«

Kilde:

Spaceflight, vol. 25,
december 1983.

Oversættelse:

Flemming Rasmussen

Vælg selv hvad du vil have!

Du kender sikkert én eller flere — ja, måske mange — personer, der ligesom dig interesserer sig for UFOer, men som bare aldrig har fået sig taget sammen til at abonnere på UFO-NYT.

Få en af dine venner eller bekendte til at tegne et abonnement på UFO-NYT. Så får du nemlig et gratis gavekort på kr. 70,- til at købe lige hvad du vil have blandt SUFOIs mange spændende salgs- materialer!

Sådan gør du: Få en af dine bekendte, der ikke tidligere har haft abonnement på UFO-NYT, til at tegne et abonnement på UFO-NYT i 1985. Få din bekendt til i brevet eller på girokortet at skrive »Tegnet af:« + dit eget navn og adresse. Så kommer der automatisk et gavekort med posten. Det er en forudsætning, at du også selv har abonnement i 1985.

- ▷ HJÆLP SUFOI
- ▷ SKAF EN NY ABONNENT
- ▷ FÅ ET GRATIS GAVEKORT PÅ KR. 70,-

UFO-KLASSIKER

Eastern Airlines, 1948

Af Kim Møller Hansen

To erfarne piloter undgik en klar, månelys nat i juli 1948 med nød og næppe at kollidere med et stort cigarformet objekt. Det ildsprudlende objekt passerende tæt forbi flyet og foretog et skarpt drej opefter og forsvandt på himlen. Hændelsen chokerede officerer i det amerikanske flyvevåbens ledelse. To troværdige vidner havde set et UFO på tæt hold og havde overlevet det!

Den 24. juli 1948 var et DC-3 rutefly fra Eastern Airlines på vej fra Houston til Alabama i staten Georgia. Turen havde hidtil formet sig som en ren rutineflyvning, men klokken 2.45, da flyet befandt sig i 1,5 kilometers højde mellem Mobile og Montgomery, skete der et afbræk i rutinen.

Flyets kaptajn, Clarence S. Chiles, så på dette tidspunkt et rødt objekt lidt højere oppe og til højre for flyet. Han prikkede andenpiloten, John Whitted, på skulderen og sagde: »Se, dér kommer et af hærens nye jet-fly!«

Objektet nærmede sig med en enorm

hastighed og i et let dyk, bøjede lidt af til venstre og passerende til højre for flyet og parallelt med flyets kurs. Efter passagen foretog objektet et skarpt drej opefter og forsvandt simpelt hen på den klare nattehimmel. Det hele tog kun 10-15 sekunder.

Vingeløst fly

Objektet lignede et vingeløst fly, 30 meter langt og cigarformet. Dets diameter var dobbelt så stor som på et B-29 fly.

Kaptajn Chiles mente, objektet havde en »snude« lige som en radar foran,

og ovenover var der en kabine med vinduer — meget lig et cockpit — bortset fra, at der skinnede et meget skarpt lys ud gennem vinduerne. Lysstyrken blev sammenlignet med magnesium der afbrændes.

Hverken han eller Whitted så nogen besætningsmedlemmer. Hele objektets underside havde en intens blålig glød. Bagud fra objektet stod der en 10-16 meter lang orangerød udstødningsflamme, der langs kanten var lysere orange. Chiles mente, at flammen kom ud gennem en spids eller dyse bagest på objektet. Flammen blev længere og fik en dybrød farve, da objektet forsvandt. Hverken tekniske forstyrrelser eller turbulens blev bemærket, da objektet passerende helt lydløst.

Andenpilot Whitted blev først opmærksom på objektet efter Chiles' bemærkning. Hans beskrivelse afviger lidt fra Chiles'.

Whitted bemærkede intet cockpit og ingen radar-snude. På hans tegning af objektet ses vinduer eller åbninger langs hele objektets side. Han mente ikke, at objektet var så tæt på flyet som Chiles antog.

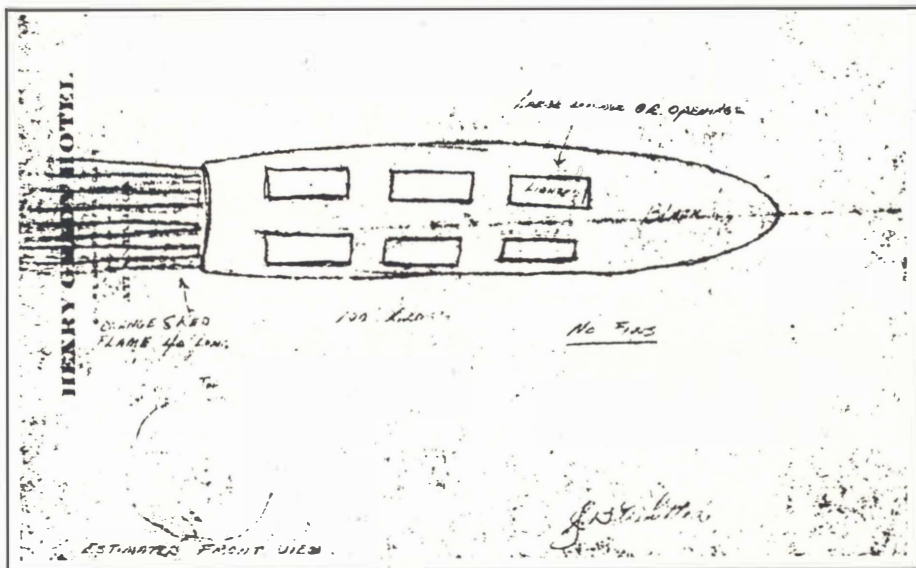
Whitted så også udstødningsflammen, men mente den kom ud fra hele objektets bagende og ikke fra en dyse. Flammen var på intet tidspunkt bredere end objektet.

Andre vidner

Kun en enkelt passager, Clarence McKelvie, var vågen på dette tidspunkt og så et kraftigt blinkende objekt flyve forbi, men kunne ikke se detaljer.

Samme nat og på samme tidspunkt var et andet fly fra Eastern Airlines, flight 573, på ruteflyvning fra Washington, D.C. til Raleigh-Durham i North Carolina. Også denne besætning så, hvad der senere blev beskrevet som

Efter deres hårrejsende oplevelse ankom piloterne Chiles og Whitted til et hotel i Atlanta. Her tegnede de begge objektet, som de opfattede det. Øverst ses Whitteds tegning.

»en ildhale, der så ud til at være jet- eller raketudstødning fra et objekt, der fløj med en utrolig hastighed.« Objektet så ud til at flyve i sydvestlig retning, men befandt sig i den fjerne horisont og udgjorde ingen kollisions-trussel. Objektet blev også set af personel ved Robbins-flyvebasen i Georgia.

Et lignende objekt blev iøvrigt observeret få dage før, den 21. juli, over Haag i Holland. Her så man et cigarformet objekt med to parallelle rækker vinduer.

Sporene skræmmer

Godt et halvt år tidligere, den 7. januar 1948, var kaptajn Thomas Mantel blevet dræbt under en dramatisk UFO-jagt (se UFO-NYT nr. 1/83), og nu var piloter igen indblandet i en UFO-nærobervation. Det amerikanske flyve-

våbens ledelse havde hovedpine. Kaptajn Edward J. Ruppelt, leder af Project Blue Book fra 1952-54, skriver i sin bog fra 1956:

»Ifølge veteranerne i ATIC (Flyveteknisk Efterretningskontor) chokerede denne rapport dem mere end Mantelulykken. Dette var første gang, at to troværdige vidner havde været så tæt på noget der lignede et UFO, at de kunne se detaljer og så være i live til at fortælle om det.«

Flyvevåbnets afdeling for UFO-undersøgelser, Project Sign, gik straks i aktion. Foruden at interviewe piloterne, checkede man 225 civile og militære flyvninger, der havde fundet sted den nat, for at se om et af disse fly kunne være UFOet. Kun ét fly, et C-47 militærfly, havde været nær Eastern

Airline-flyet, men militærflyet havde været på en nordvestlig kurs — modsat UFOets flyveretning!

I december 1948 færdiggjorde projektets leder, kaptajn Robert Sneider, Chiles-Whitted-sagen. Sneider konkluderer, at objektet »forbliver uidentificeret m.h.t. oprindelse, konstruktion og fremdriftsmiddel«.

Rapporten nævner også, at en astrofysiker ved navn J. Allen Hynek, der netop var blevet tilknyttet projektet som konsulent, mente, at objektet var et stort meteor. Hynek skrev bl.a.:

»Det må overlades til psykologerne at fortælle os, om ildhalen fra et stort meteor kan skabe en forestilling om et fartøj med oplyste vinduer.«

Kaptajn Sneider afviste denne forklaring i sin rapport med ordene:

»Det er indlysende, at dette objekt ike var et meteor. Der er intet materiale som tyder på utroværdighed, lige som der heller ikke har været større uoverensstemmelser i vidnernes forklaring.«

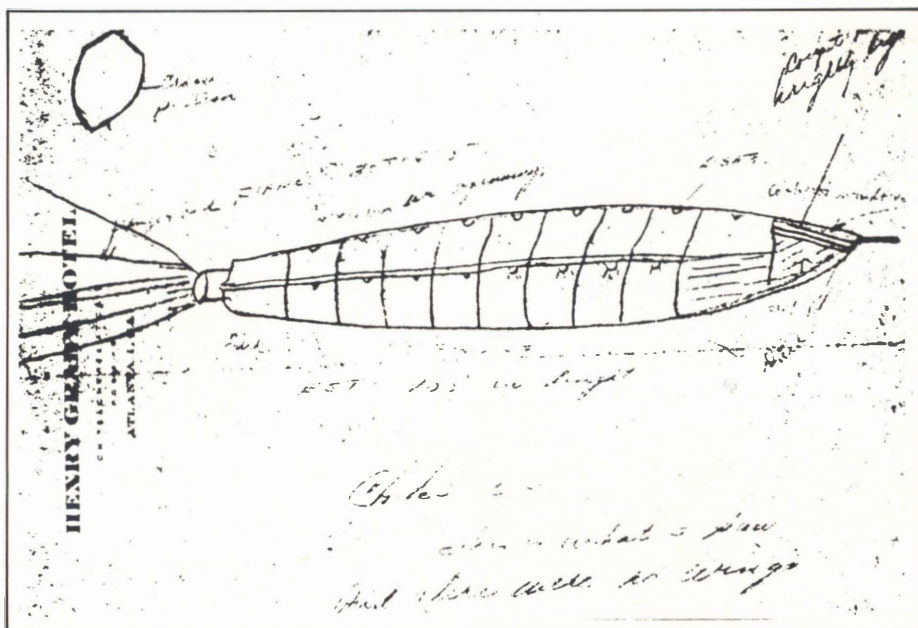
Flere lignende observationer i de efterfølgende år skulle dog vise, at Hynek sagtens kunne have ret.

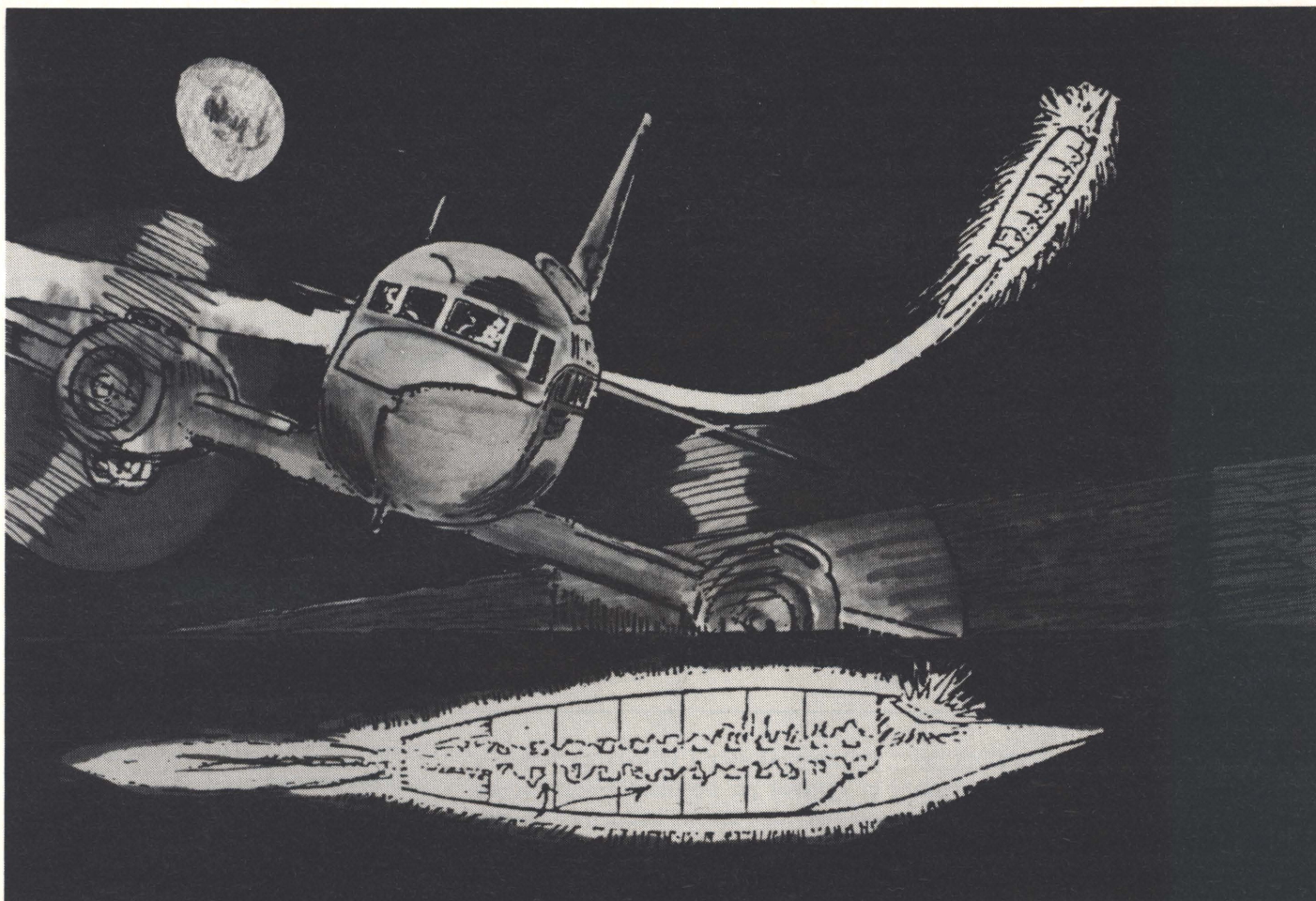
Kritiske røster

Skeptikerne adopterede Hyneks meteorhypotese. Astronomen Donald H. Menzel påviste, at hændelsen fandt sted på omkring samme tid som Delta Aquarid-meteorsværmen florerede, og at Chiles og Whitted fejlfortolkede tilsynecomsten af et usædvanligt stærkt lysende meteor, en ildkugle.

Piloterne lod sig ikke overbevise. Det gjorde professor i atmosfærisk fysik, Dr. James E. McDonald, bestemt heller ikke. Han var (som altid) helt uenig med Menzel og skriver i bogen »UFOer — det største videnskabelige problem i vor tid?«:

»...Nu er det for det første kun meget få sværme meteoritter, der er tilstrækkeligt store til at nå ildkuglekategorien (mere lysende end størrelsesorden -5), og Delta Aquarid sværmen hører ikke til dem, der er kendetegnet af dette. Men meget mere overraskende er det, at Menzel givetvis undlod at efterkontrollere sine beregninger over sværmens position og bane, for dersom han havde, ville han have fundet, at Delta Aquarid-radianten kulminerede omkring 40° over den sydlige horisont, mens DC-3'eren fra Eastern Airlines gik i nordøstlig retning. Havde Chiles og Whitted set et Aquarid-meteor på himlen forude, ville det have set ud til at bevæge sig stort

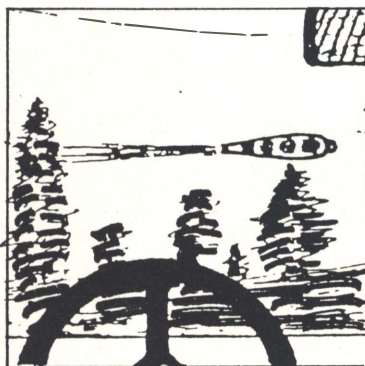
Denne dramatiske tegning viser en tegners opfattelse af det nervepirrende møde mellem Eastern Airlines flyet og det mystiske objekt. Hændelsen er igennem tiderne blevet præsenteret meget dramatisk og med detaljer, som må stå for forfatterens egen regning. F.eks. i bogen = *The Coming of the Saucers* citeres Chiles for at have sagt: »Hvad det end var, drøede det ned mod os, og vi drejede flyet mod venstre. Det drejede også mod venstre og passerede os omkring 250 meter til højre og over os. Så pludselig, som om piloten havde set os og ønskede at undgå at ramme os, drejede det skarpt opad med en enorm flamme fra bagenden og strøg ind i skyerne. Dets jet- eller propel-strøm gennemrystede vores DC-3'er.«

set i samme retning som deres fly, mens derimod alle beretninger, indbefattet Menzels egen version, melder, at den kæmpestore, glødende genstand kommer direkte hen mod flyet! Der er således en oplagt fejl på omkring 180° i Menzels Aquarid-meteor-forklaring...«

Efterdønninger

Uanset, hvad det var, piloterne Chiles og Whitted så over Montgomery, så fik hændelsen betydning for flyvevåbnets UFO-undersøgelser fremover. Få dage efter hændelsen begyndte ATIC udarbejdelsen af en rapport med titlen: »Estimate of the Situation« — en vurdering af situationen på baggrund af de indsamlede rapporter. Rapporten indeholdt en gennemgang af UFOernes historie, spøgelsesraketterne i Skandinavien og observationer i USA før 1947. *Rapportens konklusion var, at UFOer var interplanetariske rumskibe!*

Det tykke, Top Secret-stemplede dokument gik helt til tops i det militære

I UFO-NYT nr. 3/84 bragte vi Paul Cerny's beretning om hans observation af et glødende, isvaffelformet objekt (meteor?), der var synligt i ca. 10 sek. Cerny's tegning af objektet er næsten identisk med piloternes tegninger.

hierarki, lige til flyvevåbnets chef, general Hoyt S. Vandenberg.

Vandenberg reagerede på Project Signs rapport ved at returnere den med en bemærkning om, at bevismaterialet var mangelfuldt. Dokumentet fik fjernet klassifikationen Top Secret og brændt! Resultatet blev et intet-

sigende dokument på 4 sider, der i dag kan ses på Library of Congress i Washington, D.C.

Flyvevåbnet ændrede nu officielt holdning til UFO-spørgsmålet. UFOer var ikke mere interplanetariske og fortjente ikke at blive studeret videnskabeligt. Bortforklarelsespolitikken holdt sit indtog. Hamskiftet blev officielt den 11. februar 1949, da Project Sign blev til Project Grudge. Nye folk blev ansat, og formålet var at blive af med UFOerne.

UFO-observationerne blev imidlertid ved at strømme ind, og da kaptajn Ruppelt i september 1951 blev chef for Project Grudge blev der pustet nyt liv i efterforskningsarbejdet. Fra marts 1952 blev projektet »forfremmet« til en selvstændig enhed med navnet »Aerial Phenomena Group« kendt under kodenavnet Project Blue Book. Denne fornyede interesse for UFOerne skyld-

— fortsættes side 45

UFO ved Østersøen

Af Ole Henningsen

Blandt offentliggjorte dokumenter fra CIA - Den Centrale efterretningstjeneste i USA - findes en rapport om et ejendommeligt stærktlysende fænomen, observeret fra et rutefly undervejs fra Moskva til London.

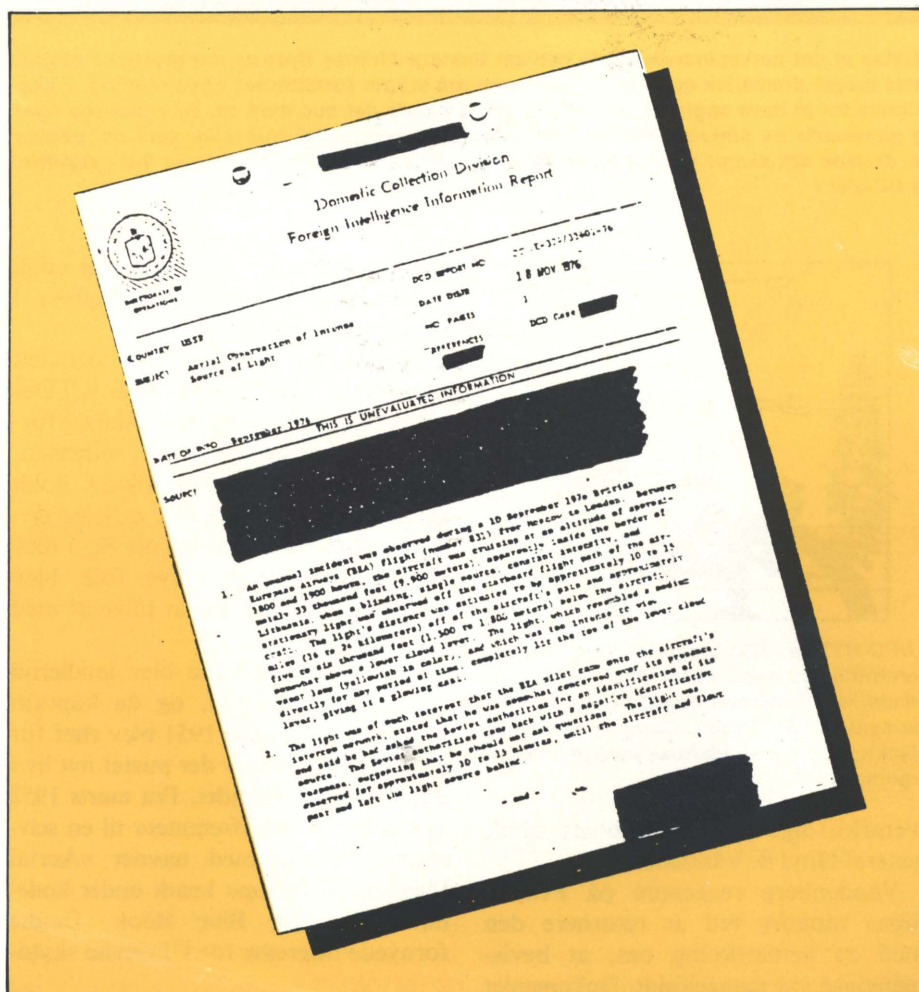
I 1966 blev der i USA vedtaget en lov om informationsfrihed. Denne »Freedom of Information Act« (Lov om informationsfrihed og offentlighed i for-

valtningen) står i USA som noget af et symbol på åbenhed i statsforvaltningen. Med loven i hånden kan amerikanske borgere fra forskellige myndig-

heder udbede sig relevante dokumenter, der i enkeltheder kan give borgerne indsigt i myndighedernes aktiviteter på forskellige områder.

Amerikanske organisationer har gennem en del år systematiseret frigivelsen af dokumenter om bl.a. UFO-fænomener i CIA's (Den Centrale Efterretningstjeneste) og FBI's (Federal Bureau of Investigation) arkiver.

Et af de dokumenter, der er frigivet fra CIA's arkiver, er en rapport, der omhandler observationen af et stærktlysende fænomen ved Østersøen den 10. september 1976.

Formindsket gengivelse af frigivet CIA-rapport om et lysfænomen observeret ved Litauens grænse fra et britisk rutefly. CENAP Archiv.

Rapporten er inden frigivelsen blevet censureret for visse passager, som det ofte er tilfældet med tidligere klassificerede dokumenter fra militær, politi eller efterretningsvirksomhed. Derfor fremtræder rapporten, der ses gengivet i formindsket form her på siden, med sorte felter, hvor informationer er bortcensureret inden frigivelsen.

Rapportens indhold

Det fremgår på grund af censuren ikke, hvem der har rapporteret og udarbejdet denne »Foreign Intelligence Information Report«. I »Domestic Collection Division« under CIA's »Directorate of Operations« har rapporten nr.

00-E-324/33601/76, og den er dateret den 18. november 1976.

Selve rapporten indeholder disse detaljer:

»1. En usædvanlig tildragelse fandt sted den 10. september 1976 under en British European Airways (BEA) flyvning (nr. 831) fra Moskva til London. Mellem kl. 18 og 19 befandt flyet sig i en højde af ca. 33.000 fod (ca. 9.900 meter) formentlig indenfor Litauens grænse, da der blev observeret et enkelt, blændende lys, der ikke bevægede sig og hele tiden lyste med samme lysstyrke. Lyset blev observeret til styrbord (højre side) for trafikflyet.

Lysets afstand fra flyet blev anslået til ca. 10-15 miles (ca. 16-24 kilometer) og ca. 5-6.000 fod (ca. 1.500-1.800 meter) under flyets højde — noget over et lavereliggende skydække. Lyskilden, der i udseende lignede en natriumlampe (gullig i farven), var alt for stærk til, at man på noget tidspunkt kunne se direkte på den. Det øverste af det lavereliggende skydække blev fuldstændig oplyst og fik et glødende skær.

2. Lyskilden var så bemærkelsesværdig, at BEA-piloten kaldte op over flyets radio og meddelte, at han var en del foruroliget over dets tilstedeværelse. Han fortalte, at han havde bedt de sovjetiske myndigheder om en identifikation af lyskilden. De sovjetiske myndigheder kom tilbage med et negativt svar på identifikationen af lyskilden og bad ham om ikke at komme med yderligere spørgsmål. Lyset blev observeret i ca. 10-15 minutter, indtil trafikflyet havde passeret, og lyskilden var forsvundet bagude.«

fænomener, passer heller ikke særlig godt til det observerede lysfænomen.

Men når de sovjetiske myndigheder over radioen svarede, at de ikke havde nogen identifikation af lysfænomenet, kunne man måske fristes til at tro, at det havde forbindelse med en sovjetisk militærøvelse. Svaret kunne dog også meget vel dække over, at man ikke vidste, hvad det var, og at man ikke havde interesse i at involvere sig i en sådan sag med et vestligt trafikfly indblandet.

Der er ofte i forbindelse med både vestlige og østlige flådeøvelser i Østersøområdet blevet observeret såkaldte faldskærmsblus. Disse blus skydes op i en vis højde, hvor de så hænger og brænder under en faldskærm i adskillige minutter med stor lysstyrke. Forskellige typer af faldskærmsblus anvendes f.eks. til sigte- og skydemål samt til oplysning af et vist område. Efter de i rapporten anførte oplysninger, skulle lysfænomenet dog befinde sig i en højde af ca. 8 kilometer. Dette svarer ikke til de højder, hvor faldskærmsblus under normale omstændigheder skulle kunne befinde sig, hvorfor denne forklaring heller ikke virker dækkende som en løsning på det observerede.

Andre »militære forklaringer« kan vel ikke helt udelukkes, men ellers kan det umiddelbart synes svært at pege på kvalificerede forklaringer.

Men læsernes egne konklusioner på hændelsen er meget velkomne.

Ole Henningsen

UFO-klassiker

Eastern Airlines

— fortsat fra side 43

tes ikke mindst, at flyvevåbnet i 1952 modtog ikke mindre end 1501 rapporter (heraf 303 uidentificerede), næsten dobbelt så mange som i de foregående fem år — tilsammen!

De nye rapporter var betydeligt mere iøjnefaldende og sværere at forklare. □

Kilder:

- 1) »The Coming of the Saucers«, Kenneth Arnold & Ray Palmer, Amherst, Wisconsin, 1952.
- 2) »UFOs Explained«, Philip J. Klass, Vintage Books, New York, 1976.
- 3) »The UFO Controversy in America«, David Michael Jacobs, New American Library, New York, 1976.
- 4) »The UFO Enigma«, Donald H. Menzel and Ernest H. Taves, Doubleday and Company, New York, 1977.
- 5) »UFOs A Pictorial History from Antiquity to the Present«, David C. Knight, McGraw-Hill Book Company, New York, 1979.
- 6) »The UFO Encyclopedia«, Margaret Sachs, A Perigee Book, New York, 1980.
- 7) »The Encyclopedia of UFOs«, Ronald D. Story, Doubleday and Company, New York, 1980.
- 8) »UFOs and the Limits of Science«, Ronald D. Story, William Morrow and Company, New York, 1981.
- 9) »UFOer — det største videnskabelige problem i vor tid?«, James E. McDonald, UFO-NYTs Forlag, 1967.
- 10) »UFOer — top secret?«, Willy Wegner, FUFOS, 1980.

Hvad var dette lys?

Der foreligger ikke p.t. henvisninger fra andre kilder om, at der af sovjetiske eller amerikanske myndigheder skulle være foretaget yderligere undersøgelser af denne tildragelse. Rapporten er meget kortfattet og indeholder ikke detaljerede vidneudsagn og tekniske detaljer, der umiddelbart peger på, hvad der kan være årsag til denne observation i nærheden af Litauens grænse.

Astronomiske fejlkilder, som f.eks. stærkt lysende stjerner eller planeter, kan på forhånd udelukkes med baggrund i beskrivelsen af det blændende lys samt observationsretningen — nemlig skråt nedad.

Andre naturfænomener, som f.eks. kuglelyn og plasmafænomener, og de beskrivelser, man kender til af disse

ASTRO

En astronomitidskrift för amatörer och professionella
utgiven av

Svensk AmatörAstronomisk Förening

Beställ gratis provexemplar från

Jan Persson

Skogsgatan 93
582 57 Linköping

Nye rapportoptagere i 1984

Af Torben Birkeholm

Nu har SUFOI uddannet 14 nye rapportoptagere. På to weekend-kurser i november 1984 blev deltagerne instrueret i de vigtigste metoder til rapportoptagelse. Men mange flere kunne have været med...

I UFO-NYT nr. 2/84 efterlyste vi folk der var interesserede i at deltage i det spændende arbejde som rapportoptager for SUFOI.

At dømme efter antallet af henvendelser var der masser af interesserede i hele landet. Planlægningen af en serie kurser kunne begynde.

Vi besluttede at lave to kurser for begyndere (type A) i november 1984 — ét i Fredericia og ét i København. Begge steder havde vi adgang til gratis

kursuslokaler med alle nødvendige faciliteter.

Samtidig planlagde vi at følge kurserne op med et videregående weekend-kursus (type B) i begyndelsen af december. Vi fandt lokaler i Vojens, og i september kunne vi sende de endelige programmer ud til folk.

Frafald

Alle kan deltage i type A-kurserne, idet vi ikke kræver nogen forhånds-

Hvordan er det nu - er nord opad eller nedad på kompasset?

viden. I løbet af en weekend sørger fire instruktører fra SUFOI for at holdet får viden og øvelse i de vigtigste arbejdsmetoder.

De to planlagte kurser havde plads til max. 20 deltagere på hvert hold. Vi kunne kun håbe, at fordelingen var nogenlunde ligelig. To måneder før starten havde vi en liste over ca. 20 personer som deltagere i Fredericia og lidt færre i København. Alt tegnede fint.

Sidste frist for bindende tilmelding var sat til 14 dage før kursusstart, men ved fristens udløb havde vi kun modtaget syv skriftlige tilmeldinger til Fredericia. Alle de øvrige interesserede blev kontaktet telefonisk, men ingen havde rigtig tid til det her kursus!

Megen overtalelse skaffede et par stykker flere, og vi nåede op på 10 tilmeldte. Heraf betalte 9 gebyret, mens 8 mødte op og gennemførte kurset. Jamen, hvor var alle de andre blevet af?

Og værre skulle det blive i København. Her havde vi skrabt 7 deltagere sammen, hvoraf de 6 mødte op og gennemførte.

Var årsagen til den svigtende tilmelding for dårlig planlægning, eller valgte

Stig Andersen, Karin Bøger og Jørgen Nielsen får hjælp af Jørgen Bengtvig.

vi de forkerte weekends? Måske det var for dyrt? Noget godt svar har vi ikke fået, men hvis nogen af læserne har et bud, hører vi gerne om det. Desværre er det så tidskrævende at arrangere kurserne, at der nok går et par år, før vi igen kan uddanne nye hold af rapportoptagere, men måske kan vi gøre det bedre til den tid.

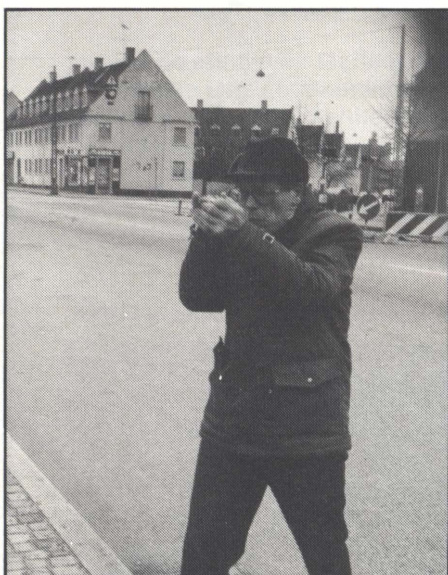
Hårdt program

Bortset fra de nævnte skuffelser, gik de to kurser godt! Det var som om man havde lettere ved at lære hinanden at kende, når man ikke var flere. Og det var virkelig interesserede deltagere der mødte op!

Hvad lærte man så? Ja, det er temmelig intensive kurser, med et hårdt program fra 9 til 18 lørdag og søndag. Men i stikordsform ser det sådan ud:

- *begreber*
- *generelle retningslinjer*
- *udfyldelse af skemaer*
- *anden dokumentation*
- *interview-teknik*
- *undersøgelser på observationsstedet.*
- *forberedelse*
- *måleusikkerhed*
- *relativ/absolut størrelse*
- *hjælpemidler*
- *brug af kompas*
- *brug af vinkelmåler*
- *tidtagning*
- *kendte fænomener*

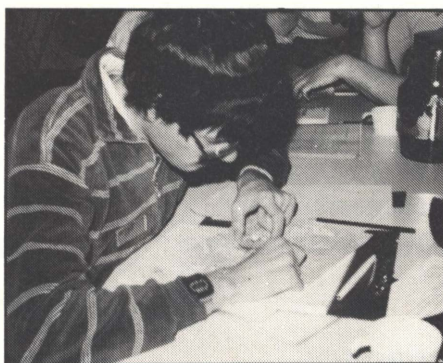
Alle disse emner — og flere til — blev gennemgået ved tavle og ved overheadprojektor, gennem gruppearbejde og praktiske øvelser. Det hele blev afsluttet med en skriftlig prøve og en snak

Arne S. Petersen fra Hvidovre pejler med kompasset.

Det er koldt og blæsende, men kompasretningen skal måles...

Stig Andersen fra Slagelse afsætter kompasretningen på kortet.

om kursets forløb. Inden folk tog hjem blev de belæst med stabler af skriftligt materiale. På den måde kan man vel sige, at folk virkelig »fik noget med hjem«!

Lærer af erfaring

Men det er først *efter* kurset, at man virkelig skal til at lære. Først efter adskillige rapportoptagelser, interviews og undersøgelser i marken opnår man rutine og erfaring.

Rapportoptagerne står ikke alene. De kan få råd og hjælp fra de mere erfarne, og ekspertbistand via alarmcentral og rapportcentral. Men det er i høj grad et selvstændigt arbejde. Spændende er det i hvert fald!

Status

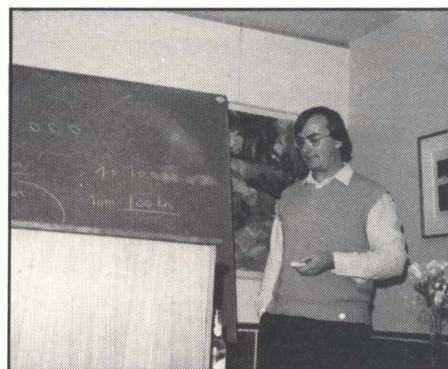
Læseren har måske allerede gættet, at det videregående kursus (type B) blev aflyst grundet for få deltagere.

SUFOI har nu afholdt i alt syv kur-

ser for begyndere, og ét videregående kursus. Det vil sige, at omkring 65 personer har gennemgået uddannelsen som rapportoptager. Dog er en del af dem uddannet for foreningen FUFOS, der ophørte med at indsamle rapporter for få år siden.

Andre er ophørt med at arbejde med rapportoptagelse, og i dag arbejder ca. 20 personer landet over udelukkende med rapportoptagelse for SUFOI. Desuden arbejder en håndfuld med rapportoptagelse sideløbende med andre gøremål i foreningen.

SUFOI kunne bruge mange flere rapportoptagere, og hvis man ikke kan

Ole J. Knudsen fra Alarmcentralen tegner og fortæller.

vente til den næste kursusrække — en gang i 1986 — kan man alligevel hjælpe til med rapportarbejdet. Man kan blot henvende sig til artiklens forfatter (adresse og telefon forrest i bladet) — der er arbejde nok til alle interesserede.

Der er stor interesse for **SUFOIs detektor!**

Skandinavisk UFO Information kan nu igen levere den hidtil udsolgte detektor MFI-6. MFI-6 er en detektor, der kan opdage små ændringer i magnetfeltet - ændringer, der ofte formodes at optræde ved ufo-forekomster. Således kaldes detektoren også for en ufo-detektor.

Detektoren har en lang række enestående karakter-træk . . .

- Er fuldt elektronisk med en spole som sensorenhed.
- Har en følsomhed på 500 μ T/s.
- Afgiver ved alarm en summende lyd.
- Er transportabel — med en størrelse på 13 x 6 x 3 cm.
- Har afbryder — og stik til ekstra-udstyr.
- Har et fantastisk lavt strømforbrug — fungerer ca. 1 år på et normalt 9V batteri, der let kan udskiftes.
- Er udviklet og produceret af kvalificeret personel i SUFOI.

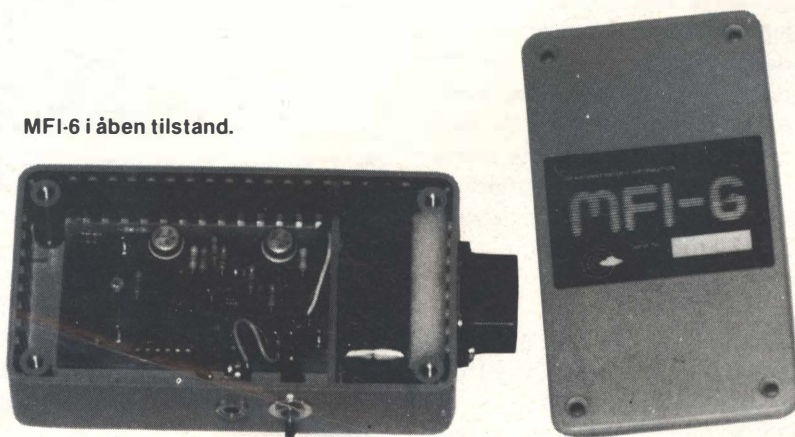
Ved køb leverer SUFOI . . .

- En færdigmonteret og aftestet detektor.
- Batteri monteret i detektoren.
- Et stik til brug ved tilslutning af ekstra-udstyr.
- Udførlig vejledning for detektoren og placeringen af denne.
- Tekniske specifikationer.
- Alarm-skemaer.

Endvidere kan SUFOI som ekstra-udstyr levere . . .

- En ekstra kraftig summer, der nemt kan tilsluttes detektoren.

MFI-6 i åben tilstand.

SUFOIs detektor MFI-6.

Detektoren MFI-6 koster

kun kr. 235,-

— den laveste pris på en elektronisk detektor på det danske marked.

Den eksterne summer, som SUFOI leverer som ekstra-udstyr, koster **kun kr. 49,-**.

Bemærk venligst de mindre prisstigninger. Detektoren og/eller ekstern summer bestilles lettest ved at indbetale beløbet + **kr. 10,00** (ekspedition/porto) til giro 9 11 77 25. SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte. Husk at skrive på modtagerdelen, hvad der bestilles.

Ekstern summer, der også leveres af SUFOI.

